

การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
ท่าตอนอำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่

Recognition of government welfare rights of the elderly In the
area of Tha Ton Subdistrict Administrative Organization, Mae Ai
District, Chiang Mai Province

อนันตยา จันทรหอม

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
คณะวิทยาการจัดการ
สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก
ปีการศึกษา 2567

การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
ท่าตอนอำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่

Recognition of government welfare rights of the elderly In the
area of Tha Ton Subdistrict Administrative Organization, Mae Ai
District, Chiang Mai Province

อนันตยา จันทรหอม

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
คณะวิทยาการจัดการ
สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก
ปีการศึกษา 2567

ชื่อเรื่อง การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน
อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่
ผู้วิจัย นางสาวอนันตยา จันทร์หอม
ชื่อปริญญา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบ

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ สามัคคีธรรม)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีระ พันธุ์งาม)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ดร.อินทิรา มุ่งเมือง)

คณะวิทยาการจัดการ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก อนุมัติให้รายงานการ
ค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดี
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีระ พันธุ์งาม)

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลือเป็นอย่างยิ่งจาก ดร.ภาณุมาศ หมอสินธ์ และ ดร.อินทิรา มุ่งเมือง อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจน ตรวจแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีระ พันธุ์งาม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา สามัคคีธรรม และ ดร.สุชาติ ใจภักดี ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้เสียสละเวลาเพื่อให้คำปรึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา ปรับปรุงข้อบกพร่องและให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ถึงประเด็นต่างๆ ในการศึกษาแหล่ง ในการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม รวมทั้งได้กรุณาตรวจสอบแก้ไขงานให้มีความสมบูรณ์ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีผู้ศึกษาจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ ผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน ที่ให้ความร่วมมือ ในการตอบแบบสอบถามและช่วยเก็บรวบรวมข้อมูล อันเป็นข้อมูลสำคัญยิ่งยิ่งสำหรับการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

ในท้ายที่สุดนี้ ขอแสดงความขอบพระคุณครอบครัวอันที่รัก อาจารย์ทุกท่าน ตลอดจนเพื่อน นักศึกษาผู้เป็นกัลยาณมิตร ที่ได้ให้การสนับสนุนช่วยเหลือในทุกๆ ด้าน และให้กำลังใจที่ดีเสมอมา ขอมอบคุณงามความดี และประโยชน์ที่ได้รับจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้แก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

อนันตยา จันทร์หอม

ชื่อเรื่อง	: การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่
ผู้วิจัย	: อนันตยา จันทร์หอม
ชื่อปริญญา	: รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร.อินทิรา มุงเมือง
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร.ภานุมาศ หมอสินธ์
ปีที่สำเร็จการศึกษา	: 2567
สถาบัน	: สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระ เรื่องการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ และเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามเพศ , อายุ , อาชีพ , ระดับการศึกษา และ ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ประชากรผู้สูงอายุ จำนวน 343 คน เป็นการวิจัยการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และค่า f-test หรือวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบความมีนัยยะสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05 จากนั้นใช้เปรียบเทียบรายคู่วิธี Least -Significant Different (LSD)

ผลการวิจัย พบว่า การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสิทธิต่างๆ การรับรู้สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพตามขั้นบันได อยู่ในระดับมากที่สุด การรับรู้สิทธิการพัฒนาตนเอง และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม อยู่ในระดับมาก การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม การรับรู้สิทธิการศึกษา การศาสนา และ ข้อมูลข่าวสาร การรับรู้สิทธิสิทธิการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข การรับรู้สิทธิการยกเว้นค่าเช่าชมสถานที่ของรัฐ การรับรู้สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น อยู่ในระดับปานกลาง การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกละเมิดกรรม การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือค่าโดยสารยานพาหนะ การรับรู้สิทธิการให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาคอขวด อยู่ในระดับน้อย ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ที่มี อายุ , อาชีพ และ ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ต่างกันมีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ข้อเสนอแนะ

หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องควรศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน
สิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุตามที่กฎหมายกำหนด

คำสำคัญ : การรับรู้สิทธิ, ผู้สูงอายุ, ท่าตอน, เชียงใหม่

Title : The perception of b the elderly's welfare state benefits by
Tha Ton Subdistrict Administrative Organization, Mae Ai
District, Chiang Mai Province

Author : Anantaya Chanhom

Degree : Master of Political Science

Advisor : Dr.Intira Mungmuang

Co-Advisor : Dr.Panumat Mohsin

Graduated Year : 2024

Institute : Pacific Institute of Management Science

Abstract

The purposes of this independent study were to study and compare the perception of the elderly's welfare state benefits by Tha Ton Subdistrict Administrative Organization, Mae Ai District, Chiang Mai Province. The citizen was categorized based on gender, age, level of education, career and channels of information perception. The population of this study was 343 elderly people. This is the Survey Research by using a questionnaire as an instrument for data collection. Statistics were percentage, mean and standard deviation whereas the statistics test were t-test, f-test and One-Way ANOVA. Additionally, the difference of means was compared by pairs using multiple comparison, with the Least Significance Differences (LSD) method at a significance level of 0.05.

The results revealed that the overall perception of the elderly's welfare state benefits by Tha Ton Subdistrict Administrative Organization, Mae Ai District, Chiang Mai Province is rated at a moderate level. The perception of the elderly's allowance payment in steps type benefit is rated at a highest level. The perception of the elderly's self-development and social activities participation benefits are rated at a high level. The perception of the elderly's dead allowance management, facilities and safety in public places, proper occupation and occupation training, education, religious and information, medical services and public health, exemption of entrance fees to government sites and providing shelter, food and clothing as needed benefits are rated at a moderate level. The perception of helping the elderly who are suffering from abuse, transportation fare assistance, providing legal advice or assistance in resolving family problems benefits are rated at a low level. The results of comparing the perception level of elderly's welfare state benefits in terms of age, occupation and information channel were different. There was a significant difference at the 0.05 level.

In terms of recommendations, relevant agencies should study and understand the authority and duties of the agencies, the benefits of the elderly as prescribed by law.

Keywords : The perception of benefits, the elderly, Tha Ton, Chiang Mai

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	จ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	3
1.3 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย.....	3
1.4 สมมติฐานงานวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตของการศึกษา.....	4
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
1.7 นิยามศัพท์.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ.....	8
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้.....	21
2.3 แผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2550-2554).....	29
2.4 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน.....	29
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	39
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	45
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	45
3.2 เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง.....	46
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	47
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	50

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษา	52
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุ.....	53
ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน	55
ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน	57
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	99
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	99
5.2 อภิปรายผล.....	101
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	105
บรรณานุกรม.....	107
ภาคผนวก.....	110
ภาคผนวก ก. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	111
ภาคผนวก ข. รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย.....	115
ภาคผนวก ค. แบบประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม.....	117
ประวัติผู้วิจัย.....	122

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงจำนวนประชากรและจำนวนครัวเรือนองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน.....	38
3.1 แสดงจำนวนผู้สูงอายุและจำนวนตัวอย่าง จำแนกตาม ตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่.....	
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่.....	53
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวม.....	55
4.3 การเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามเพศในภาพรวม.....	57
4.4 การเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามอายุในภาพรวม.....	59
4.5 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด least significant difference : LSD) ในภาพรวม จำแนกตามอายุ.....	61
4.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพ หรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม จำแนกตามอายุ.....	61
4.7 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการพัฒนาตนเอง และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม จำแนกตามอายุ.....	62

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.8 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ จำแนกตามอายุ.....	63
4.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการยกเว้นค่าเข้าชม สถานที่ของรัฐ จำแนกตามอายุ.....	63
4.10 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการให้คำปรึกษาช่วย เหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาครอบครัว จำแนกตามอายุ.....	64
4.11 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ ตามขั้นบันได จำแนกตามอายุ.....	64
4.12 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์ จัดงานศพตามประเพณี จำแนกตามอายุ.....	65
4.13 การเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามอาชีพในภาพรวม.....	66
4.14 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด least significant difference : LSD) ในภาพรวม จำแนกตามอาชีพ.....	68
4.15 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) ด้านการแพทย์และสาธารณสุข จำแนกตามอาชีพ.....	69
4.16 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามอาชีพ.....	70

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.17 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพ หรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม จำแนกตามอาชีพ.....	71
4.18 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ จำแนกตามอาชีพ.....	72
4.19 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือ ค่าโดยสารยานพาหนะ จำแนกตามอาชีพ.....	73
4.20 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือ ผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกรังแกหรือการทารุณกรรม จำแนกตามอาชีพ.....	74
4.21 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการให้คำปรึกษา ช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาครอบครัว จำแนกตามอาชีพ.....	75
4.22 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหาร และเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น จำแนกตามอาชีพ.....	76
4.23 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงาน ศพตามประเพณี จำแนกตามอาชีพ.....	77
4.24 การเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ เขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามระดับการศึกษาในภาพรวม.....	78
4.25 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการบริการทางการแพทย์ และสาธารณสุข จำแนกตามระดับการศึกษา.....	80

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.26 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพ หรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	81
4.27 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการพัฒนาตนเอง และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	82
4.28 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ จำแนกตามระดับการศึกษา.....	83
4.29 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุ ซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกรังแกหรือการทารุณกรรม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	84
4.30 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหาร และเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น จำแนกตามระดับการศึกษา.....	85
4.31 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์ จัดงานศพตามประเพณี จำแนกตามระดับการศึกษา.....	86
4.32 การเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในภาพรวม.....	87
4.33 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) ในภาพรวม จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร.....	89

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.34 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการบริการทางการแพทย์และ สาธารณสุข จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร.....	90
4.35 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร.....	91
4.36 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพ หรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร.....	92
4.37 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการพัฒนาตนเอง และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร.....	93
4.38 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร.....	94
4.39 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือ ค่าโดยสารยานพาหนะ จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร.....	95
4.40 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุ ซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกรังแกหรือการทารุณกรรม จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร.....	95

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.41 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการให้คำปรึกษา ช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาคอขวด จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร.....	96
4.42 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ ตามชั้นบันได จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร.....	97
4.43 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์ จัดงานศพตามประเพณี จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร.....	98

สารบัญภาพ

ตารางที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการทำวิจัย.....	6

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อกล่าวถึงสถานการณ์ของผู้สูงอายุในปัจจุบันพบว่าผู้สูงอายุของประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการให้ความสำคัญกับการเอาใจใส่ดูแลรักษาสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจของผู้สูงอายุเอง การดูแลด้านอาหารการกิน การออกกำลังกาย การสันทนาการ การดูแลทางด้านจิตใจ ด้วยการเข้าวัดฟังธรรม และการได้รับการเอาใจใส่ดูแลจากคนในครอบครัว คือ ลูกหลานและญาติพี่น้องเพิ่มมากขึ้น รวมถึงการได้รับโอกาสในการเข้าถึงการรักษาพยาบาลที่มีคุณภาพ ตลอดจนการได้รับการดูแลเอาใจใส่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น การก้าวขึ้นสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างรวดเร็วของสังคมไทย และย่อมส่งผลให้วิถีชีวิตและพฤติกรรมของผู้คนในสังคมเกิด การเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วไม่น้อย ทำให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการเตรียมมาตรการออกมารองรับอย่างทันทั่วทั้งที่พร้อมที่จะก้าวทันสถานการณ์ของผู้สูงอายุและปรับกระบวนการทัศนคติเดิมจากที่มองผู้สูงอายุว่าเป็นภาระของสังคมทำให้เป็นผู้ใช้ประโยชน์ที่สะสมมายาวนานให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม (กรมกิจการผู้สูงอายุ, 2564) ภาครัฐได้ให้ความสนใจเรื่องของผู้สูงอายุ ตั้งแต่ พ.ศ. 2525 เป็นต้นมา มีการนำนโยบายผู้สูงอายุมารวมไว้ใน การพัฒนาประเทศ มีการจัดตั้งคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ จัดทำแผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 1 และแผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 รวมถึงการประกาศใช้พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ซึ่งกฎหมายฉบับดังกล่าวได้มีการกำหนดสิทธิที่ผู้สูงอายุต้องได้รับตามกฎหมาย เช่น การบริการทางการศึกษา การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ การบริการทางการแพทย์ การประกอบอาชีพ สถานสงเคราะห์คนชรา และการจัดงานศพตามประเพณี ในส่วนของการดำเนินการเพื่อคุ้มครอง ส่งเสริม สนับสนุนผู้สูงอายุ โดยให้ส่วนราชการในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมถึง รัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการจะต้องคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านความสัมพันธ์กับการกิจหลักและปริมาณงาน รวมถึงการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนซึ่งนับว่าสำคัญที่สุด

จากรายงานผลการรับรู้-เข้าถึงสิทธิสวัสดิการแค่ 59 % (กรมกิจการผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2567) ผู้สูงอายุมีสิทธิและสวัสดิการตาม พ.ร.บ.ผู้สูงอายุ พ.ศ.2546 โดยเรื่องสิทธิมักเป็นเรื่องของภาครัฐราชการ เช่น เบี้ยยังชีพ การให้เงินซ่อมแซมบ้าน การเดินทาง สิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนเรื่องสวัสดิการ เป็นสิ่งที่เสริมเข้าไป ไม่จำเป็นต้องจากภาครัฐ

ซึ่งมีหลายส่วนที่จะเข้ามาเติมเต็มในเรื่องของสวัสดิการ เช่น การออมที่เป็นสำรองเลี้ยงชีพ เป็นต้น สิทธิและสวัสดิการเป็นสิ่งที่ต้องไปด้วยกัน ทั้งนี้ มีงานวิจัยที่ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เคยดำเนินการเรื่องการเข้าถึงและความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อบริการที่ได้รับตาม พ.ร.บ.ผู้สูงอายุ พ.ศ.2546 และฉบับแก้ไขพ.ศ.2553 โดยสิทธิที่ผู้สูงอายุรับทราบและเข้าถึงมากที่สุด คือ เบี้ยยังชีพถึง 97.3 % รองลงมาสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้รับในสถานพยาบาลของรัฐ เช่น ทางลาดห้องน้ำ ป้ายบอกผู้สูงอายุ 93 % เมื่อดูภาพรวม โดยแบ่งการรับรู้ เข้าใจ เข้าถึง เป็น 3 ระดับ คือ สูง กลาง และน้อย น่าตกใจเพราะพบว่า ระดับสูงและกลางรวมกันอยู่ที่ 59 % ส่วนผู้สูงอายุที่รับรู้ระดับน้อยยังมีอีกถึง 41 % เรื่องสิทธิสวัสดิการผู้สูงอายุที่ภาครัฐจัดให้มีมากมาย เช่น เรื่องสุขภาพมีกระทรวงสาธารณสุขเป็นเจ้าภาพหลัก มีช่องไรคิวให้ผู้สูงอายุในโรงพยาบาล มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก มิติสภาพแวดล้อมจะพยายามให้ผู้สูงอายุอยู่ในสิ่งน่าอยู่และปลอดภัย ซึ่งกรมมีเงินสนับสนุนเรื่องของการซ่อมแซมบ้านหลังละไม่เกิน 40,000 บาท โดยตั้งเป้าเบื้องต้นปี 2567 ทั่วประเทศให้ได้ 4,000 หลัง มิติเศรษฐกิจ กระทรวงแรงงานจัดหางานให้ผู้สูงอายุที่มีศักยภาพทำงานได้ต่อ ผักอาชีพของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และมีกองทุนผู้สูงอายุมีเงินทุนประกอบอาชีพ และมีมิติเทคโนโลยีเพราะมีผู้สูงอายุตกเป็นเหยื่อมิจฉาชีพจำนวนมาก เป็นต้น ส่วนเรื่องสวัสดิการเป็นสิ่งที่เสริมเข้าไปไม่จำเป็นต้องจากภาครัฐ ซึ่งมีหลายส่วนที่จะเข้ามาเติมเต็มในเรื่องของสวัสดิการ เช่น การออมที่เป็นสำรองเลี้ยงชีพ เป็นต้น

ปัจจุบันประชากรตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น 21,781 คน จำแนกเป็นผู้ที่มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป จำนวน 2,428 คน ซึ่งเป็นเพศชาย 1,110 คน และเพศหญิง 1,318 คน (งานวิเคราะห์นโยบายและแผน ฝ่ายยุทธศาสตร์และงบประมาณ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน ณ วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2567) องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน เป็นหน่วยงานในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจด้านการจัดบริการสาธารณะแก่ชุมชน รวมทั้งภารกิจเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอนยังขาดแคลนข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้สูงอายุ และยังไม่มีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ถึงสิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุอย่างชัดเจน ทั้งนี้การที่ได้ทราบถึงสิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอนและผู้มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องในการจัดสวัสดิการสังคมให้สอดคล้องกับการรับรู้ ความต้องการ และความจำเป็นของกลุ่มผู้สูงอายุอย่างแท้จริงตามแผนปฏิบัติเรื่องผู้สูงอายุในดำเนินการเกี่ยวกับผู้สูงอายุตามแผนปฏิบัติการด้านผู้สูงอายุระยะ ที่ 3 (พ.ศ.2566-2580) มี 4 แผนปฏิบัติการย่อย ประกอบด้วย 1.เตรียมความพร้อมของประชากรก่อนวัยผู้สูงอายุ 2.ยกระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุทุกมิติอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม 3. ปฏิรูปและบูรณาการระบบบริหารเพื่อรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ 4. เพิ่มศักยภาพการวิจัยการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมรองรับสังคมสูงวัย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ เพราะผู้สูงอายุยังขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการทางสังคม การเข้าถึงสวัสดิการทางสังคมของผู้สูงอายุด้วย ความเหลื่อมล้ำทางสถานะ สิทธิ และโอกาสในการได้รับสิทธิ เพื่อให้เข้าใจถึงสิทธิสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตองค์การ

บริหารส่วนตำบลท่าตอน ของผู้สูงอายุตามการรับรู้ เพื่อนำมาจัดลำดับความสำคัญและนำมาเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางแผน กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และการบริหารจัดการในด้านต่างๆ ได้อย่างสอดคล้องเหมาะสมกับปัญหาและความต้องการของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลกับการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่

1.3 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1.3.1 ทำให้ทราบถึงการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อประโยชน์ในการวางแผนแก้ไขปัญหาในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสิทธิของผู้สูงอายุ

1.3.2 ทำให้ทราบความแตกต่างข้อมูลส่วนบุคคลกับการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ต่อการรับรู้สำหรับผู้สูงอายุที่มีอยู่ในปัจจุบัน

1.4 สมมติฐานงานวิจัย

1.4.1 ผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ มีระดับการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐ ของผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก

1.4.2 ผู้สูงอายุ มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐ ที่มีภูมิลำเนาและอาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกันไป

1.5 ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตของการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ มีดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1.บ้านห้วยปู 2.บ้านห้วยมะเฟือง 3.บ้านท่าตอน 4.บ้านห้วยน้ำเย็น 5.บ้านหาดชมพู 6.บ้านสันตันคู 7.บ้านท่ามะแกง 8.บ้านใหม่หมอกจ้าม 9.บ้านเมืองงาม 10.บ้านห้วยसान 11.บ้านสุขฤทัย 12.บ้านผาไต้ 13.บ้านเมืองงามไต้ 14.บ้านร่มไทย 15.บ้านห้วยศาลา

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร การศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป ที่มีภูมิลำเนาและอาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 2,428 คน แบ่งเป็นเพศชาย 1,110 คน เพศหญิง 1,318 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้สูงอายุ อายุ 60 ปีขึ้นไป ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ 15 หมู่บ้าน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 343 คน และทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหมู่บ้าน เพื่อทำการเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ

1.5.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษา การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ โดยครอบคลุมเรื่องสิทธิของผู้สูงอายุ ตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560

1.5.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการทำงานวิจัย เริ่มตั้งแต่ เดือนกุมภาพันธ์ 2567 ถึง เดือนตุลาคม 2567

1.5.5 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบไปด้วย ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) และตัวแปรตาม (dependent Variables) เพื่อการศึกษาเรื่องการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ คือ

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ปัจจัยส่วนบุคคล

- (1) เพศ
- (2) อายุ
- (3) อาชีพ
- (4) ระดับการศึกษา
- (5) ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

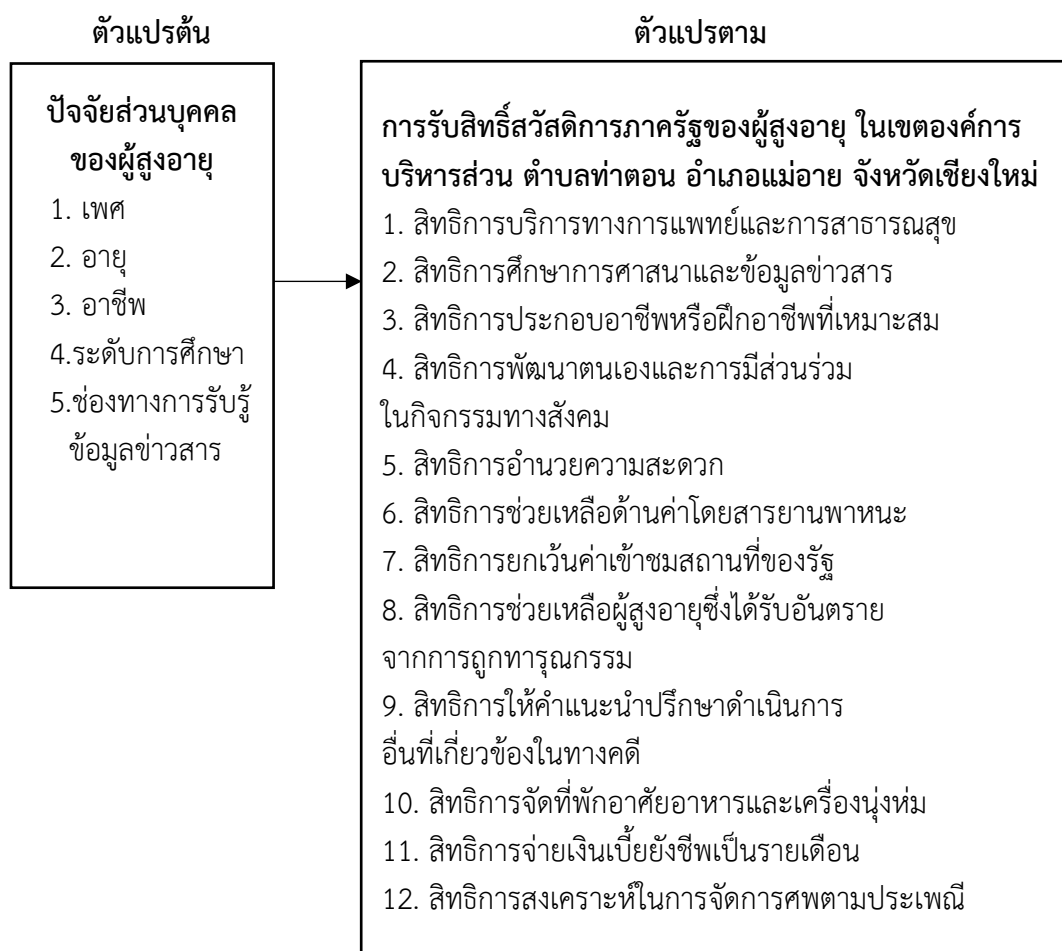
2. ตัวแปรตาม (dependent Variables) ได้แก่ การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ (ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2560 มาตรา 11)

1. สิทธิการบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข
2. สิทธิการศึกษาการศาสนาและข้อมูลข่าวสาร
3. สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม
4. สิทธิการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม
5. สิทธิการอำนวยความสะดวก

6. สิทธิการช่วยเหลือด้านค่าโดยสารยานพาหนะ
 7. สิทธิการยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ
 8. สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรม
 9. สิทธิการให้คำแนะนำปรึกษาดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในทางคดี
 10. สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่ม
11. สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือน
 12. สิทธิการสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบไปด้วย ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) และตัวแปรตาม (dependent Variables) เพื่อทำการศึกษาเรื่อง การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ คือ

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

1.7 นิยามศัพท์

กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุ 60 ปีขึ้นไปและมีสัญชาติไทย ทั้งที่เป็นเพศชายและเพศหญิง ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่

สิทธิผู้สูงอายุ หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป และมีสัญชาติไทย จะได้รับสิทธิประโยชน์ตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560

การรับรู้ หมายถึง หมายถึง กระบวนการรับรู้ความรู้สึกผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า และตีความหมายโดยใช้การคิด วิเคราะห์จากประสบการณ์ส่วนบุคคล ทศนคติ และความเชื่อเข้ามาเป็นปัจจัยในการช่วยตีความหมาย ในที่นี้หมายถึง การรับรู้ด้านสิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่

สวัสดิการภาครัฐ หมายถึง สวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับอย่างเท่าเทียมกันและครอบคลุม โดยผู้ที่มีหน้าที่สร้างและดูแลสวัสดิการต่างๆ ก็คือรัฐและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามสิทธิดังนี้

(1) สิทธิการบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข หมายถึง การให้บริการทางการแพทย์และการสาธารณสุขที่จัดไว้ให้ความสะดวกและรวดเร็วแก่ผู้สูงอายุเป็นกรณีพิเศษ โดยกระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดให้หน่วยบริการระดับโรงพยาบาลของรัฐจัดให้มีช่องทางเฉพาะสำหรับผู้สูงอายุแยกจากผู้รับบริการทั่วไปในแผนกผู้ป่วยนอก

(2) สิทธิการศึกษาการศาสนาและข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การจัดบริการการศึกษาให้ครอบคลุมการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบรวมถึงการศึกษาตามอัธยาศัยแก่ผู้สูงอายุ การส่งเสริมให้หน่วยงานและสถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อผู้สูงอายุ การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ในชุมชนแก่ผู้สูงอายุ การจัดทำหลักสูตรเกี่ยวกับผู้สูงอายุในชั้นพื้นฐานถึงอุดมศึกษา

(3) สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม หมายถึง ผู้สูงอายุจะได้รับบริการด้านการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การขอรับบริการอบรมทักษะอาชีพและฝึกอาชีพตามอัธยาศัย การไปใช้บริการจัดหาข้อมูลทางอาชีพและตำแหน่งงานสำหรับผู้สูงอายุจากสำนักงานจัดหางานทุกแห่ง

(4) สิทธิการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม หมายถึง ผู้สูงอายุจะได้รับบริการและการสนับสนุนเพื่อให้เกิดการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมในลักษณะเครือข่ายหรือชุมชนจากหน่วยงานของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในทุกจังหวัด

(5) สิทธิการอำนวยความสะดวก หมายถึง ผู้สูงอายุจะได้รับการอำนวยความสะดวกจากรัฐในเรื่องของอาคารสถานที่ ยานพาหนะหรือบริการสาธารณะที่ต้องมีอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกโดยตรงแก่ผู้สูงอายุเช่น ราวจับบันได ลิฟต์ ทางเดินเท้า รวมถึงการจัดมุมสุขภาพในสวนสาธารณะ เช่น การดูแล การช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ การให้บริการที่สะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย รวมถึงการจัดหาพาหนะอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ

(6) สิทธิการช่วยเหลือด้านค่าโดยสารยานพาหนะ หมายถึง การช่วยเหลือด้านค่าโดยสารยานพาหนะที่ให้บริการสาธารณะอยู่แล้ว เช่น รถไฟ รถโดยสารประจำทาง เครื่องบิน เรือด่วนรถไฟฟ้า เป็นต้น ทั้งนี้จากการกำหนดสิทธิดังกล่าว การรถไฟแห่งประเทศไทยได้ประกาศหลักเกณฑ์ให้ผู้สูงอายุมีสิทธิได้ลดค่าโดยสารครึ่งราคา

(7) สิทธิการยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ หมายถึง การพักผ่อนหย่อนใจและนันทนาการเพื่อเป็นการส่งเสริมให้บุตรหลานได้พาผู้สูงอายุไปท่องเที่ยวพักผ่อนซึ่งจะส่งผลในการสร้างครอบครัวให้เข้มแข็ง เช่น พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติอุทยานประวัติศาสตร์ สถานที่ท่องเที่ยวในความรับผิดชอบขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้และองค์การสวนพฤกษศาสตร์

(8) สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตราย จากการถูกทารุณกรรม หมายถึง กรณีที่ผู้สูงอายุได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรม ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือถูกทอดทิ้ง กฎหมายกำหนดให้รัฐต้องเข้าไปคุ้มครองช่วยเหลือ หากผู้สูงอายุได้รับอันตรายในลักษณะดังกล่าวข้างต้น ผู้สูงอายุมีสิทธิแจ้งเพื่อขอรับการคุ้มครองช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องได้ ทั้งนี้ผู้สูงอายุจะได้รับการช่วยเหลือตามประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งในเบื้องต้นให้เงินช่วยเหลือไม่เกิน 500 บาท จากการได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรม ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือถูกทอดทิ้งจากปัญหาครอบครัว

(9) สิทธิการให้คำแนะนำปรึกษาดำเนินการ อื่นที่เกี่ยวข้องในทางคดี หมายถึง ผู้สูงอายุสามารถได้รับการให้คำแนะนำและปรึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องในทางคดี ผู้สูงอายุกำลังประสบปัญหาข้อพิพาทต่างๆ เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของผู้สูงอายุในกระบวนการยุติธรรม การแก้ไขปัญหาครอบครัว

(10) สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่ม หมายถึง ผู้สูงอายุซึ่งประสบปัญหาความเดือดร้อนและมีความจำเป็นเรื่องที่อยู่อาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่ม สามารถให้ญาติหรือผู้อุปการะ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานพยาบาล สถานีตำรวจ แจ้งหรือยื่นคำขอรับความช่วยเหลือจากหน่วยงานในสังกัดของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยผู้สูงอายุจะได้รับการช่วยเหลือเป็นเงิน อาหารและ/หรือเครื่องนุ่งห่มตามความจำเป็นและเหมาะสมครั้งละไม่เกิน 3,000 บาท และไม่เกิน 3 ครั้งต่อคนต่อปี

(11) สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือน หมายถึง ผู้สูงอายุซึ่งมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์สัญชาติไทย และไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่ได้จัดให้อย่างเป็นประจำ จะได้รับการช่วยเหลือเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนตลอดชีวิต โดยแบ่งตามช่วงอายุแบบขั้นบันได ได้แก่ อายุ 60 - 69 ปี จะได้รับเดือนละ 600 บาท อายุ 70 - 79 ปี จะได้รับเดือนละ 700 บาท อายุ 80 - 89 ปี จะได้รับเดือนละ 800 บาท อายุ 90 ปี ขึ้นไป จะได้รับเดือนละ 1,000 บาท

(12) สิทธิการสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี หมายถึง ผู้สูงอายุที่ได้รับสวัสดิการการฌาปนกิจสงเคราะห์จากรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายนั้น ต้องมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป มีสัญชาติไทย มีฐานะยากจนและไม่มีญาติหรือมีแต่ไม่สามารถจัดการงานศพตามประเพณี ซึ่งบุคคลที่รับผิดชอบในการจัดการงานศพของผู้สูงอายุ มีสิทธิยื่นคำขอได้ในท้องที่ที่ผู้สูงอายุถึงแก่ความตาย ทั้งนี้เพื่อเป็นการช่วยเหลือครอบครัวหรือชุมชนซึ่งจะได้รับเงินช่วยเหลือรายละ 3,000 บาท

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเรื่องการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบในการศึกษาไว้ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับสังคมผู้สูงอายุ
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้
- 2.3 แผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2550-2554)
- 2.4 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ กับการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับสังคมผู้สูงอายุ

1. ความหมายของผู้สูงอายุ

ผู้สูงอายุ หมายถึง บุคคลที่มีสัญชาติไทยและมีอายุตั้งแต่ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ทั้งนี้ผู้สูงอายุ ไม่ได้มีลักษณะเหมือนกันหมด แต่จะมีความแตกต่างกันไปตามช่วงอายุ โดยแบ่งกลุ่มผู้สูงอายุไว้ 3 กลุ่ม ดังนี้ (กลุ่มการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ 2553)

- 1.1 ผู้สูงอายุตอนต้น อายุ 60 - 69 ปี เป็นผู้สูงอายุที่ยังมีกำลังช่วยเหลือตนเองได้
- 1.2 ผู้สูงอายุตอนกลาง อายุ 70 - 79 ปี เป็นผู้สูงอายุที่เริ่มมีอาการเจ็บป่วย ร่างกายเริ่มอ่อนแอ มีโรคประจำตัวหรือโรคเรื้อรัง
- 1.3 ผู้สูงอายุตอนปลาย อายุ 80 ปีขึ้นไป เป็นผู้สูงอายุที่เจ็บป่วยบ่อยขึ้น อวัยวะเสื่อมสภาพ และอาจมีภาวะทุพพลภาพ

ผู้สูงอายุ หมายถึง บุคคลที่มีชีวิตในช่วงสุดท้ายของชีวิต ซึ่งเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ และหน้าที่การงานทางสังคม ซึ่งแต่ละบุคคลจะเกิดความเสื่อมแตกต่างกัน ได้กำหนดการเป็นบุคคลสูงอายุว่า บุคคลผู้จะเข้าข่ายเป็นผู้สูงอายุ มีเกณฑ์ในการพิจารณาแตกต่างกัน โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเป็นผู้สูงอายุไว้ 4 ลักษณะ ดังนี้ (สุรกุล เจนอบรม 2541,6 - 7)

1) พิจารณาความเป็นผู้สูงอายุจากอายุจริงที่ปรากฏ (Chronological Aging) จากจำนวนปีหรืออายุที่ปรากฏจริงตามปฏิทิน โดยไม่นำเอาปัจจัยอื่นมาร่วมพิจารณาด้วย

2) พิจารณาความเป็นผู้สูงอายุจากลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย (Physiological Aging หรือ Biological Aging) กระบวนการเปลี่ยนแปลงนี้จะเพิ่มขึ้นตามอายุขัยในแต่ละปี

3) พิจารณาความเป็นผู้สูงอายุจากลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ (Psychological Aging) จากกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ สติปัญญา การรับรู้และการเรียนรู้ที่ถดถอยลง

4) พิจารณาความเป็นผู้สูงอายุจากบทบาททางสังคม (Sociological Aging) จากบทบาทหน้าที่ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป การมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มบุคคลตลอดจนความรับผิดชอบในการทำงานลดลง

การให้คำจำกัดความ หรือ นิยามคำว่าผู้สูงอายุอย่างเป็นทางการ เกิดขึ้นเมื่อประเทศต่าง ๆ เริ่มมีการ พุดถึงและพัฒนาระบบสวัสดิการ สิทธิประโยชน์ สำหรับกลุ่มประชากรวัยสูงอายุ ภายใต้แนวคิดที่ว่า เมื่อประชากรเข้าสู่วัยสูงอายุ จะมีความเสื่อมถอยทั้งทางร่างกาย และจิตใจ ความสามารถในการทำงานลดลง จึงสมควรได้รับสวัสดิการจากรัฐ ดังนั้นนิยามคำว่าผู้สูงอายุ จึงมักหมายถึง วัยหลังเกษียณจากการทำงาน เช่น ในประเทศอังกฤษ ซึ่งมีการกำหนดนิยามของผู้สูงอายุขึ้นในช่วงทศวรรษที่ 1880s -1890s อันเป็นผล มาจากการก่อตั้งระบบบำนาญวัยสูงอายุของภาครัฐ (State Old Age Pension scheme) ขึ้น ซึ่งจำเป็นต้อง มีการให้คำนิยามหรือคำจำกัดความของบุคคลที่ สูงอายุที่จะสามารถรับสิทธิประโยชน์ได้โดยในยุคนั้น การนิยามก็มีปัญหาของความไม่ชัดเจน และความไม่คงที่ของเกณฑ์การพิจารณาจากการใช้เกณฑ์อายุร่วมกับ เกณฑ์ความสามารถในเชิง ฟังก์ชันของบุคคล นิยามผู้สูงอายุที่ได้รับสิทธิแตกต่างกันไปในแต่ละองค์กรอยู่ในช่วงอายุ 53, 60, 65, 70 และมีความแตกต่างกันระหว่างหญิง และชาย โดยพิจารณาจากความจำเป็น ที่สมควรได้รับสวัสดิการร่วมด้วย เช่น ความยากจน การเป็นหม้ายของหญิง ซึ่งในท้ายที่สุดอายุของการรับบำนาญของผู้สูงอายุที่กำหนดโดยกฎหมายจากระบบบำนาญวัยสูงอายุของภาครัฐ อยู่ที่อายุ 70 ปีขึ้นไป เนื่องมาจากเหตุผลทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ เนื่องจากจะต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากกว่า ถ้ากำหนดผู้สูงอายุ ที่ต่ำกว่านี้ (ถูกปรับลงเหลือที่อายุ 65 ปีในภายหลัง สงครามโลกครั้งที่ 1 เนื่องจากต้องการให้คนรุ่นหลัง เข้าสู่ระบบการทำงานได้มากขึ้น เป็นการลดการว่างงาน) ในขณะที่ในช่วงเวลานั้นบุคคลที่น่าที่จะสามารถ เรียกได้ว่าเป็น "ผู้สูงอายุ" หากพิจารณาจากลักษณะภายนอกและการทำฟังก์ชันในการดูแลตนเอง โดยประมาณน่าจะเริ่มที่อายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป จากความไม่ชัดเจนในการตีความเกี่ยวกับ ความสูงอายุและกำหนดอายุเริ่มต้นของการเข้าสู่ความสูงอายุของบุคคล หลังจากนั้นเป็นต้นมา นิยามหรือการกำหนดความหมายของผู้ที่เป็นผู้สูงอายุ จึงมักถูกนำไปเชื่อมโยงหรือใช้เกณฑ์อายุเดียวกับอายุเกษียณหรือ อายุที่เริ่มรับบำนาญและสวัสดิการวัยสูงอายุ ในหลายประเทศ โรบค , ยูวทิ เน็น และ แอนโทนี (Roebuck 1979; Uotinen 2005; Anthony 2010)

สรุปได้ว่า ผู้สูงอายุหมายถึงบุคคลที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป โดยในบางประเทศหรือบางท้องถิ่น อาจกำหนดเป็นอายุ 65 ปีขึ้นไปหรือมากกว่าตามกฎหมายหรือนิยามของแต่ละที่ อายุนี้ถือว่าเป็นช่วงชีวิต ที่สามารถเรียกว่าเข้าสู่วัยชรา ซึ่งมักมีลักษณะเด่นคือการลดลงของฟังก์ชันร่างกายและจิตใจ เช่น

การลดลงของความสามารถในการเคลื่อนไหว, ความจำ, การได้ยิน, การมองเห็น, และภาวะทางจิตใจอื่น ๆ แต่ละช่วงอายุมีการช่วยเหลือตัวเองที่ต่างกัน มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่ต่างกันไป

2. จำแนกกลุ่มผู้สูงอายุ

การจำแนกกลุ่มผู้สูงอายุตามศักยภาพ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ได้ประยุกต์เกณฑ์ การประเมินความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวัน ดัชนีบาร์เธลเอดีแอล (Barthel ADL Index) ดังนี้ (อัญชิษฐา ศิริคำเพ็ง และ ภักดี โพธิ์สิงห์ 2560: 238)

กลุ่มที่ 1 ติดสังคม ผู้สูงอายุที่ช่วยเหลือตนเองได้ ช่วยเหลือผู้อื่นและสังคม ชุมชนได้สามารถเดินขึ้นบันไดเองโดยไม่ต้องช่วยเหลือ เดินออกนอกบ้านได้ เดินตามลำพังบนทางเรียบได้รับประทานอาหารด้วยตนเองได้ดี ใช้สุขาด้วยตนเองได้อย่างเรียบร้อย

กลุ่มที่ 2 ติดบ้าน ผู้สูงอายุกลุ่มที่ช่วยเหลือตนเองได้บ้าง ไม่สามารถเดินตามลำพังบนทางเรียบได้ต้องใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือ ต้องการความช่วยเหลือขณะรับประทานอาหาร ต้องการความช่วยเหลือพาไปห้องน้ำ

กลุ่มที่ 3 ติดเตียง ผู้สูงอายุที่ป่วยและช่วยเหลือตนเองไม่ได้ พิกัด/พุพพลภาพไม่สามารถย้ายตนเองขณะนั่งได้ ไม่สามารถขยับได้ในท่านอน การรับประทานอาหารกลืนลำบาก แม้ว่าผู้ดูแลจะป้อนอาหารให้ ต้องขยับภายในท่านอนหรืออยู่บนเตียง สวมใส่ผ้าอ้อมตลอดเวลาต้องเปลี่ยนผ้าอ้อมประจำ

สรุปได้ว่า การจำแนกกลุ่มผู้สูงอายุนั้น แยกออกได้อย่างชัดเจน ว่ากลุ่มแต่ละกลุ่มที่ใช้ความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันในวัยที่ต่างกัน ความแข็งแรงทางร่างกายของแต่ละบุคคลส่งผลให้จัดกลุ่มผู้สูงอายุได้ง่ายขึ้น การจำแนกกลุ่มผู้สูงอายุเป็นหลายกลุ่มตามลักษณะทางกายภาพ, สุขภาพจิต, และสภาพสังคมจะช่วยให้งานวิจัยเข้าใจความต้องการและประสบการณ์ของแต่ละกลุ่มได้อย่างลึกซึ้งมากขึ้น

3. แนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ

การเป็นผู้สูงอายุมิได้มีความหมายเฉพาะในทางร่างกายเท่านั้น แต่หมายรวมถึงภาวะทางด้านจิตใจ อารมณ์ สังคมและวัฒนธรรมด้วย ความหมายของผู้สูงอายุจึงแตกต่างกันไปตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม อย่างไรก็ตามในเชิงทฤษฎีอาจจัดแบ่งแนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ ดังที่ (นภาภรณ์ หะวานนท์ และธีรวัลย์ วรรณโนทัย 2552: 10 - 11) ได้แบ่งไว้ประกอบด้วย

กลุ่มที่ 1 เป็นแนวคิดของทฤษฎีกิจกรรม (The Activity Theory) ซึ่งเชื่อว่าความสำเร็จของการเข้าสู่วัยสูงอายุ คือการที่ผู้สูงอายุยังคงสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ใกล้เคียงกับผู้ที่อยู่ในวัยกลางคนให้มากที่สุด ผู้สูงอายุจะสร้างภาพลักษณ์เกี่ยวกับตัวตนของตัวเองจากการที่คิดว่าคนอื่นมองหรือคิดอย่างไรกับตัวผู้สูงอายุ ความสามารถในการดำรงไว้ซึ่งภาพลักษณ์ของตนเองแม้อายุจะมากขึ้น จะช่วยดำรงไว้ซึ่งการเคารพในตนเอง และสามารถธำรงรักษาความสัมพันธ์กับคนอื่นในสังคมไว้ได้

กลุ่มที่ 2 เป็นแนวคิดที่เรียกว่า ทฤษฎีการถอนตัว (Disengagement Theory) มุ่งความสนใจไปยังการที่ผู้สูงอายุถอนตัวออกจากสังคมโดยแนวคิดนี้มองการถอนตัวออกจากสังคม

และข้อจำกัดในเรื่องพื้นที่ของการมีส่วนร่วมทางสังคมของผู้สูงอายุว่าเป็นเรื่องธรรมชาติและเป็นเรื่องที่พึงปรารถนา กระบวนการนี้เกิดขึ้นทั้งในระดับตัวผู้สูงอายุเองและในระดับสังคม การถอนตัวออกจากสังคมเกิดจากการที่ตนเองต้องการแยกตัวออกจากสังคม ส่วนการที่สังคมถอนตัวออกมาจากผู้สูงอายุเป็นเรื่องของกลไกการบังคับทางสังคม เช่น การกำหนดให้เกษียณอายุ ซึ่งเป็นการยอมให้สังคมถอนตัวออกจากปัจเจกบุคคล ความสำเร็จของการเข้าสู่วัยสูงอายุคือการค่อยๆปรับเปลี่ยนจากการมีส่วนร่วมทางสังคมอย่างสมบูรณ์ ไปสู่การถอนตัวออกจากสังคมอย่างราบรื่น เช่น การที่ผู้สูงอายุที่ถอนตัวออกมารู้สึกเป็นอิสระจากงาน/ความรับผิดชอบ และความเป็นอิสระนี้ทำให้ผู้สูงอายุมีความสุข แต่การถอนตัวไม่ใช่การที่บุคคลตกอยู่ในภาวะจำนน หรือปฏิเสธการทำกิจกรรมต่าง ๆ แต่เป็นภาวะที่คนมองว่าเป็นข้อผูกมัดที่จะต้องเกิดขึ้นสำหรับวัยสูงอายุ

กลุ่มที่ 3 เป็นแนวคิดที่เสนอว่า ทั้งรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบเข้าร่วมกับสังคมอย่างแข็งขันหรือการแยกตัวออกมาต่างหาก สามารถนำไปสู่ความสำเร็จในการเข้าสู่วัยชราได้ เพราะการเข้าสู่วัยสูงอายุเป็นเรื่องของการปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ซึ่งเกิดจากทั้งตัวผู้สูงอายุเองและจากข้อกำหนดของสังคม ทั้งนี้สังคมมีส่วนสำคัญในการกำหนดเงื่อนไขว่าผู้สูงอายุจะมีความยินดีกับการเข้าสู่วัยของการเป็นผู้สูงอายุหรือไม่ แต่ขณะเดียวกันตัวตนของผู้สูงอายุก็ได้สยบยอมกับสภาวะร่างกายและแรงกดดันทางสังคมอย่างไม่มีเงื่อนไข แต่ผู้สูงอายุอาจสามารถปรับทิศทางทางความปรารถนาของตนเอง โดยอาศัยประสบการณ์ที่ได้ผ่านมาในชีวิตเป็นแรงหนุน ดังนั้น แม้ในช่วงขณะหนึ่งผู้สูงอายุจะอยู่ภายใต้สภาวะทางด้านร่างกายและสังคมที่ โกลั่เคียงกัน แต่ทัศนะ (Perspectives) ที่มีต่อตนเองอาจแตกต่างกัน และมีผลต่อการปรับตัวและการดำเนินชีวิตแตกต่างกันด้วย

วัยผู้สูงอายุหรือวัยชราเป็นระยะสุดท้ายของชีวิตความชราของบุคคลไม่ได้หมายความว่า เป็นโรคหรือความเจ็บป่วยแต่หมายถึงพัฒนาการของชีวิตซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงที่ดำเนินไปสู่ความเสื่อมของร่างกายและจิตใจวัยนี้เป็นการยากที่จะกำหนดลงไปว่าเริ่มเมื่ออายุเท่าใดและจะจบลงเมื่ออายุเท่าไรโดยทั่วไปแล้วถือว่าเริ่มต้นตั้งแต่อายุ 60 ปีขึ้นไปสภาพความเสื่อมของคนเรานั้นจะเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการเช่นกรรมพันธุ์ อาหาร อาชีพ สภาพความเป็นอยู่ ดินฟ้าอากาศ ถิ่นที่อยู่อาศัย โรคภัยไข้เจ็บ ตลอดจนจิตใจและอารมณ์ร่วมด้วยทำให้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในผู้สูงอายุ โดยจะพบว่าโครงสร้างของร่างกายจะค่อยๆร่วงโรยเซลล์ต่างๆ เริ่มหย่อนสมรรถภาพเนื่องจากใช้งานมานานการเปลี่ยนแปลงหรือการปรับตัวในวัยนี้จะแสดงออกในด้านความล่าช้าในกิจกรรมทุกด้านของชีวิตเช่นความคิดอ่านความจำการรับรู้ทางประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหวสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายในด้านความต้านทานต่อความเจ็บป่วยก็ลดลงด้วยเช่นเดียวกัน ดังนั้นสิ่งหนึ่งที่ผู้สูงอายุจะต้องเผชิญคือมีโอกาสเกิดโรคต่างๆได้ง่ายเช่นโรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน โรคติดเชื้อ และโรคที่เกิดจากอุบัติเหตุเป็นต้น (กณิกนันต์ หยกสกุล 2551)

สรุปได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ มีความต่างกันทางบริบทสังคม ไม่ใช่แค่ทางร่างกายเท่านั้น แบ่งได้ตามความสำเร็จ ความสนใจในการทำกิจกรรมต่างๆ ในรูปแบบการดำเนินชีวิต การเข้าร่วมในสังคม เพราะการเข้าสู่วัยสูงอายุเป็นเรื่องของการปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลง และการใช้

แนวคิดต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้เราเข้าใจและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้สูงอายุได้ดียิ่งขึ้น บางแนวคิดที่สามารถนำมาใช้ในงานวิจัยเกี่ยวกับผู้สูงอายุได้

4. สิทธิและสวัสดิการผู้สูงอายุ

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (กรมกิจการผู้สูงอายุ 2564)

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ : ค้ำครอง ส่งเสริม สนับสนุนต่อสิทธิและประโยชน์ของผู้สูงอายุโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

สาระสำคัญ

- มีการคุ้มครองสิทธิผู้สูงอายุ : ผู้สูงอายุที่มีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทยได้รับสิทธิดังต่อไปนี้

- (1) การแพทย์และสาธารณสุข
- (2) การศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต
- (3) การประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม
- (4) การพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม การรวมกลุ่มในลักษณะเครือข่ายหรือชุมชน
- (5) การอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยโดยตรงในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะหรือการบริการสาธารณะอื่น
- (6) การช่วยเหลือด้านค่าโดยสารยานพาหนะตามความเหมาะสม
- (7) การยกเว้นค่าเช่าชมสถานที่ของรัฐ
- (8) การช่วยเหลือจากการได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรมหรือถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือถูกทอดทิ้ง
- (9) คำแนะนำ ปรึกษา ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในทางคดี หรือในทางการแก้ไขปัญหาคอขวด
- (10) การจัดที่พักอาศัย อาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง
- (11) การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
- (11/1) การจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพแก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยตามระเบียบที่ กผส.กำหนด

(12) การสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี

(13) การยื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

- มีกลไกการกำหนดนโยบาย/แผนการคุ้มครองสิทธิของผู้สูงอายุ และจัดสรรเงินบำรุงกองทุนจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิตที่เกี่ยวข้องกับสินค้าสุราและยาสูบ และเงินที่มีผู้บริจาคเข้ากองทุน สำหรับจ่ายเป็นเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพแก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย : โดยคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ (กผส.)

- มีองค์กรผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการคุ้มครองและดูแลสิทธิผู้สูงอายุ : มีลักษณะของการกำหนดในเชิงนโยบายมอบให้แต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสิทธิในเรื่องนั้น ๆ ดำเนินการตามภารกิจและขอบเขตอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานตน

- มีกองทุนผู้สูงอายุ : เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการคุ้มครอง ส่งเสริม สนับสนุน และจัดสวัสดิการที่จำเป็นแก่ผู้สูงอายุ

ประโยชน์ที่ได้รับ

- (1) ผู้สูงอายุได้รับการคุ้มครองสิทธิตามกฎหมาย
- (2) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิตที่เกี่ยวกับสินค้าสุราและยาสูบ ผู้บริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่กองทุน และผู้ประกอบการเลี้ยงดูบุพการีซึ่งเป็นผู้สูงอายุที่ไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ จะได้รับการลดหย่อนภาษีตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตและประมวลรัษฎากร

ผลกระทบจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

- (1) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิตที่เกี่ยวกับสินค้าสุราและยาสูบต้องชดใช้เงินเพิ่ม : กรณีไม่ส่งเงินบำรุงกองทุนหรือส่งภายหลังระยะเวลากำหนดหรือส่งไม่ครบตามจำนวนที่ต้องส่งให้เสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ไม่ส่งหรือส่งภายหลังระยะเวลาที่กำหนดหรือจำนวนเงินที่ส่งขาดไปแล้วแต่กรณีนับแต่วันครบกำหนดส่งจนถึงวันที่ส่งเงินบำรุงกองทุน
- (2) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิตที่เกี่ยวกับสินค้าสุราและยาสูบอาจรับโทษจำคุก สูงสุดไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับห้าเท่าถึงยี่สิบเท่าของเงินบำรุงกองทุนที่ต้องนำส่ง หรือทั้งจำทั้งปรับ : กรณีเจตนาหรือพยายามหลีกเลี่ยงไม่ส่งเงินบำรุงกองทุน
- (3) ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคลให้รับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) สนับสนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดบริการสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรคของคนไทยทุกกลุ่มทุกวัย และในส่วนของผู้สูงอายุที่อายุ 60 ปีขึ้นไป ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการบำนาญ ประกันสังคม และบัตรทอง ล้วนมีสิทธิรับบริการทางการแพทย์ ดังนี้ (สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ, กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)

- ฉีดวัคซีนคอตีบ บาดทะยัก
- ตรวจประเมินความสามารถในการทำกิจวัตรประจำวัน (ADL)
- ตรวจวัดดัชนีมวลกาย ความดันโลหิต
- ตรวจเลือดคัดกรองเบาหวาน เอชไอวี
- คัดกรองปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจและหลอดเลือด โรคหลอดเลือดสมอง
- คัดกรองโรคซึมเศร้า
- ตรวจคัดกรองมะเร็งลำไส้ใหญ่ (50-70 ปี)
- การเคลื่อนปลู่อไรต์
- การให้ความรู้ออกกำลังกาย และฝึกสมองป้องกันโรคสมองเสื่อม
- การให้ความรู้ตรวจเต้านมด้วยตนเอง
- การให้คำปรึกษาแนะนำด้านสุขภาพ
- การตรวจความดันโลหิตด้วยตนเองที่บ้าน

บริการสายด่วนเลิกบุหรี่ (บริการสายด่วนเลิกบุหรี่จะเลิกภายหลังจากที่ศูนย์บริการเลิกบุหรี่ทางโทรศัพท์แห่งชาติได้ขึ้นทะเบียนเป็นหน่วยบริการในระบบบัตรทองแล้ว)

นอกจากสิทธิสวัสดิการด้านสุขภาพของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) ทางกองส่งเสริมสวัสดิการและคุ้มครองสิทธิผู้สูงอายุ กรมกิจการผู้สูงอายุ (ผส.) กระทรวงการ

พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้จัดสิทธิและสวัสดิการผู้สูงอายุในประเทศไทย มีรายละเอียดดังนี้

1.เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุซึ่งมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ สัญชาติไทย ไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่ได้จัดให้อย่างเป็นประจำ จะได้รับการช่วยเหลือเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนตลอดชีวิต โดย แบ่งตามช่วงอายุแบบขั้นบันได ดังนี้

อายุ 60-69 ปี ได้รับ 600 บาทต่อเดือน

อายุ 70-79 ปี ได้รับ 700 บาทต่อเดือน

อายุ 80-89 ปี ได้รับ 800 บาทต่อเดือน

อายุ 90 ปีขึ้นไป ได้รับ 1,000 บาทต่อเดือน

2. ลดราคาค่าโดยสาร ปัจจุบันมีการลดค่าโดยสารให้แก่ผู้สูงอายุมากถึง 50% เช่น รถโดยสารประจำทาง รวมถึงเรือโดยสาร ลดค่าโดยสาร 50% พร้อมแสดงบัตรประชาชนผู้สูงอายุ ได้รับการลดค่าโดยสารครึ่งราคาทุกชั้นตลอดทาง ทุกสาย (ไม่รวมค่าธรรมเนียม) ระหว่างเดือน มิถุนายน - กันยายน โดยผู้สูงอายุไม่ต้องเข้าแถวรอซื้อตั๋ว มีที่นั่งรอรับตัวพนักงานช่วยยกสัมภาระ

แอร์พอร์ต เรล ลิงค์ ผู้สูงอายุได้รับการลดค่าโดยสารให้ผู้สูงอายุครึ่งราคา โดยใช้บัตรผู้สูงอายุ (Senior card) และยกเว้นค่าโดยสารวันผู้สูงอายุแห่งชาติ 13 เมษายน ของทุก

รถไฟฟ้าใต้ดิน (MRT) ผู้สูงอายุได้รับการลดค่าโดยสารครึ่งราคา ซึ่งเป็นไปตามข้อบังคับที่กำหนด และยกเว้นค่าโดยสารวันผู้สูงอายุแห่งชาติ 13 เมษายน ของทุกปี

รถไฟฟ้า (BTS) ผู้สูงอายุได้รับสิทธิ์บริการที่สถานีหมอชิต สยาม อโศก อ่อนนุช และช่องนนทรี

รถโดยสารประจำทาง ขสมก. ผู้สูงอายุได้รับการลดค่าโดยสารครึ่งราคา (ไม่รวมค่าธรรมเนียม) ตลอดวัน และยกเว้นค่าโดยสารในวันผู้สูงอายุแห่งชาติวันที่ 13 เมษายนของทุกปี และจัดที่นั่งสำรองเป็นการเฉพาะ

รถโดยสารบริษัทขนส่ง จำกัด (บขส.) ผู้สูงอายุได้รับการลดค่าโดยสารครึ่งราคา (ไม่รวมค่าธรรมเนียม) จัดที่นั่งพักผ่อน และห้องสุขา

เครื่องบินการบินไทย ผู้สูงอายุได้รับการอำนวยความสะดวกขึ้นเครื่องเป็นลำดับแรก ทำอากาศยาน ผู้สูงอายุได้รับการจัดที่นั่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ลิฟต์ โทรศัพท์ ทางลาด ห้องสุขา มุมพักผ่อน พื้นที่จอดรถรับ - ส่งผู้สูงอายุที่มาใช้บริการ และดำเนินการตามมาตรการกำหนดให้สายการบินถือปฏิบัติทำให้ผู้โดยสารสูงอายุขึ้นเครื่องบินลำดับแรกเรือด่วนเจ้าพระยา เรือในคลองแสนแสบ และเรือข้ามฟาก ผู้สูงอายุได้รับการลดค่าโดยสารครึ่งราคาแก่ผู้สูงอายุที่ใช้บริการโดยสารประจำทางในแม่น้ำเจ้าพระยาได้แก่เรือด่วนเจ้าพระยา (ยกเว้นเรือพิเศษธงเขียว และเรือทัวร์ธงฟ้า) เรือในคลองแสนแสบและเรือข้ามฟาก

3. ด้านการลดหย่อนภาษีเงินได้ และการลดหย่อนภาษีให้แก่ผู้บริจาคทรัพย์สิน เงินให้แก่กองทุนผู้สูงอายุ บุคคลที่ได้รับผู้เลี้ยงดูบิดา มารดา ได้รับการลดหย่อนภาษีเงินจำนวน 30,000 บาท ต่อผู้สูงอายุ 1 คนต่อปี ผู้บริจาคทรัพย์สิน เงินให้แก่กองทุนผู้สูงอายุ สามารถนำไปเสร็จไปลดหย่อนภาษีได้

4. ปรับสภาพที่อยู่อาศัย เปิดให้ผู้สูงอายุที่ยากจน มีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงและเหมาะสม สามารถขอปรับสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมและปลอดภัยกับหน่วยงานบริการ ได้แก่ กรม ผส. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (พมจ.) เพื่อพิจารณา และจัดสรรในอัตราเหมาจ่าย 22,500 บาท หรือ 40,000 บาท

5. กู้ยืมเงินทุนประกอบอาชีพ ผู้สูงอายุที่ยังสามารถประกอบอาชีพได้ แต่ไม่มีเงินทุนสามารถยื่นกู้ยืมเงินปลอดดอกเบี้ยจากกองทุนผู้สูงอายุได้ ดังนี้

รายบุคคล ได้วงเงินไม่เกิน 30,000 บาทต่อคน

รายกลุ่ม ไม่น้อยกว่า 5 คน ได้วงเงินไม่เกิน 100,000 บาท

แต่ทั้งหมดเป็นการกู้ที่ต้องมีผู้ค้ำประกัน และต้องชำระคืนทุกเดือนเป็นระยะเวลา 3 ปี

6. สิทธิทางอาชีพ ภาครัฐโดย กรมการจัดหางาน สำนักงานจัดหางาน กรุงเทพมหานคร จัดบริการให้คำปรึกษา แนะนำ และรับสมัครงานสำหรับผู้สูงอายุ รวมทั้งจัดอบรมฝึกอาชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุได้รับข้อมูล คำปรึกษา ข่าวสารตลาดแรงงาน การจัดหางานรับสมัครงาน บริการข้อมูลทางอาชีพ ตำแหน่งว่างงาน การอบรม และฝึกอาชีพ โดยมีศูนย์การข้อมูลทางอาชีพ และตำแหน่งงานสำหรับผู้สูงอายุเป็นการเฉพาะ ที่สำนักงานจัดหางานทุกแห่ง

7. สิ่งอำนวยความสะดวก ปัจจุบันพื้นที่สาธารณะหลายแห่ง เช่น พิพิธภัณฑ์ โบราณสถาน หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ฯลฯ ได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับผู้สูงอายุ เช่น ลิฟท์ รวบันได ทางลาด ที่จอดรถ ห้องน้ำ ฯลฯ ผู้สูงอายุได้รับการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ การดูแลช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ การบริการที่สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย การจัดพาหนะอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ

8. สิทธิทางการศึกษา ปัจจุบันสำนักงาน กศน. กระทรวงศึกษาธิการ ได้พัฒนาหลักสูตรบริการทางการศึกษา เพื่อให้ผู้สูงอายุได้เรียนรู้ตลอดชีวิต สอดคล้องกับความต้องการของผู้สูงอายุ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ผู้สูงอายุได้รับการจัดศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน และให้มีหลักสูตรการศึกษาเกี่ยวกับผู้สูงอายุตั้งแต่การศึกษาขั้นพื้นฐาน ถึงขั้นอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในระบบนอกระบบ และตามอัธยาศัย และมีรายการต่าง ๆ เพื่อผู้สูงอายุ และส่งเสริมความรู้สนับสนุนกิจกรรมทางศาสนา เผยแพร่ทางเฟสบุ๊ค เว็บไซต์ วิทยู และโทรทัศน์

9. สิทธิทางการแพทย์ ผู้สูงอายุสามารถเข้ารับบริการและดูแลสุขภาพต่าง ๆ ผ่านช่องทางพิเศษเฉพาะเพื่อให้ผู้สูงอายุได้รับการบริการที่สะดวก รวดเร็ว

10. การช่วยเหลือทางกฎหมาย กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม มีบริการให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือ และดำเนินการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ เช่น สนับสนุนเงินค่าใช้จ่ายการจ้างทนาย ค่าทำเนียบชั้นศาล ค่าวางเงินประกันปล่อยตัวชั่วคราว เป็นต้น ผู้สูงอายุได้รับการให้คำแนะนำ ปกป้อง และให้ความช่วยเหลือ กรณีผู้สูงอายุที่ถูกทารุณกรรม แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย และถูกทอดทิ้ง จะได้รับการช่วยเหลือตามประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการคุ้มครอง การส่งเสริม และสนับสนุนการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรม หรือถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือถูกทอดทิ้ง และการให้คำแนะนำ ปกป้อง ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในทางการแก้ไขปัญหาคอรัปชั่น

11. ยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ ผู้สูงอายุสามารถเข้าชมฟรี เช่น พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ สวนพฤกษศาสตร์ สวนสัตว์ สถานที่ท่องเที่ยวในความรับผิดชอบขององค์การ อุทยานกรมป่าไม้ และองค์การสวนพฤกษศาสตร์ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เป็นต้น

12. มีส่วนร่วมในกิจกรรมสังคม เปิดให้ผู้สูงอายุทำกิจกรรมโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เช่น สถานกีฬาต่าง ๆ ส่วนศูนย์กีฬาในร่ม ได้ลดค่าสมัครสมาชิก 50%

13. การสงเคราะห์ช่วยเหลือ มีบริการช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ถูกทารุณกรรม ถูกทอดทิ้ง ถูกหาประโยชน์ ด้วยการนำไปรักษาพยาบาล ดำเนินคดี จัดหาที่พักอาศัยปลอดภัย พื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ ผู้สูงอายุได้รับการให้คำแนะนำ ปกป้อง และให้ความช่วยเหลือ กรณีผู้สูงอายุที่ถูกทารุณกรรม แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย และถูกทอดทิ้ง จะได้รับการช่วยเหลือตามประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรม หรือถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือถูกทอดทิ้ง และการให้คำแนะนำ ปกป้อง ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในทางการแก้ไขปัญหาครอบครัว ช่วยเหลือเบื้องต้นเป็นเงินไม่เกินรายละ 500 บาท

14. ด้านการพัฒนาตนเอง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม การรวมกลุ่มในลักษณะเครือข่าย / ชุมชน ผู้สูงอายุได้รับการส่งเสริม และสนับสนุน หรือชมรมผู้สูงอายุ ให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมภายในชุมชน และ / หรือระหว่างชุมชน และส่งเสริมการใช้ศักยภาพผู้สูงอายุ โดยเพิ่มการจัดกิจกรรมทางกีฬา นันทนาการ และการถ่ายทอดภูมิปัญญา

15. ด้านการช่วยเหลือด้านที่พักอาศัย อาหาร และเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง ผู้สูงอายุได้รับในกรณีผู้สูงอายุที่เดือดร้อนจะได้รับการช่วยเหลือตามประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการ คุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุน การจัดที่พักอาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่มให้ผู้สูงอายุ ตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง

16. การจัดการบริการสถานที่ท่องเที่ยว การจัดกิจกรรมกีฬา และนันทนาการตามที่คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติประกาศกำหนด

ด้านการท่องเที่ยว ผู้สูงอายุได้รับการจัดกิจกรรม โครงการสำหรับผู้สูงอายุ

ด้านกีฬาและนันทนาการ ผู้สูงอายุได้รับการบริการตรวจสุขภาพ ทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย ใช้บริการในสนามกีฬา สวนสุขภาพ ลานกีฬาแอโรบิค สนามเปตอง ห้องออกกำลังกาย เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การแข่งขันกีฬา การลีลาศ การรับสมัครเป็นสมาชิกชมรม

17. การสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี ผู้สูงอายุมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์มีอายุเกิน 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป มีสัญชาติไทย ผู้สูงอายุอยู่ในครอบครัวที่ยากจนตามข้อมูลความจำเป็นขั้นพื้นฐาน (จปฐ.) ของกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย หรือกรุงเทพมหานคร หรือเมืองพัทยา ไม่มีญาติ หรือมีญาติแต่มีฐานะยากจนไม่สามารถจัดการศพตามประเพณีได้ ผู้สูงอายุยากจน และไม่ได้รับการสำรวจข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ของกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย หรือกรุงเทพมหานคร หรือเมืองพัทยา ให้นายกเทศมนตรี หรือนายกองค์การ

บริหารส่วนตำบล หรือกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน หรือประธานชุมชน หรือผู้อำนวยการสำนักงานเขต หรือนายอำเภอ หรือนายกเมืองพัทยา เป็นผู้ออกหนังสือรับรอง จะได้รับการช่วยเหลือรายละ 3,000 บาท

สรุปได้ว่า พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นั้น ผู้สูงอายุมีสติธิและประโยชน์ การคุ้มครองสิทธิผู้สูงอายุ หลากหลายด้านและครอบคลุม ประโยชน์ที่ผู้สูงอายุได้รับนั้นไม่เพียงแต่การดูแลของคนในครอบครัว แต่ยังมิหน่วยงาน ผู้รับผิดชอบทุกระดับที่ดูแล ทั้งในระดับประเทศจนถึงระดับท้องถิ่น ที่สามารถเข้าถึงผู้สูงอายุอย่างทั่วถึงตามสิทธิต่างๆ ที่ผู้สูงอายุควรจะได้รับตามกฎหมาย

5. การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุของประเทศไทย

วิวัฒนาการของการดำเนินงานด้านผู้สูงอายุในประเทศไทย

สุรารัตน์ สุดสมบูรณ์ (2557: 75 – 77) ได้กล่าวว่าการดำเนินงานด้านสวัสดิการผู้สูงอายุของประเทศไทย เริ่มในปี พ.ศ. 2496 เมื่อจอมพล ป.พิบูลสงคราม ได้มีแนวคิดในการจัดสวัสดิการสงเคราะห์ และประชาสงเคราะห์ได้กำหนดนโยบายที่สำคัญหลายประการในการส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี มีคุณภาพและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างสงบสุข ได้มอบหมายให้กรมประชาสงเคราะห์จัดตั้งสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางแคขึ้นเป็นครั้งแรก วัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง คือ เพื่อให้การสงเคราะห์คนชราที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้หรือประสบปัญหาความทุกข์ยาก เดือดร้อน ยากจนไม่มีที่อยู่อาศัย หรือไม่สามารถอาศัยอยู่กับครอบครัวได้ ต้องการบริการ สงเคราะห์บางอย่าง เช่น การรักษาพยาบาล กายภาพบำบัดนันทนาการ เพื่อแบ่งเบาภาระของครอบครัวที่มีรายได้น้อยหรือยากจน ที่ไม่สามารถอุปการะเลี้ยงดูผู้สูงอายุไว้ในครอบครัวได้ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม อันเกี่ยวกับผู้สูงอายุไม่ให้เร่ร่อนทำความเดือดร้อนแก่สังคม และให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างผาสุกเหมาะสมกับอัตภาพ

พ.ศ. 2525 การดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ มีความก้าวหน้าขึ้น เนื่องจากสมัชชาใหญ่แห่งองค์การสหประชาชาติได้มีมติรับรองแผนปฏิบัติการระหว่างประเทศเกี่ยวกับผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นมาตรการระหว่างประเทศฉบับแรกที่ได้มีการวางแผนแนวคิด หลักนโยบาย และโครงการที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุไว้อย่างเป็นรูปธรรม และในปีเดียวกันที่ประชุมสมัชชาโลกเกี่ยวกับผู้สูงอายุได้มีมติรับรองแผนดังกล่าว ณ กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย จึงเรียกแผนนี้ว่า ViennaPlan โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อก่อให้เกิดความมั่นคงในศักยภาพของรัฐและสังคมในด้านความร่วมมือในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ ในการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับผู้สูงอายุในประเด็นต่างๆ คือ สุขภาพและโภชนาการ การคุ้มครองผู้บริโภคที่สูงอายุ ที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมครอบครัว สวัสดิการสังคม การประกันรายได้ การจ้างงาน และการศึกษา ซึ่งมาตรฐานและยุทธวิธีเหล่านี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของสิทธิมนุษยชน ซึ่งเป็นสิทธิอธิปไตย และความรับผิดชอบของแต่ละรัฐ

หลังจากการประชุมสมัชชาผู้สูงอายุโลก ได้มีองค์การดำเนินงานด้านผู้สูงอายุเกิดขึ้นหลายองค์กร เช่น คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ สมาคมสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย สมาคมคลังปัญญาผู้สูงอายุ ศูนย์พัฒนาผู้ประกอบการผู้สูงอายุ และองค์กรเอกชนอีกมากมาย มีการจัดทำแผนระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุแห่งชาติ พ.ศ.2525 - 2544 เป็นแผนแม่บทให้หน่วยงานต่างๆ มีนโยบายและแผนที่ชัดเจน มีการดำเนินงานในลักษณะเครือข่ายมากขึ้น ทั้งองค์การช่วยเหลือ

ผู้สูงอายุระหว่างประเทศและองค์การภาครัฐ เช่น กรมอนามัย มีนโยบายในการสนับสนุนเครือข่ายการทำงานด้านผู้สูงอายุ นอกจากนี้ คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานผู้สูงอายุแห่งชาติดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีตัวแทนจากกระทรวงต่างๆ ร่วมเป็นคณะกรรมการ เช่น กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ มีนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นประธาน แผนงานต่างๆ จึงได้รับการรับรองและมีผลในการปฏิบัติ

พ.ศ. 2542 เป็นปีสากลว่าด้วยผู้สูงอายุ มีการเรียกร้องและแสวงหาการบริการมากขึ้นจากองค์กรเอกชน มีผลทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ รวมถึงการมีผลงานวิจัยด้านผู้สูงอายุเป็นจำนวนมาก และที่สำคัญคือ การสนับสนุนจากพรรคการเมือง 9 พรรค ได้แก่ 1) พรรคประชาธิปัตย์ 2) พรรคพลังธรรม 3) พรรคชาติไทย 4) พรรคเสรีธรรม 5) พรรคชาติพัฒนา 6) พรรคความหวังใหม่ 7) พรรคกิจสังคม 8) พรรคไท และ 9) พรรคประชากรไทย (กองสวัสดิการสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม 2542, 4) ทำให้ปัญญาผู้สูงอายุปรากฏอย่างเป็นรูปธรรมหลังจากใช้ระยะเวลาค่อนข้างนาน ปัญญาดังกล่าวมีสาระสำคัญคือ 1) ผู้สูงอายุต้องได้รับปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี ได้รับการพิทักษ์และคุ้มครองให้พ้นจากการถูกทอดทิ้งและละเมิดสิทธิ โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่ไม่สามารถพึ่งตนเองหรือครอบครัวได้ และผู้พิการที่สูงอายุ 2) ผู้สูงอายุควรอยู่กับครอบครัวโดยได้รับความเคารพ ความเข้าใจ ความเอื้ออาทร การดูแลเอาใจใส่ การยอมรับบทบาทของกันและกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีในการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข 3) ผู้สูงอายุควรได้รับโอกาสในการศึกษา เรียนรู้ และพัฒนาศักยภาพของตนอย่างต่อเนื่อง เข้าถึงข้อมูลข่าวสารและบริการทางสังคม อันเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิต เข้าใจถึงความเปลี่ยนแปลงของสังคมรอบด้านเพื่อสามารถปรับบทบาทของตนให้สมวัย 4) ผู้สูงอายุควรได้ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้สังคม มีโอกาสได้ทำงานที่เหมาะสมกับวัยตามความสามารถ โดยได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรม เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจและเห็นชีวิตมีคุณค่า 5) ผู้สูงอายุควรได้เรียนรู้ในการดูแลสุขภาพอนามัยของตนเอง ต้องมีหลักประกันและสามารถเข้าถึงบริการด้านสุขภาพอนามัยอย่างครบวงจรโดยเท่าเทียมกัน รวมทั้งได้รับการดูแลจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิตอย่างสงบตามศรัทธา 6) ผู้สูงอายุควรได้มีบทบาท และส่วนร่วมในกิจกรรมของครอบครัว ชุมชน และสังคม โดยเฉพาะการรวมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ และความเข้าใจอันดีระหว่างผู้สูงอายุด้วยกัน และกับบุคคลทุกวัย 7) รัฐโดยการมีส่วนร่วมขององค์กรเอกชน ประชาชน สถาบันสังคม ต้องกำหนดนโยบายและแผนหลักด้านผู้สูงอายุ ส่งเสริมและประสานให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องให้บรรลุผลตามเป้าหมาย 8) รัฐโดยการมีส่วนร่วมขององค์กรภาคเอกชน ประชาชน สถาบันสังคม ต้องตรากฎหมายว่าด้วยผู้สูงอายุ เพื่อเป็นหลักประกันและการบังคับใช้ในการพิทักษ์สิทธิ คุ้มครองสวัสดิภาพ และจัดสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุ และ 9) รัฐโดยการมีส่วนร่วมขององค์กรภาคเอกชน ประชาชน สถาบันสังคม ต้องรณรงค์ปลูกฝังค่านิยมให้สังคมตระหนักถึงคุณค่าของผู้สูงอายุตามวัฒนธรรมไทยที่เน้นความกตัญญูตักเตือนและความเอื้ออาทรต่อกัน

พ.ศ. 2545 มีการประกาศใช้แผนระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ.2545 - 2564 ซึ่งได้กำหนดให้แผนฉบับนี้เป็นยุทธศาสตร์ 5 หมวด ได้แก่ ก) ยุทธศาสตร์ด้านการเตรียมความพร้อมของประชากรเพื่อวัยสูงอายุที่มีคุณภาพ ข) ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมผู้สูงอายุ

ค) ยุทธศาสตร์ด้านระบบคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงอายุ ง) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อพัฒนางานด้านผู้สูงอายุระดับชาติ และการพัฒนาบุคลากรด้านผู้สูงอายุ จ) ยุทธศาสตร์การประมวลและพัฒนาองค์ความรู้ด้านผู้สูงอายุและการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนผู้สูงอายุแห่งชาติ พ.ศ. 2564 งานด้านผู้สูงอายุประสบความสำเร็จอีกครั้งเมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2564 ในราชกิจจานุเบกษา ตามมาตรา 54 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปราบกฏการณ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทุกฉบับเป็นผลให้มีการออกกฎหมายประกาศระเบียบในการดำเนินงานด้านผู้สูงอายุของกระทรวงและหน่วยงานต่างๆ อย่างกว้างขวาง

สรุปได้ว่า งานด้านสวัสดิการผู้สูงอายุของประเทศไทยได้มีแนวคิดในการจัดสวัสดิการสงเคราะห์ การกำหนดนโยบายที่สำคัญหลายประการในการส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี การช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้สูงอายุที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ด้านสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุมีความก้าวหน้าขึ้น เพราะความมีส่วนร่วมขององค์กรเอกชน ประชาชน สถาบันสังคม ประสานให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ จนถึงปัจจุบันมีการประกาศใช้แผนระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุแห่งชาติ

6. รูปแบบสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในประเทศไทย

การประกันสังคม (Social Insurance) เป็นการสร้างหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิตและคุ้มครองลูกจ้าง ปัญหาการขาดรายได้เมื่อเกษียณอายุการทำงาน สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้ผู้สูงอายุได้รับการเกื้อหนุนจากครอบครัวน้อยลง ปัญหาสุขภาพที่เรื้อรังส่งผลให้ตัวเลขค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลสูง เหล่านี้ล้วนเป็นปัญหาทางเศรษฐกิจที่ผู้สูงอายุต้องเผชิญและอาจรุนแรงมากยิ่งขึ้นหากไม่มีการวางแผน เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหา การสร้างหลักประกันทางเศรษฐกิจจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุสูงขึ้นมีอัตราการพึ่งพิงของผู้สูงอายุต่อประชากรวัยแรงงานสูงขึ้นการเกื้อหนุนจากครอบครัวอาจลดลง การออมจึงมีความสำคัญสำหรับวัยเกษียณ (ศศิพัฒน์ ยอดเพชร 2549: 36)

ระบบประกันสังคมในประเทศไทย ประกอบด้วย กองทุนต่างๆ ดังนี้

- กองทุนประกันสังคมกรณีชราภาพ
- กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.)
- กองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการซึ่งจดทะเบียน (กสจ.)
- กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
- กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
- กองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน
- กองทุนทวิสุข
- กองทุนสวัสดิการชุมชน (องค์การมหาชน)
- กองทุนการออมชราภาพ (กอช.)

การช่วยเหลือสาธารณะ (Public Assistance) เป็นการสงเคราะห์แบบให้เปล่าสำหรับผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ เนื่องจากช่วยเหลือตนเองไม่ได้ ด้อยโอกาสทางสังคม และไร้ที่พึ่ง รูปแบบสวัสดิการที่มีอยู่ คือ

- เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
- กองทุนดูแลผู้สูงอายุที่ขาดที่พึ่ง
- การได้รับคำปรึกษาในทางคดี
- การยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ
- การช่วยเหลือด้านค่าโดยสารยานพาหนะตามความเหมาะสม

การบริการสังคม (Social Service) เป็นระบบบริการที่ตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของประชาชนด้วยบริการด้านต่างๆ 5 ด้าน คือ

(1) ด้านสุขภาพอนามัย ประกอบด้วย

- หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า
- การบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล
- การดูแลที่บ้าน (Home Care)
- โครงการอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ (อผส.)

(2) ด้านการศึกษา ประกอบด้วย

- การศึกษานอกโรงเรียน
- การศึกษาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

(3) ด้านที่อยู่อาศัย ประกอบด้วย การสงเคราะห์ที่อยู่อาศัยและการดูแลเป็นบริการในสถานสงเคราะห์สำหรับผู้สูงอายุที่ครอบคลุมความจำเป็นด้านปัจจัย 4 รวมทั้งบริการด้านการรักษาพยาบาล กายภาพบำบัด ศาสนกิจ งานอดิเรก นันทนาการ กิจกรรมส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรม ปัจจุบันมีสถานสงเคราะห์ของรัฐ 21 แห่ง

(4) ด้านการมีงานทำและการมีรายได้ ประกอบด้วย กองทุนสวัสดิการผู้สูงอายุ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) จัดทำโดยการที่ยึดหลักการให้ผู้สูงอายุเป็นแกนนำในการกำหนดและตัดสินใจร่วมกันในการบริหารจัดการสวัสดิการผู้สูงอายุตนเอง

(5) ด้านบริการสังคมและนันทนาการ

- ชมรมผู้สูงอายุ รูปแบบบริการทางสังคมสำหรับผู้สูงอายุ
- ศูนย์เอนกประสงค์สำหรับผู้สูงอายุ
- ศูนย์ชุมชนเพื่อผู้สูงอายุ
- กองทุนผู้สูงอายุ

นอกจากนี้ นักวิชาการยังได้เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาระบบสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุไว้หลายประการ พอสรุปได้ดังนี้ (บุหลัน ทองกลีบ 2550: 462 - 468)

1) ภาครัฐจะต้องมีการปรับเปลี่ยนแนวคิดในการให้บริการสวัสดิการสังคมแก่ผู้สูงอายุจากเชิงรับมาเป็นเชิงรุก และเปลี่ยนจากการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุมาเป็นแก้ปัญหาที่ต้นเหตุบนพื้นฐานของข้อเท็จจริงอย่างแท้จริง

2) รัฐจะต้องสนับสนุนให้มีการดำเนินการโดยชุมชนเพื่อชุมชน โดยรัฐทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง รัฐบาลจะต้องวางแนวนโยบายกว้างๆ เช่น การสร้างอาชีพและรายได้ การออม เป็นต้น

- 3) รัฐควรสนับสนุนด้านงบประมาณต่อปัญหาและความต้องการของผู้สูงอายุและตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริง
 - 4) รัฐจะต้องยืดการเกษียณอายุของผู้สูงอายุบางอาชีพที่จำเป็นออกไปจากเดิม
 - 5) สนับสนุนให้มีการจ้างงานผู้สูงอายุตามความรู้ความสามารถ โดยให้มีมาตรการลดภาษีสำหรับองค์กรเอกชนที่จ้างผู้สูงอายุ
 - 6) สนับสนุนงบประมาณสำหรับหน่วยงานภาครัฐจ้างผู้สูงอายุ โดยให้มีความยืดหยุ่นทั้งค่าจ้าง วิธีการจ้าง เปิดโอกาสทั้งวิชาชีพและต่ำกว่าวิชาชีพ
 - 7) สนับสนุนให้ครอบครัวดูแลผู้สูงอายุ โดยให้มีมาตรการลดภาษีสำหรับบุตรที่ดูแลบิดา มารดา ญาติสายตรงที่เป็นผู้สูงอายุ
 - 8) ส่งเสริมการประกันตนเองก่อนสูงอายุในรูปแบบที่มีความหลากหลายกว่าการประกันชีวิตและประกันสุขภาพ โดยศึกษาความต้องการของผู้สูงอายุในช่วงวัยต่างๆ
 - 9) สนับสนุนกลุ่มกิจกรรมของผู้สูงอายุแบบอื่นๆ นอกจากการรวมกลุ่มของชมรมผู้สูงอายุตามปกติ
 - 10) สนับสนุนกลุ่มกิจกรรมของผู้สูงอายุในวัดและโรงเรียนตามแนวทางที่ได้รับพระราชทาน คือ มีความสัมพันธ์ระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน หรือ "บวร" เป็นต้น
- สรุปได้ว่า รูปแบบสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในประเทศไทย การเข้าหลักประกันสังคมของผู้สูงอายุ ถึงว่าเป็นหลักความมั่นคงในการดำรงชีวิตและคุ้มครองเมื่อเกษียณอายุการทำงาน ยังมีระบบกองทุนต่างๆ ที่ผู้สูงอายุเข้าร่วมได้ การช่วยเหลือสาธารณะของผู้สูงอายุที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ ด้วยโอกาสทางสังคม และไร้ที่พึ่ง ยังมีสิทธิต่างๆของรัฐที่เข้ามาช่วยเหลือ ในการพัฒนาระบบสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ ที่เป็นสิ่งสำคัญมากที่ภาครัฐจะต้องดูแลและปรับเปลี่ยนให้เข้ากับความต้องการและการบริการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้

1. ความหมายของการรับรู้

มีนักคิดและนักจิตวิทยาที่สนใจศึกษาเรื่องการรับรู้ (Perception) และให้ความหมายไว้หลากหลายดังต่อไปนี้

กูรัลนิค (Guralnik 1986: 28) ได้กล่าวถึงการรับรู้ว่าหมายถึง การแสดงออกถึงการรับรู้หรือความสามารถที่จะรับรู้ เป็นความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุ สิ่งของ หรือคุณลักษณะ โดยวิธีการแสดงออกทางความรู้สึก (Sense) ความตระหนัก (Awareness) และความเข้าใจ (Comprehension)

รัชชา อุดมวิจิต (2540: 25) ได้กล่าวถึงการรับรู้ว่าหมายถึง การตีความหมายต่อสิ่งเร้าต่างๆที่บุคคลได้ประสบโดยผ่านประสาทสัมผัสว่าสิ่งนั้นเป็นอย่างไร

รัจริ นพเกตุ (2548) ได้สรุปว่าการรับรู้ คือ ขบวนการประมวลและตีความข้อมูลที่อยู่รอบตัวเราที่ได้จากการรู้สึก

วรลักษณ์ อีราโมกซ์ (2548: 65) กล่าวว่าถึงการรับรู้ คือกระบวนการที่มีการจัดหมู่และการตีความข้อมูลจากประสาทสัมผัสทั้งห้า โดยการรวมกับประสบการณ์ในอดีต

แสงเดือน ทวีสิน (2545) กล่าวว่าถึงการรับรู้ (Perception) หมายถึง การที่มนุษย์นำข้อมูลที่ได้จากความรู้สึกสัมผัส (Sensation) ซึ่งเป็นข้อมูลดิบ (Raw Data) จากประสาทสัมผัสทั้ง 5 อันประกอบด้วย ตา หู จมูก ลิ้น และกาย สัมผัสสัมผัสจำแนก แยกแยะ คัดเลือก วิเคราะห์ด้วยกระบวนการทำงานของสมอง แล้วแปลสิ่งที่ได้ออกเป็นสิ่งที่หนึ่งสิ่งใดที่มีความหมายเพื่อนำไปใช้ในการเรียนรู้ต่อไป

สรุปได้ว่า การรับรู้ คือการตีความข้อมูลที่ให้รับจากสิ่งเร้าภายนอกผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นเครื่องมือในการแปลความหมายของการรับรู้ ทำให้การรับรู้ในเรื่องเดียวกันอาจมีความหมายแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในทางที่เหมาะสม

2. กระบวนการของการรับรู้

กันยา สุวรรณแสง (2542) กล่าวว่ากระบวนการของการรับรู้ เป็นกระบวนการที่สัมพันธ์กันระหว่างความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึก ความจำ การเรียนรู้ การตัดสินใจ กระบวนการรับรู้เกิดขึ้นได้จะต้องมีองค์ประกอบ 4

1. สิ่งเร้า (Stimulus) ที่จะทำให้เกิดการรับรู้ เช่น สถานการณ์ เหตุการณ์ สิ่งแวดล้อมรอบกาย ที่เป็น คน สัตว์ และสิ่งของ
2. ประสาทสัมผัส (Sense Organs) ที่จะทำให้เกิดความรู้สึก เช่น ตามองเห็น หูได้ยิน จมูกได้ กลิ่น ลิ้นรับรส และผิวหนังรู้สึกร้อนหนาว
3. ประสบการณ์ หรือความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเร้าที่สัมผัส
4. การแปลความหมายของสิ่งเร้าที่สัมผัส โดยสมองจะทำหน้าที่ทบทวนประสบการณ์หรือความรู้เดิมว่าสิ่งเร้านั้นคืออะไร นอกจากนี้แล้วสิ่งที่ต้องพิจารณาเพิ่มเติมนอกจากกระบวนการรับรู้ที่นำไปสู่การแปลความหมายแล้ว ยังต้องพิจารณาปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ ซึ่งได้แก่ ผู้รับรู้ เป้าหมายที่จะรับรู้ และบริบทหรือสถานการณ์ของการรับรู้

สิทธิโชค วรรณสันติกุล (2548, 45) ได้กล่าวถึงกระบวนการของการรับรู้ว่าประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 3 ขั้นตอนดังนี้

1. การเลือก (Selection) เป็นกระบวนการเลือกเพื่อที่จะรับรู้สิ่งเร้าบางอย่างจากบรรดาสิ่งเร้าทั้งหลาย
2. การจัดระบบ (Organization) โดยทั่วไปบุคคลจัดระบบสิ่งเร้าออกเป็น 2 วิธีคือ
 - 2.1 บุคคลเลือกที่จะรับสิ่งเร้า และแยกสิ่งเร้าที่เลือกออกมาเป็นส่วนที่สนใจแล้วมุ่งความสนใจไปยังส่วนนั้นเป็นพิเศษ
 - 2.2 การจัดสิ่งเร้านั้น ๆ ให้อยู่ในรูปที่ง่ายขึ้น ตัดสิ่งที่ละเอียดซับซ้อนหรือสับสนทิ้งไป ซึ่งมักเป็นแนวโน้มของคนไทยทั่ว ๆ ไป
3. การแปลความหมาย (Interprctation) เป็นขั้นตอนสุดท้ายในกระบวนการรับรู้ โดยบุคคลจะอาศัยคุณสมบัติที่มีอยู่ในตัว เช่น ทักษะ ประสบการณ์ ความต้องการ ค่านิยม เพื่อช่วยในการพิจารณาสิ่งเร้าภายนอกผสมผสานสิ่งเร้าเดียวกันที่เสนอต่อบุคคลต่าง ๆ บุคคลเหล่านั้นจะแปลความหมายต่างกัน

เชอร์เมอร์ฮอร์น และคณะ (Schermerhorn et.al, 2005,72-74) ได้กล่าวถึงการรับรู้ว่ามีลำดับขั้นของกระบวนการที่นำไปสู่การรับรู้ โดยแบ่งออกได้เป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนการพิจารณาและคัดเลือกข้อมูล (Attention and Selection) เนื่องจากในสภาพแวดล้อมรอบตัวมีข้อมูลหรือสิ่งเร้า ที่บุคคลได้รับรู้ผ่านประสาทสัมผัสมากมาย ดังนั้นบุคคลจำเป็นต้องเลือกที่จะรับรู้ โดยการเลือกที่จะรับข้อมูลหรือเพิกเฉยต่อข้อมูลใด ๆ เป็นผลมาจากจิตใต้สำนึกของบุคคลนั้น

2. ขั้นตอนการจัดระบบข้อมูล (Organization) หลังจากที่บุคคลพิจารณาเลือกข้อมูลแล้ว บุคคลก็จะทำการจัดระบบข้อมูลนั้นโดยมีแบบแผนการจัดระบบข้อมูล (Schemas) ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการทำความเข้าใจและตีความต่อข้อมูลที่รับรู้นั้น

3. ขั้นตอนการตีความข้อมูล (Interpretation) เป็นการให้เหตุผลต่อข้อมูลที่ผ่านการคัดเลือกและจัดระเบียบแล้ว การที่บุคคลที่เลือกรับรู้สิ่งเดียวกันมีระบบการจัดข้อมูลแบบเดียวกัน บุคคลแต่ละคนก็อาจจะตีความแตกต่างกันออกไป

4. ขั้นตอนการนำข้อมูลที่รับรู้มาใช้ (Retrieval) เป็นขั้นตอนที่เกิดจากการที่บุคคลเลือกนำเอาข้อมูลที่เคยรับรู้ซึ่งอยู่ในความทรงจำ (Memory) ของบุคคลออกมาใช้หรือแสดงเป็นพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ

สรุปได้ว่า กระบวนการรับรู้ สัมพันธ์กันระหว่างความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึก ความจำ การเรียนรู้ การตัดสินใจ มีความสำคัญต่อการเรียนรู้เพราะความรู้เดิมอาจ จะไม่พอเพียงต่อการเรียนรู้ครั้งใหม่ การรับรู้ของแต่ละบุคคลมีความต่างกัน ขึ้นอยู่กับความสนใจ สิ่งเร้า สภาพแวดล้อม และที่สำคัญคือการลำดับขั้นของกระบวนการที่นำไปสู่การรับรู้ และสามารถใช้ประโยชน์จากกระบวนการรับรู้ต่างๆ มาพัฒนาตนเองและองค์กรได้

3.ลักษณะความสำคัญต่อการรับรู้

กันยา สุวรรณแสง (2552) ได้กล่าวว่าความสำคัญของการรับรู้ ว่าเป็นการรับรู้ที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ การรับรู้ทำให้เกิดการเรียนรู้และการเรียนรู้มีผลต่อการรับรู้ครั้งใหม่ เนื่องจากความรู้เดิมจะช่วยแปลความหมายให้ทราบว่าคืออะไรการรับรู้มีความสำคัญต่อเจตคติ อารมณ์และแนวโน้มของพฤติกรรม เมื่อรับรู้แล้วย่อมเกิดความรู้สึกและมีอารมณ์ พัฒนามาเป็นเจตคติ แล้วพฤติกรรมจะตามมาในที่สุด ดังนั้นมนุษย์เมื่อเกิดการรับรู้ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วจะตีความหมายและส่งผลกระทบต่อไปยังอารมณ์ ความรู้สึกก่อให้เกิดพฤติกรรมขึ้นในแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันไป ซึ่งการรับรู้ดังกล่าวจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ และการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในแต่ละครั้งก็มีผลต่อการรับรู้ครั้งต่อไปเสมอ

แสงเดือน ทวีสิน (2545) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของการรับรู้มี 6 ประการ คือ

1. ต้องมีพื้นฐานข้อมูลหรือความรู้ในเรื่องนั้นมาก่อน (Knowledge Based) หรือถ้าไม่มีความรู้อย่างน้อยก็ต้องมีประสบการณ์เดิมในเรื่องนั้นอยู่บ้าง

2. จะต้องประกอบด้วยข้อวินิจฉัย (Inferential) ในขั้นตอนของกระบวนการรับรู้ ทั้งนี้ เพราะในการรับรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง มนุษย์ไม่สามารถรับข้อมูลทุกชนิดในเรื่องนั้นพร้อมกันได้ ดังนั้นจึง

ต้องอาศัยวิธีการวินิจฉัย โดยการตั้งสมมติฐานหรือปะติดปะต่อเรื่องต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้การรับรู้ในสิ่งนั้นเกิดความสมบูรณ์มากที่สุด

3. จะต้องมีความสามารถในการแยกแยะ (Categorical) ลักษณะหรือคุณสมบัติที่สำคัญของข้อมูลนั้นได้อย่างถูกต้อง ซึ่งในลักษณะนี้จะต้องอาศัยความจากประสบการณ์เดิมมาใช้

4. ลักษณะของการรับรู้จะต้องมีความสัมพันธ์เชื่อมโยง (Relational) ของข้อมูลต่าง ๆ หลายประเภท

5. กระบวนการของการรับรู้จะต้องอาศัยของการดัดแปลง (Adaptive) ข้อมูลจากประสบการณ์เดิมมาใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละเรื่องที่กำลังรับรู้ในขณะนั้น

6. กระบวนการของการรับรู้มักจะเป็นไปโดยอัตโนมัติ ซึ่งเป็นการทำงานของสมองในการรับรู้ข้อมูลต่าง ๆ มีการแปลความหมายจากสิ่งที่ได้สัมผัส และเกิดการรับรู้สิ่งเร้านั้นในลักษณะของส่วนรวมที่มีความหมาย

การรับรู้ขึ้นอยู่กับระบบประสาทสัมผัสและสภาวะจิตใจของแต่ละบุคคล โดยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ ได้แก่ องค์ประกอบทางด้านตัวบุคคล องค์ประกอบของสิ่งเร้า การรับรู้ผิดพลาดหรือภาพลวงตา และการรับรู้ความคงที่ของวัตถุ

1. องค์ประกอบทางด้านตัวบุคคล ได้แก่

1) ความสมบูรณ์ของประสาทหรืออวัยวะรับสัมผัส เช่น หู ตา จมูก และอวัยวะรับสัมผัสอื่นปกติหรือไม่ มีความรู้สึกสัมผัสเพียงใด สุขภาพของร่างกาย เช่น ความเหนื่อยล้า ความเจ็บป่วย ทำให้การรับรู้ผิดพลาดได้ ความชราทำให้สมรรถภาพการรับสัมผัสน้อยลง เช่น หูตึง ตาฝ้า ตามัว ก็มีส่วนทำให้การรับรู้ผิดพลาดได้ อิทธิพลของสารเคมีที่เข้าสู่ร่างกาย เช่น แอลกอฮอล์ ยาเสพติดบางชนิด ทำให้การรับรู้ผิดพลาดได้

2) ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม ทำให้การรับรู้ของบุคคลกว้างแคบหรือถูกต้องตามความเป็นจริงหรือไม่ คนที่มีประสบการณ์กว้างได้พบ ได้เห็น ได้ยินสิ่งต่าง ๆ มาก การรับรู้ย่อมกว้างกว่าบุคคลที่มีประสบการณ์อยู่ในวงแคบ นอกจากนี้ประสบการณ์ยังทำให้รับรู้เหตุการณ์ต่าง ๆ หรือภาพแตกต่างกันออกไปได้

3) ความใส่ใจหรือความสนใจ เป็นพื้นฐานการรับรู้เพราะโดยธรรมชาติอวัยวะรับความรู้สึกของคนเราจะได้รับสัมผัสจากสิ่งเร้าในเวลาเดียวกันมากมาย แต่คนเราจะเลือกรับรู้เฉพาะสิ่งที่กำลังสนใจ หรือตั้งใจที่รับรู้ในขณะนั้น ถ้าหากเรามีความตั้งใจหรือมีความสนใจที่จะรับรู้ เรามักจะเห็นหรือได้ยินสิ่งนั้นก่อน

4) ความต้องการหรือแรงขับ กล่าวคือ การที่คนจะรับรู้สิ่งใดก็ตามขึ้นอยู่กับความต้องการของเขาในขณะนั้น เช่น คน 2 คนเดินไปซื้อของด้วยกัน คนที่กำลังหิวมาก ๆ ก็จะสนใจภาพโฆษณาเกี่ยวกับอาหาร มองหาร้านอาหารมากกว่าคนที่อิ่มแล้ว หรืออาจจะมองเห็นภาพที่คลุมเครือเป็นภาพอาหารก็ได้ขณะที่คนที่ต้องการจะซื้อหนังสือก็จะมองเห็นแต่ร้านขายหนังสือ

5) อารมณ์ คนที่กำลังมีอารมณ์ดีก็จะรับรู้สิ่งต่าง ๆ ในแง่ดี และมักจะมองเห็นเห็นรับรู้ในสิ่งที่เป็นอย่างจริง ในทางตรงกันข้ามคนที่อารมณ์ไม่ดีมักจะมองอะไรไม่ชอบใจไปหมด อาจไม่รับรู้อะไรเลยหรือรับรู้ผิดพลาดไปจากความหมายที่เป็นจริง

6) ความพร้อมที่กระทำมีผลต่อการรับรู้ เช่น นักกีฬาที่กำลังเตรียมพร้อมวิ่งแข่งจะรับรู้สัญญาณนั้นได้ดี เมื่อกรรมการปล่อยตัวบอกว่า "ระวัง" ก่อนที่จะให้สัญญาณ หรือ คนที่ยืนคอยรถเมล์ก็พร้อมที่จะขึ้นรถได้ทันทีที่รถจอด

7) การคาดหวังหรือการถูกวางเงื่อนไขให้รับรู้สิ่งใดทำให้คนเรามีความพร้อมที่รับรู้สิ่งนั้น

8) วัฒนธรรม อาชีพ และบุคลิกภาพที่ต่างกัน จะทำให้คนรับรู้ต่างกัน เช่น คนบางวัฒนธรรม เวลาพบกันจะแลบลิ้นให้กัน หรือเอามือชนกันเป็นการทักทาย แต่ถ้านำไปปฏิบัติต่อคนต่างวัฒนธรรมกัน เขาเห็นว่าการกระทำนั้นเป็นการล้อเลียนหรือดูถูกได้ สำหรับความแตกต่างในด้านอาชีพนั้นจะพบว่านายพรานจะมีความสามารถในการเดินและเข้าใจความหมายของเสียงต่าง ๆ ในป่าได้ดีกว่าคนอาชีพอื่นคนที่บุคลิกภาพเป็นคนมองโลกในแง่ดีก็จะรับรู้ส่วนดีของคนอื่นมากกว่าส่วนเสีย แต่คนที่มองโลกในแง่ร้ายมักจะมองเห็นส่วนไม่ดีของผู้อื่นมากกว่าส่วนดี

9) สุขภาพของร่างกาย คนที่สุขภาพร่างกายแข็งแรงการรับรู้จะมีความหมายมากกว่าคนที่สุขภาพร่างกายอ่อนแอ

2. องค์ประกอบของสิ่งเร้า

คุณสมบัติของสิ่งเร้าเป็นปัจจัยภายนอกที่ทำให้คนเราเกิดความสนใจที่จะรับรู้ และทำให้การรับรู้ของคนเราคาดเคลื่อนหรือตรงต่อความจริงได้ดังนี้

1) ความเข้มหรือขนาดของสิ่งเร้า (Intensity and Magnitude) สิ่งเร้าที่มีความเข้มมากหรือมีขนาดใหญ่ ทำให้เกิดการรับรู้ได้มากกว่าสิ่งเร้าที่มีขนาดเล็ก

2) การทำซ้ำ ๆ ของสิ่งเร้า (Repetition) สิ่งใดก็ตามที่ทำซ้ำอยู่บ่อย ๆ จะเรียกถึงความสนใจได้

3) ลักษณะตัดกันของสิ่งเร้า (Contrast) เช่น ภาพและพื้น (Figure and Ground) ในการรับรู้เราจะใส่ใจต่อสิ่งต่าง ๆ ที่ละสิ่ง สิ่งที่ได้รับการเอาใจใส่ก็จะปรากฏเด่นออกมาเป็นภาพ (Figure) สิ่งอื่น ๆ ที่ไม่ได้รับการใส่ใจก็จะเป็นพื้น (Ground)

4) การคลาดเคลื่อนหรือเปลี่ยนระดับ (Movement) ตามธรรมดาคนเราจะรับรู้สิ่งที่มีการเคลื่อนไหวไปมาได้เร็วกว่าสิ่งที่อยู่นิ่ง ๆ สังเกตได้จากป้ายโฆษณาสินค้ามักจะมีแสงไฟกระพริบ ๆ เป็นระยะหรืออาจทำเป็นรูปที่มีการเคลื่อนไหวได้ เพื่อเป็นการเรียกความสนใจ

5) การจัดหมวดหมู่ของสิ่งเร้า ๆ ของสิ่งเร้า (Repetition) สิ่งใดก็ตามที่ทำซ้ำอยู่บ่อย ๆ จะเรียกถึงความสนใจได้

Nearness or proximity คือ คนเรามีแนวโน้มที่จะรับรู้ในสิ่งที่ใกล้กันให้เป็นภาพเดียวกันหรือเป็นหมวดหมู่เดียวกันตามหลักของ Nearness เรามีแนวโน้มที่จะรับภาพนี้โดยแยกกลุ่มที่เป็นเส้นขนานและจุดออกเป็นสองกลุ่ม

Similarity คือ ภาพของเส้นหรือจุดที่เหมือน ๆ กันเราจะรับรู้เข้าเป็นภาพเดียวกันหรือกลุ่มเดียวกันตามหลักของ Similarity เราจะรับรู้ภาพนี้โดยเห็นวงกลมเป็นรูปกากบาทและมีภาพสี่เหลี่ยมประกอบอยู่สี่มุม

Continuity คือ การรวมกลุ่มเกิดจากสิ่งเร้ามีทิศทางไปทางเดียวกัน

Closure คือ ภาพที่ใกล้จะสมบูรณ์หรือขาดความสมบูรณ์ไปเพียงเล็กน้อย เราจะมีแนวโน้ม ที่จะต่อเติมในส่วนที่ขาดหายไปของภาพ ให้เกิดเป็นภาพที่สมบูรณ์ได้ เช่น รูปสามเหลี่ยมสี่เหลี่ยมหรือวงกลม ที่ส่วนหนึ่งส่วนใดขาดหายไป ตามหลักของ Closure เราจะรับรู้ภาพนี้ในรูปของสมบูรณ์ (Completed figure)

Figure and ground คือ การที่เรามองเห็นสิ่งต่าง ๆ เป็นรูปได้ เพราะเส้นต่าง ๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นรูปนั้นมาตัดกับพื้น การจัดหาหมวดหมู่ของภาพและพื้น (Figure and ground) ไม่จำเป็นว่าจะต้องเกิดจากเส้นเสมอไป แต่อาจเกิดจากการตัดกันของสีก็ได้ ส่วนที่รับรู้ว่าเป็นภาพจะลอยเด่นอยู่ข้างหน้าส่วนที่เป็นพื้นทั้ง ๆ ที่เราเห็นอยู่แล้วว่ามันอยู่บนแผ่นกระดาษแผ่นเดียวกัน แต่ในบางครั้งเราอาจมองเห็นภาพและพื้นสลับกันได้ เช่น ภาพที่มองเห็นมีคนสองหน้า

3. การรับรู้ผิดพลาดหรือภาพลวงตา (Perceptual Illusions)

การรับรู้ของคนเราบางครั้งอาจเกิดความผิดพลาดได้ ซึ่งมีสาเหตุจาก

1) เกิดจากตัวผู้รับรู้เอง เช่น ความบกพร่องของอวัยวะรับสัมผัส มีประสบการณ์เดิมที่ผิด ๆ มีสารเคมีบางอย่างในร่างกาย เช่น รับประทานยาบางชนิด ดื่มสุรา สูบกัญชา อาจทำให้เห็นภาพหลอนได้

2) เกิดจากองค์ประกอบของสิ่งเร้า เช่น การเกิดภาพลวงตา (Illusion) ภาพลวงตาหมายถึง การรับรู้สิ่งผิดความจริง ซึ่งเป็นความแตกต่างระหว่างการรับรู้และของจริง เช่น เอาดินสอจุ่มลงในแก้วน้ำจะเห็นว่า ดินสอหัก ทั้งที่ความจริงดินสอก็ยังเป็นแท่งตรงตามปกติ หรือการมองดวงจันทร์ขึ้นจากขอบฟ้า มีขนาดใหญ่กว่าเมื่อดวงจันทร์อยู่ตรงศีรษะ สาเหตุของการเกิดภาพลวงตาอาจสรุปได้ดังนี้

- เกิดจากความเคยชิน เช่น การได้พบเห็นบ่อย ๆ
- เกิดจากสภาพแวดล้อม เช่น ระบบลายเส้น การแรเงา และการสะท้อนแสง
- เกิดจากความประทับใจ เช่น ความซาบซึ้ง
- เกิดจากการรับรู้เพียงเบน เช่น เห็นเส้นตรงที่เท่ากันนั้นว่าเส้นหนึ่งยาวกว่าอีกเส้นหนึ่ง

4. การรับรู้ความคงที่ของวัตถุ (Object Constancy)

ตามปกติเราจะรับรู้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวในลักษณะที่คงที่ ไม่ว่าวัตถุนั้นจะอยู่ในตำแหน่งใด เราจะมีความรู้สึกว่าวัตถุนั้นมีขนาดสี รูปร่าง คงที่อยู่เสมอทั้งที่รูปร่าง ขนาด สี ของวัตถุนั้นจะเปลี่ยนไป ความคงที่ของวัตถุ ได้แก่

1) ความคงที่ของรูปร่างและขนาด (Size Constancy) หมายถึง ความสามารถในการรับรู้ขนาดของวัตถุ ไม่ว่าวัตถุนั้นจะอยู่ใกล้ไกลเพียงใด เช่น รูปร่างของวัตถุนั้นถ้าเรามองในแง่มุมที่ต่างกันจะมองเห็นภาพต่างกันไป แต่เราจะมิถูกธรรมชาติที่รับรู้ในสภาพเดิมอยู่เสมอ เช่น เวลา

เราขึ้นไปยืนบนภูเขาสูงมาก ๆ มองลงมาจะเห็นคนที่ยืนอยู่ข้างล่างเล็กนิดเดียว แต่เรารู้ความจริงแล้วว่าคนไม่ได้มีขนาดเล็กตามภาพที่เราเห็นในขณะนั้น

2) ความคงที่ของสี (Color Constancy) หมายความว่า วัตถุที่เรามองเห็นไม่ว่าจะมีสีเปลี่ยนไปเพราะอยู่ในที่มีมืดหรือสว่างก็ตาม เราก็จะรับรู้ว่าเป็นสีเดิมอยู่ เช่น เสื้อสีขาว ถ้าอยู่ในที่มีแสงน้อย สีของมันจะกลายเป็นสีเทา แต่เราก็มองรับรู้ว่าเป็นสีขาวอยู่

3) ความคงที่ของขนาด (Size Constancy) เป็นการรับรู้ขนาดของสิ่งเร้าในลักษณะคงที่แม้ว่าจะมองด้านใดก็ตาม เช่น เหยี่ยวไม่ว่าจะมองด้านใดเราก็มองรับรู้ขนาดเท่าเดิม

4) ความคงที่ของตำแหน่งของวัตถุ (Location Constancy) คนเราจะรับรู้ตามตำแหน่งและที่ตั้งของวัตถุว่าด้านไหนเป็นหัวและท้าย ด้านซ้ายหรือด้านขวาได้ถูกต้อง ถ้ามีประสบการณ์กับสิ่งนั้นมาก่อน

สรุปได้ว่า ลักษณะความสำคัญของการรับรู้ มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ จะเป็นองค์ประกอบทางด้านตัวบุคคล องค์ประกอบของสิ่งเร้า การรับรู้ผิดพลาดหรือภาพลวงตา การรับรู้ความคงที่ของวัตถุ และการจัดการลักษณะความสำคัญต่อการรับรู้ในงานวิจัยช่วยให้ผู้วิจัยสามารถวางแผนและดำเนินการวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ และมั่นใจได้ว่าผลลัพธ์ที่ได้มีคุณภาพและเชื่อถือได้ตามมา

4. ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้

วิเชียร วิทย์อุดม (2547) กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ (Factors Influencing Perception) โดยอธิบายว่าการรับรู้ของบุคคลมีความแตกต่างกัน แม้ว่าจะเห็นสิ่งเดียวกันแต่มีการรับรู้ที่แตกต่างกันได้ขึ้นกับปัจจัยและสิ่งทีก่อให้เกิดภาพการรับรู้ ที่ส่งผลให้การรับรู้ นั้นบิดเบือนและไม่ตรงกับความเป็นจริง ปัจจัยเหล่านี้สามารถเกิดจากภายในผู้รับรู้ เป้าหมายของการรับรู้ และเนื้อหารายละเอียดของสถานการณ์ที่มีการรับรู้ อธิบายได้ดังนี้

1. ผู้รับรู้ (Perceiver) เมื่อบุคคลมองดูเป้าหมายและพยายามแปลความหมายของสิ่งที่เห็นการแปลความหมายนั้นได้รับอิทธิพลอย่างมากจากอุปนิสัยส่วนตัวของบุคคลที่เป็นผู้รับรู้ รวมถึงปัจจัยที่เกี่ยวกับทัศนคติ แรงจูงใจ ความสนใจ ประสบการณ์ที่ผ่านมา และความคาดหวัง

2. เป้าหมายของการรับรู้ (Target) ลักษณะของเป้าหมายที่ถูกมองจะกระทบกับการรับรู้ของเรา เช่น คนที่ส่งเสียงดังจะได้รับการสังเกตเห็นในหมู่คนมากกว่าคนที่เสียงขรึม คนที่จะได้รับความสนใจอย่างมากหรือคนที่ไม่ได้รับความสนใจเลย ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางอารมณ์ เสียง ขนาด และองค์ประกอบอื่น ๆ ของเป้าหมายที่สามารถกระทบต่อการรับรู้ได้ เพราะว่าเป้าหมายไม่ได้ถูกมองในสภาพที่แยกออกมาจากสิ่ง อื่นๆ สัมพันธภาพของเป้าหมายกับปัจจัยที่อยู่เบื้องหลังหรือภูมิหลัง มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของเรา เช่นเดียวกับที่เรามีแนวโน้มที่จะจัดกลุ่มของสิ่งที่คล้ายกันเข้าไว้ด้วยกัน

3. สถานการณ์ของการรับรู้ (Situation) คือ สิ่งแวดล้อมในขณะที่เรามองเห็นภาพและเหตุการณ์นั้น ๆ เป็นสิ่งสำคัญ ทั้งที่ผู้รับรู้หรือเป้าหมายจะเป็นสิ่งเดิมที่ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลง หากแต่สถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนไป ก็จะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ที่

เปลี่ยนแปลงไปด้วย นอกจากสถานที่แล้วเวลา แสง เสียง อุณหภูมิ หรือสภาวะการณ์อีกหลายอย่างที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ล้วนเป็นองค์ประกอบในสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล

ใจชนก ภาคอัท (2555, 26-27) เสนอว่าปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ของบุคคล ได้แก่ ประสบการณ์เดิม สถานการณ์ ความต้องการและ หน้าที่รับผิดชอบของบุคคล โดยแบ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคลเป็นปัจจัยภายใน ได้แก่ คุณสมบัติที่อยู่ภายในตัวของผู้รับ เช่น เพศ อาชีพ อายุ ระดับการศึกษา ความต้องการ คุณค่า ความสนใจ ประสบการณ์เดิม ปัจจัยภายนอก ได้แก่ คำแนะนำ คำสั่งสอน

กมลวัฒน์ ยะสารวรรณ (2547, 49) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ แบ่งออกได้ ดังนี้

1. ปัจจัยทางกายภาพของผู้รับรู้ ได้แก่ ระบบประสาทสัมผัส เช่น หู ตา จมูก ลิ้น ผิวหนัง

2. ปัจจัยทางด้านบุคลิกภาพของผู้รับรู้ ได้แก่ ทัศนคติ อารมณ์ ค่านิยม ความต้องการความสนใจ ความพอใจ ความรู้ และประสบการณ์ เป็นต้น

3. ปัจจัยทางด้านสิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ ลักษณะของสิ่งเร้า ความแตกต่างของสิ่งเร้า เช่น สิ่งเร้าที่มีความเข้มกว่า สิ่งเร้าที่มีความชัดเจน สิ่งเร้าที่มีการกระทำซ้ำบ่อย ๆ เป็นต้น

ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ แบ่งเป็น 2 ลักษณะดังนี้

1. ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวผู้รับรู้ แบ่งได้ 2 ด้านคือ

1.1 ด้านกายภาพ หมายถึง อวัยวะสัมผัส ถ้าอวัยวะสัมผัสสมบูรณ์ก็จะรับรู้ได้ดี ถ้าหย่อนสมรรถภาพ เช่น หูตึง ตาสั้น ก็จะรับรู้ได้ไม่ดี

1.2 ด้านสติปัญญา คือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ มีหลายประการ เช่น ความจำ อารมณ์ สติปัญญา ความพร้อม การสังเกตพิจารณา เป็นต้น

2. ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ได้แก่

2.1 ความรู้เดิม หมายถึง กระบวนการรับรู้เมื่อสัมผัสแล้ว ต้องแปลเป็นสัญลักษณ์ โดยอาศัยความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราจะรับรู้ ฉะนั้นหากไม่มีความรู้เดิมมาก่อนก็จะทำให้การรับรู้ผิดไปจากความเป็นจริง

2.2 ลักษณะของสิ่งเร้า หมายถึง คุณสมบัติซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกที่使人สนใจที่จะรับรู้ หรือทำให้การรับรู้เกิดการคลาดเคลื่อน เช่น ความคล้ายคลึง ความต่อเนื่องของสิ่งเร้า และสภาพพื้นฐานของการรับรู้ เป็นต้น

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ การรับรู้ถือเป็นกระบวนการแปลความหมาย จากการสัมผัส การรับรู้ของแต่ละบุคคลนั้นแตกต่างกันต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่าง และปัจจัยที่สำคัญ คือ ความสนใจ ต่อสิ่งเร้าซึ่งมีผลต่อการเลือกรับรู้ นอกจากนี้การจะรับรู้ได้ดีมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล เช่น อวัยวะรับสัมผัส และประสบการณ์ที่ผ่านมา ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ทั้งหมดเหล่านี้ เพื่อให้ผลลัพธ์ของการวิจัยมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือมากที่สุดได้

2.3 แผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2550-2554)

แผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2550-2554) แผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 มีสาระเป็นแผนแม่บทเพื่อขึ้นำการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ โดยให้ความสำคัญกับวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์การพัฒนา การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ และการจัดการประเมินผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้นำไปดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการรองรับให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน มีรายละเอียด ดังนี้

1) แผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้จะทำหน้าที่เป็นแผนแม่บทให้ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานทุกระดับนำไปแปลงเป็นแผนงาน/โครงการ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนฯ รวมทั้งใช้กำหนดทิศทางการจัดสรรทรัพยากรของประเทศเพื่อนำไปใช้แก้ไขปัญหาที่เป็นประเด็นวิกฤต มีความสำคัญสูง และมีผลกระทบต่อคนหมู่มากในสังคมไทย

2) แผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ไม่เน้นงานประจำ หรือโครงการปกติที่หน่วยงานปฏิบัติอยู่ แต่จะให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์หาประเด็นยุทธศาสตร์ นวัตกรรม ข้อเสนอเชิงระบบ รวมทั้งเสนอวิธีการบริหาร/แก้ไขปัญหาสังคมที่วิกฤตเร่งด่วนอย่างเป็นระบบครบวงจร

3) แผนยุทธศาสตร์นี้ ถือเป็นแผนงานสวัสดิการสังคมแม่บทตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 ที่คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ (กสค.) จัดทำขึ้นโดยอาศัยกระบวนการประชุมระดมความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภาคส่วนต่างๆ ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น แผนยุทธศาสตร์นี้เป็นเครื่องมือสำคัญการเร่งรัดให้เกิดการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับทุกคนได้อย่างทั่วถึงเป็นธรรมและได้มาตรฐาน โดยมีเนื้อหาตอบสนองต่อแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ในการก่อให้เกิดการสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันของประชาชนได้ในที่สุด

สรุปได้ว่า แผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 เป็นการร่วมมือกัน ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น แผนยุทธศาสตร์นี้เป็นเครื่องมือสำคัญการเร่งรัดให้เกิดการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับทุกคนได้อย่างทั่วถึงเป็นธรรม ตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชน 7 ด้าน : การศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การมีงานทำและรายได้ นันทนาการ สิ่งแวดล้อม กระบวนการยุติธรรม และบริการทางสังคมอื่นๆ แก่กลุ่มเป้าหมายต่างๆ รวมทั้งผู้สูงอายุด้วย

2.4 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่ฮ่องสอน จังหวัดเชียงใหม่

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน เดิมเป็นสภาตำบลตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 วันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งมีฐานะเป็นส่วนหนึ่งของราชการบริหารส่วนภูมิภาคตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 7 ตำบลท่าตอน อำเภอแม่ฮ่องสอน จังหวัดเชียงใหม่ ต่อมากระทรวงมหาดไทย ได้ประกาศจัดตั้ง

สภาตำบลท่าตอน เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 เป็นผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้เป็นไปตามความในมาตรา 95 วรรค 2 แห่ง พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ปัจจุบันได้ย้ายที่ทำการมาที่ หมู่ 3 บ้านท่าตอน อยู่ตรงข้ามกับสถานีอนามัยท่าตอนแห่งใหม่ ตั้งแต่วันที่ 27 สิงหาคม 2543 องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน ถือเป็นหนึ่งในองค์การบริหารส่วนตำบล 3,637 แห่งที่กระทรวงมหาดไทย ได้ประกาศจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ.2540 ตำบลท่าตอน อยู่ห่างจากจังหวัดเชียงใหม่มาทางทิศเหนือประมาณ 173 กิโลเมตร ตามเส้นทาง เชียงใหม่ - ฝาง - ท่าตอน โดยมีเขตติดต่อดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์
- ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลแม่नावาง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ และ ตำบลห้วยชมพู อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย และ ประเทศเมียนมาร์
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลมะลิกา อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนพื้นที่ 177.45 ตารางกิโลเมตร หรือ 110,906.25 ไร่

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของตำบลท่าตอน มีลักษณะเป็นพื้นที่ภูเขาสูง มีที่ราบแคบ ๆ ตามชายฝั่งแม่น้ำและที่ราบตามหุบเขา มีแม่น้ำกกไหลซึ่งมีต้นกำเนิดจากประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ไหลผ่านตลอดแนวเขตพื้นที่และมีลำห้วยเล็กผ่านตามหมู่บ้านต่าง ๆ เกือบทุกหมู่บ้าน มีป่าไม้บนภูเขาสูง ค่อนข้างสมบูรณ์ซึ่งเป็นป่าไม้เบญจพรรณ และป่าผลัดใบ สภาพพื้นดินเป็นดินปนทรายมีการพังทลายของหน้าดินเป็นจำนวนมาก

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นเขตตำบลที่อยู่ในจังหวัดทางภาคเหนือตอนบนเป็นตำบลที่อยู่ ติดกับจังหวัดเชียงราย มีลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบแคบ ๆ มีพื้นที่ภูเขาเป็นส่วนใหญ่ มีทั้งหมด 4 ฤดู มีลักษณะอากาศร้อน อากาศหนาว และฤดูฝน ส่วนใหญ่ลักษณะอากาศจะชุ่มชื้น ในช่วงฤดูหนาวอากาศจะหนาวมาก เพราะมีลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาสูงโดยส่วนใหญ่

1.4 ลักษณะของดิน

ตำบลท่าตอนมีลักษณะเป็นพื้นที่ที่มีน้ำไหลผ่านตลอดแนวเขต ลักษณะของดินเป็นดินร่วนปนทราย พื้นที่บางแห่งมีลักษณะเป็นดินเหนียวปนทราย

1.5 ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแม่น้ำกกไหลผ่านตลอดแนวพื้นที่ ซึ่งเป็นแม่น้ำที่เป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำสาขาสำคัญ มีที่ราบเชิงเขากระจายอยู่ระหว่างหุบเขาและมีที่ราบลุ่มแม่น้ำตลอดสองข้างฝั่งลำน้ำแม่น้ำกกมีต้นกำเนิดมาจากภูเขาทางเหนือในรัฐเชียงตุงประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ไหลเข้าสู่เขตประเทศไทยที่ช่องแม่น้ำกกตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แล้วไหลไปทางทิศตะวันออกผ่านตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ เข้าสู่เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

ผ่านตัวเมืองเชียงราย จากนั้นไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือเข้าสู่อำเภอเชียงแสน แล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขง ที่บ้านสบกก ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

1.6 ลักษณะของไม้และป่าไม้

ตำบลท่าตอนมีทรัพยากรป่าไม้ประเภทป่าไม้เบญจพรรณและป่าผลัดใบ มีป่าไม้จำนวนมากซึ่งมีเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ มีลักษณะเป็นป่าไม้ที่หนาแน่นด้วยป่าไม้เบญจพรรณ ไม้เป็นป่า ไม้ธรรมชาติ อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และเป็นป่าปลูกอนุรักษ์ใหม่เข้าสู่เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ผ่านตัวเมืองเชียงราย

2. ด้านการเมือง/การปกครอง/ประชากร/สภาพสังคม

2.1 เขตการปกครอง

จำนวนหมู่บ้านในเขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน มีจำนวนทั้งสิ้น 15 หมู่บ้าน ได้แก่

- หมู่ที่ 1 บ้านห้วยปู
- หมู่ที่ 2 บ้านห้วยมะเฟือง
- หมู่ที่ 3 บ้านท่าตอน
- หมู่ที่ 4 บ้านห้วยน้ำเย็น
- หมู่ที่ 5 บ้านหาดชมพู
- หมู่ที่ 6 บ้านสันตันดู่
- หมู่ที่ 7 บ้านท่ามะแกง
- หมู่ที่ 8 บ้านใหม่หมอกจ้าม
- หมู่ที่ 9 บ้านเมืองงาม
- หมู่ที่ 10 บ้านห้วยสำน
- หมู่ที่ 11 บ้านสุขฤทัย
- หมู่ที่ 12 บ้านผาใต้
- หมู่ที่ 13 บ้านเมืองงามใต้
- หมู่ที่ 14 บ้านร่มไทย
- หมู่ที่ 15 บ้านห้วยศาลา

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

สถิติจำนวนประชากรจากทะเบียนบ้านแยกรายพื้นที่ ระดับตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน จำนวน 15 หมู่บ้าน มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2.1 แสดงจำนวนประชากรและจำนวนครัวเรือน

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนครัวเรือน (หลัง)	ชาย(คน)	หญิง(คน)	รวม(คน)
1	ห้วยปู	527	533	568	1,101
2	ห้วยมะเฟือง	470	458	503	961
3	ท่าตอน	919	933	943	1,876
4	ห้วยน้ำเย็น	359	591	596	1,187
5	หาดชมพู	232	349	356	705
6	สันตงค์	222	378	352	730
7	ท่ามะแกง	362	492	525	1,017
8	ใหม่หมอกจ้าม	1,207	1,122	1,141	2,263
9	เมืองงาม	707	889	915	1,804
10	ห้วยสำน	620	809	835	1,644
11	สุขฤทัย	947	1,242	1,211	2,453
12	ผาไต้	390	758	743	1,501
13	เมืองงามใต้	275	439	466	905
14	ร่มไทย	797	1,010	1,016	2,026
15	ห้วยศาลา	501	827	781	1,608

ที่มา: สำนักงานทะเบียนอำเภอแม่เมาะ , 2567

รวมประชากรของตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลจากสำนักงานทะเบียน อำเภอแม่เมาะ ณ วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2567 มีจำนวนครัวเรือน ทั้งหมด 8,535 หลัง มีประชากรชาย จำนวน 10,830 คน จำนวนประชากรหญิง จำนวน 10,951 คน รวมประชากรในตำบลท่าตอนทั้งสิ้น 21,781 คน

2.3 การศึกษา

ประชากรของตำบลท่าตอนมีประชากรหลากหลายชนเผ่า ซึ่งบางหมู่บ้านมีสภาพทางภูมิศาสตร์เป็นภูเขาการก่อสร้างบ้านเรือนอยู่ในที่ที่มีการคมนาคมไม่สะดวกและยากลำบากทำให้บางพื้นที่มีประชากรที่ได้รับการศึกษาในระดับต่ำแต่โดยส่วนใหญ่แล้วก็ได้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของทางรัฐบาลโรงเรียนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน จำนวน 12 แห่ง ได้แก่

โรงเรียนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน

ชื่อโรงเรียน

จำนวน 12 แห่ง ได้แก่
ระดับชั้นการศึกษา

1. โรงเรียนบ้านห้วยปู	อนุบาล - ป.6
2. โรงเรียนเพิงหลวง 1 (บ้านท่าตอน)	อนุบาล - ม.3
3. โรงเรียนบ้านห้วยน้ำเย็น	อนุบาล - ป. 6
4. โรงเรียนไทยทุนสันตติ์	อนุบาล - ป. 6
5. โรงเรียนบ้านท่ามะแกง	อนุบาล - ม. 3
6. โรงเรียนบ้านห้วยศาลา	อนุบาล - ป. 6
7. โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ 9	อนุบาล - ม.3
8.โรงเรียนโชติคุณะเกษมบ้านเมืองงาม	อนุบาล - ม.3
9. โรงเรียนกมล-เรียม สุโกศล (บ้านผาใต้)	อนุบาล - ป. 6
10.โรงเรียนบ้านสุขฤทัย	อนุบาล - ม.3
11.โรงเรียนศึกษานารีอนุสรณ์ 3 (ตชด.) บ้านห้วยसान	อนุบาล - ป. 6
12.โรงเรียนโลออนสมหาจักร 8 บ้านร่มไทย (ตชด.)	อนุบาล - ป. 6

โรงเรียนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน สังกัดเอกชน จำนวน 1 แห่ง

1. โรงเรียนอนุบาลอัลมอล	เตรียมอนุบาลและอนุบาล

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน จำนวน 13 แห่ง ได้แก่

1.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กห้วยศาลา	จำนวนนักเรียน 37 คน
2.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กห้วยปู	จำนวนนักเรียน 30 คน
3.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแก่งทรายมูล	จำนวนนักเรียน 27 คน
4.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กใหม่หมอกจำ	จำนวนนักเรียน 45 คน
5.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเมืองงาม	จำนวนนักเรียน 42 คน
6.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดท่าตอน	จำนวนนักเรียน 46 คน
7.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กห้วยसान	จำนวนนักเรียน 36 คน
8.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กท่ามะแกง	จำนวนนักเรียน 38 คน
9.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาใต้	จำนวนนักเรียน 36 คน
10.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสุขฤทัย	จำนวนนักเรียน 87 คน
11.จำนวนนักเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กป่าแหม	จำนวนนักเรียน 24 คน
12.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสันตติ์	จำนวนนักเรียน 21 คน
13.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กปากุ้ย	จำนวนนักเรียน 25 คน

โรงเรียนสังกัดศูนย์การเรียนรู้ชุมชนฯ

จำนวน 1 แห่ง ได้แก่

1. ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนบ้านผาแตก

สถาบันและองค์การศาสนา

วัด	จำนวน 17 แห่ง
โบสถ์คริสต์	จำนวน 1 แห่ง
ศาลเจ้า	จำนวน 16 แห่ง
สุเหร่า	จำนวน 1 แห่ง

2.4 สาธารณสุข

ด้วยสภาพพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน มีพื้นที่รับผิชอบที่มีขอบเขตกว้างขวาง และมีเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านคือประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ทำให้มีการลักลอบเข้ามาอาศัยและประกอบอาชีพในประเทศไทย และอาจนำพาโรคภัยต่าง ๆ เข้ามาในพื้นที่ตำบลท่าตอน และสภาพพื้นที่ที่อยู่อาศัยของประชาชนบางส่วนที่เป็นชนเผ่าอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีการคมนาคมไม่สะดวก มีระยะ ทางห่างไกลจากสถานพยาบาลของรัฐให้ประชาชนบางส่วนที่อ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือไม่ได้ ขาดความรู้ความเข้าใจในการรักษาพยาบาล ด้านการดูแลรักษาสุขภาพที่ถูกต้อง ขาดการดูแลสุขภาพสะอาดของบ้านเรือนที่อยู่อาศัยให้ถูกสุขลักษณะ การขาดความรู้ความเข้าใจในการดำรงชีวิตที่ถูกสุขลักษณะที่ดี ทำให้เกิดปัญหาด้านต่างๆ ตามมา ซึ่งในเขตพื้นที่รับผิชอบจำนวน 15 หมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน มีจำนวนสถานพยาบาล 2 แห่ง คือ

1. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพบ้านท่าตอน
2. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพบ้านท่ามะแกง

ซึ่งสถานพยาบาลของรัฐในเขตพื้นที่รับผิชอบมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อการดูแลประชาชนในพื้นที่ที่มีจำนวนมากและมีสภาพพื้นที่ที่ห่างไกลจากสถานพยาบาลประกอบกับสภาพพื้นที่ที่อยู่อาศัยของประชากรบางส่วนอยู่ในสภาพพื้นที่ที่มีการคมนาคมไม่สะดวก อยู่บนพื้นที่สูง การเดินทางเพื่อรับการรักษาจากสถานพยาบาลของรัฐบาลเป็นไปยากลำบาก และไม่ทั่วถึง

2.5 อาชญากรรม

เนื่องจากพื้นที่ตำบลท่าตอนมีเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ทำให้เกิดการลักลอบเข้ามาพักอาศัยอยู่ในพื้นที่จำนวนมากทำให้เกิดการแย่งพื้นที่แรงงานของไทย ประกอบกับการมีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านทำให้เขตพื้นที่ตำบลท่าตอนเป็นสถานที่ที่เป็นทางผ่านในด้าน การขนส่งสินค้าที่ผิดกฎหมายเกิดปัญหาด้านอาชญากรรม การลักขโมย และเมื่อเกิดปัญหาทางอาชญากรรมขึ้น การจับกุม ติดตามผู้กระทำความผิดเป็นไปได้ค่อนข้างยาก เพราะเป็นพื้นที่ที่ติดแนวชายแดน มีการลักลอบเข้าออกได้ง่าย

2.6 ยาเสพติด

ปัญหาด้านยาเสพติดในเขตตำบลท่าตอนเป็นไปอย่างกว้างขวางและเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้เกิดการลักลอบขนส่งยาเสพติดเป็นแหล่งพักสินค้าที่ผิดกฎหมายแม้จะมีการส่งเสริมอาชีพหรือมีการให้ความรู้ การอบรมหรือจัดทำโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการแก้ไขยาเสพติดหรือโทษของปัญหายาเสพติดและการบำบัดผู้เสพ

สารเสพติดแล้วก็ตามปัญหาด้านยาเสพติดก็ไม่ได้ลดน้อยลงปัญหายังคงมีอยู่เช่นเดิมยังคงครอบคลุมพื้นที่ทั้ง 15 หมู่บ้าน

2.7 การสังคมสงเคราะห์

ด้านการสังคมสงเคราะห์ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอนที่เป็นปัญหาหลักคือการที่ประชาชนผู้สูงอายุหรือ ผู้ด้อยโอกาสที่อยู่ห่างไกลได้รับการดูแลจากหน่วยงานของรัฐบาลค่อนข้างน้อย การอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ยังเป็นปัญหาของประชากรในเขตพื้นที่ตำบลท่าตอนเพราะมีประชากรหลากหลายชนเผ่า หลากหลายวัฒนธรรมประเพณีที่แตกต่างกันในแต่ละหมู่บ้าน มีประเพณีความเชื่อที่แตกต่างกันในแต่ละชนเผ่า ส่งผลให้การประสานงานหรือการสื่อสารหรือข้อมูลต่าง ๆ ของรัฐเป็นไปอย่างไม่ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลค่อนข้างน้อย ทำให้มีประชากรบางส่วนได้รับประโยชน์บริการจากหน่วยงานของรัฐได้ไม่เต็มที่และไม่ทั่วถึง

3. ระบบการบริการพื้นฐาน/ระบบเศรษฐกิจ

3.1 การคมนาคมขนส่ง

มีทางหลวงหมายเลข 1089 ตัดผ่านตลอดพื้นที่ตำบลท่าตอน ด้วยสภาพทางภูมิศาสตร์ของ ตำบลท่าตอนมีเขตพื้นที่กว้างถึง 177.45 ตารางกิโลเมตร หรือ 110,906.25 ไร่ และมีลักษณะพื้นที่มีทั้งพื้นที่ราบและพื้นที่ที่เป็นภูเขา ถนนภายในหมู่บ้านมีทั้งถนนลาดยางและถนนคอนกรีตบางส่วน แต่ยังมีสภาพของถนนส่วนใหญ่เป็นถนนดินลูกรังมีการพังทลายของดินเป็นจำนวนมากเพราะมีสภาพพื้นที่เป็นภูเขาสูง

3.2 การไฟฟ้า

ในเขตพื้นที่ตำบลท่าตอน ประชากรส่วนใหญ่มีไฟฟ้าใช้ ประมาณร้อยละ 95 % ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน หมู่บ้านที่มีการขยายจำนวนครัวเรือนที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นใหม่อาจจะยังไม่มีไฟฟ้าใช้แต่ก็เป็นสัดส่วนที่น้อยมาก และเป็นครัวเรือนที่สร้างขึ้นเพื่อดูแลพื้นที่ทางการเกษตรของตนเองเท่านั้นแต่ในส่วนของบ้านที่อยู่อาศัยจริง ๆ มีไฟฟ้าใช้ครอบคลุมครบทุกหมู่บ้านซึ่งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน มีหน่วยงานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอแม่เมาะตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ของ หมู่ที่ 1 บ้านห้วยปู ตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่

3.3 การประปา

ตำบลท่าตอนมีระบบประปายังไม่ทั่วถึงและครอบคลุม ยังมีปัญหาเรื่องการขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคทั้ง 15 หมู่บ้าน ถึงแม้จะมีระบบประปา จำนวน 35 แห่ง ระบบบ่อน้ำตื้น จำนวน 20 แห่ง และระบบบ่อน้ำบาดาล อีกจำนวน 5 แห่ง ก็ยังไม่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค เนื่องจากจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นและสภาพพื้นที่ที่มีประชากรอยู่อาศัยยังอยู่บนพื้นที่สูง งบประมาณด้านระบบประปา บาดาลของหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบในด้านทรัพยากรน้ำที่จะก่อสร้างในเขตของ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอนเป็นไปได้ค่อนข้างยากเพราะด้วยข้อจำกัดทางสภาพพื้นที่ที่เป็นเขตรับผิดชอบของกรมป่าไม้

3.4 โทรศัพท์

การติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์ โทรสาร พื้นที่โดยส่วนใหญ่มีการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์ได้ทั่วถึง แต่ก็ยังมีบางหมู่บ้านที่สัญญาณโทรศัพท์มีไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ภายในหมู่บ้าน

ทำให้บางครั้งการติดต่อประสานงานทางโทรศัพท์กับผู้นำชุมชนหรือผู้นำหมู่บ้านเป็นไปได้ยาก ทำให้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการได้รับการประสานไม่ทั่วถึงและล่าช้า

3.5 ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่งและวัสดุครุภัณฑ์

มีทางหลวงหมายเลข 1089 ตัดผ่านตลอดพื้นที่ตำบลท่าตอน มีรถรับจ้างประจำทางระหว่างตำบลท่าตอนกับอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ และตำบลท่าตอนผ่านไปยังอำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย มีการคมนาคมสะดวก รวดเร็ว การขนส่งผลผลิตทางการเกษตรไปยังแหล่งรับซื้อผลผลิตในเขตจังหวัดเชียงรายและเชียงใหม่มีความสะดวกการขนส่งวัสดุครุภัณฑ์ การขนส่งทางไปรษณีย์มีความสะดวกและรวดเร็ว

3.6 การเกษตร

ประชาชนส่วนใหญ่ของตำบลท่าตอน มีอาชีพเกษตรกรรม เช่นการทำนา การทำไร่ การทำสวนผลไม้ การเลี้ยงสัตว์ การทำนาในเขตตำบลท่าตอนสามารถทำได้ทั้งนาปี นาปรัง และมีการปลูกข้าวไร่ซึ่งสามารถปลูกได้ในพื้นที่ที่มีภูเขา พืชเศรษฐกิจที่ปลูกในพื้นที่ท่าตอน มีทั้งลิ้นจี่ มะม่วง กระเทียมพริก ข้าวโพด พืชตระกูลถั่ว

3.7 การประมง

ตำบลท่าตอนมีแม่น้ำกกไหลผ่านตลอดเส้นทางซึ่งเป็นแม่น้ำสายใหญ่ ใช้หล่อเลี้ยงชีวิตของประชาชนในพื้นที่ตำบลท่าตอน ไม่ว่าจะเป็นการจับปลา การปลูกพืชที่ต้องอาศัยแม่น้ำกกเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติทางน้ำที่สำคัญ

3.8 การปศุสัตว์

มีการเลี้ยงสัตว์ เช่น ปลา สุนัข ไก่ ซึ่งเป็นการเลี้ยงเพื่อไว้บริโภคภายในครัวเรือนและเลี้ยงไว้เพื่อจำหน่าย

3.9 การบริการ

ตำบลท่าตอนเป็นเส้นทางผ่านไปยังจังหวัดเชียงรายและเชียงใหม่ มีธุรกิจร้านค้า โรงแรมที่พัก รีสอร์ท ห้องเช่า ร้านอาหาร และร้านค้าต่าง ๆ อยู่ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอนจำนวนหลายแห่ง ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่มีรายได้เพิ่มขึ้น

3.10 การท่องเที่ยว ในเขตพื้นที่ตำบลท่าตอน มีสถานที่ท่องเที่ยว ดังนี้

1. วัดท่าตอนพระอารามหลวง	ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 บ้านท่าตอน
2. วัดใหม่หมอกจ๋าม	ตั้งอยู่หมู่ที่ 8 บ้านใหม่หมอกจ๋าม
3. น้ำพุร้อนมะลิกา	ตั้งอยู่หมู่ที่ 10 บ้านห้วยसान
4. อ่างเก็บน้ำห้วยปู	ตั้งอยู่หมู่ที่ 1 บ้านห้วยปู
5. ท่าเรือท่าตอน	ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 บ้านท่าตอน
6. สถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริห้วยเมื่องงาม	
7. ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงใหม่หมอกจ๋าม	ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 15 บ้านห้วยศาลา
8. ไร่่องุ่นหอมแผ่นดิน	ตั้งอยู่หมู่ที่ 7 บ้านท่ามะแกง
9. สวนส้มธาร	ตั้งอยู่หมู่ 5 บ้านหาดชมพู
10. หมู่บ้านน่านาเผ่า	ตั้งอยู่ 9 บ้านเมื่องงาม

3.11 อุตสาหกรรม

มีการทำอุตสาหกรรมในครัวเรือนเช่น การทอผ้าพื้นเมือง หัตถกรรมพื้นบ้าน การจักรสาน ซึ่งเป็นการส่งเสริมอาชีพของประชาชนในพื้นที่ให้มีรายได้และอาชีพเสริม เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น

3.12 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

มีการส่งเสริมกลุ่มอาชีพในพื้นที่ เช่น การส่งเสริมอาชีพกลุ่มทอผ้าพื้นเมือง มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สามารถนำสินค้าที่ทำด้วยมือหรือสินค้าที่กลุ่มอาชีพภายในตำบลมาจำหน่ายเป็นรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่เพราะตำบลท่าตอนเป็นทางผ่านติดต่อกับจังหวัดเชียงใหม่ นักท่องเที่ยวสามารถแวะชมและซื้อสินค้าได้

3.13 แรงงาน

เนื่องจากสภาพทางภูมิศาสตร์ของตำบลท่าตอนมีเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ ทำให้มีประชากรแฝงในเขตพื้นที่จำนวนมาก แรงงานส่วนใหญ่ได้จากแรงงานคนในพื้นที่และแรงงานต่างด้าว

ข้อมูลด้านการเกษตร

พืชที่ปลูกมีดังนี้

- ข้าว จำนวน 3,360 ไร่
- ถั่วเขียว จำนวน 3,360 ไร่
- มะม่วง จำนวน 2,484 ไร่
- อโวคาโด จำนวน 12 ไร่
- มันเทศญี่ปุ่น จำนวน 31 ไร่
- มันสำปะหลัง จำนวน 75 ไร่
- ข้าวโพด จำนวน 4,202 ไร่
- พริก จำนวน 1,140 ไร่
- เงาะ จำนวน 20 ไร่
- พักทองญี่ปุ่น จำนวน 197 ไร่
- เสาวรส จำนวน 26 ไร่

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

จำนวนแหล่งน้ำธรรมชาติ มีดังนี้

- แม่น้ำ มีจำนวน 3 สาย
- ลำน้ำ มีจำนวน 5 สาย
- ลำห้วยขนาดเล็ก มีจำนวน 41 แห่ง

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

มีการใช้น้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติและจากการก่อสร้าง ดังนี้

1. ฝ่ายน้ำล้น จำนวน 4 แห่ง
2. บ่อน้ำตื้น จำนวน 1 แห่ง

3. อ่างเก็บน้ำ จำนวน 5 แห่ง

4. ประปาภูเขา จำนวน 8 แห่ง

4. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม / ทรัพยากรธรรมชาติ

4.1 การนับถือศาสนา

ตำบลท่าตอนมีหลากหลายชนเผ่าอาศัยอยู่ร่วมกัน มีด้วยกันทั้งสิ้น จำนวน 15 หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านแบ่งออกเป็นหลายหย่อมบ้านทำให้การนับถือศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม จึงมีหลากหลาย มีทั้งหมู่บ้านที่นับถือศาสนา พุทธ ศาสนาคริสต์ และศาสนาอิสลาม ประเพณีวัฒนธรรมของบางชนเผ่าจะนับถือผี ซึ่งมีสถาบันและองค์การศาสนาในเขตพื้นที่ตำบลท่าตอน ดังนี้

สถาบันและองค์การศาสนา

1. วัด	จำนวน 17 แห่ง
2. สุเหร่า	จำนวน 1 แห่ง
3. โบสถ์คริสต์	จำนวน 16 แห่ง
4. ศาลเจ้า	จำนวน 1 แห่ง

4.2 ประเพณีและงานประจำปี

1. ประเพณีสงกรานต์
2. ประเพณีลอยกระทง
3. ประเพณีกินวอ
4. ประเพณีไล่ชิงช้า
5. ประเพณีเข้าพรรษา
6. ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา
7. ประเพณีสลากภัต
8. ประเพณีกินข้าวใหม่
9. ประเพณีปอยส่างลอง

4.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ตำบลท่าตอนประกอบด้วย 15 หมู่บ้าน มีหลากหลายชนเผ่า ทำให้ท่าตอนเป็นแหล่งหลากหลายวัฒนธรรมประเพณี และหลากหลายภาษา มีทั้งภาษาพื้นเมือง ภาษากะเหรี่ยง ภาษาไทยใหญ่ ฯลฯ

4.4 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าของตำบลท่าตอน มีหลากหลายชนิด ส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าเกี่ยวกับเสื้อผ้า งานฝีมือ เช่นการทอผ้าของชนชาวไทยใหญ่ การทอผ้าของชนเผ่าปกาเกอะญอ ซึ่งจะมีวางจำหน่ายเป็นของที่ระลึก อยู่ในเขตหมู่ที่ 9 บ้านเมืองงาม ตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่

4.5 น้ำ

ท่าตอนมีแหล่งน้ำธรรมชาติจำนวนหลายสาย มีทั้งแม่น้ำกก ห้วยน้ำงาม น้ำพุร้อน ซึ่งแม่น้ำกกเป็นน้ำที่ไหลผ่านตำบลท่าตอนตลอดสาย เป็นแม่น้ำที่ใช้ในการเกษตรของประชาชนใน

เขตพื้นที่ตำบล ท่าตอน และมีแหล่งน้ำที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เป็นแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ น้ำพุร้อนมะลิกา ตั้งอยู่หมู่ที่ 10 บ้านห้วยसान ซึ่งเป็นทางผ่านไปยังจังหวัดเชียงราย

4.6 ป่าไม้

ท่าตอนมีทรัพยากรป่าไม้จำนวนมาก ส่วนใหญ่เป็นป่าเบญจพรรณ ขึ้นอยู่ตามภูเขาสูง และพื้นที่ราบทั่วไปเพราะตำบลท่าตอนมีพื้นที่รับผิดชอบกว้าง

4.7 ภูเขา

ตำบลท่าตอนมีลักษณะเป็นที่ราบและเป็นภูเขา ลักษณะเป็นลอนคลื่น มีทั้งชันมากชันน้อยมีผู้คนอาศัยอยู่เป็นหย่อม ๆ ทั้งพื้นที่ราบและภูเขาสูง

4.8 คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรในเขตตำบลท่าตอนมีทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณภาพและมีคุณค่าทั้งสายน้ำ ธรรมชาติภูเขาป่าไม้ ซึ่งเป็นธรรมชาติที่หล่อเลี้ยงชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลท่าตอนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความอุดมสมบูรณ์

สรุปได้ว่า สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ จะเป็นพื้นที่ในตำบลที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ของอำเภอแม่สาย และประชากรเยอะที่สุด จำนวน 21,781 คน ยังไม่รวมประชากรแฝงที่มีอยู่จำนวนมาก ประชากรจะมีหลากหลายชาติพันธุ์ มีแหล่งน้ำ ดิน ป่าไม้ ที่อุดมสมบูรณ์ ระบบการบริการพื้นฐานการคมนาคมขนส่ง ไฟฟ้า เข้าถึงทุกหมู่บ้าน แต่การประปา โทรศัพท์ อาจจะมีบ้างหมู่บ้านที่ไม่ถึงซึ่งเป็นส่วนน้อย ระบบเศรษฐกิจ ประชาชนส่วนใหญ่ของตำบลท่าตอน มีอาชีพเกษตรกรรม มีหมู่บ้านจำนวนถึง 15 หมู่บ้าน โรงเรียนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน จำนวน 12 แห่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน จำนวน 13 แห่ง สถานพยาบาล 2 แห่ง สถานที่ท่องเที่ยวในตำบลท่าตอนมีมากมาย เพราะมีแม่น้ำ ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปาริฉัตร พันธุ์ภักดี (2564) ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุที่มีภูมิลำเนาและอาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี สรุปผลการวิจัยพบว่า 1. ข้อมูลปัจจัยบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 60 - 69 ปี มีสถานภาพสมรส จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท และความสามารถในการช่วยเหลือตนเองได้ดี (กลุ่มติดสังคม) 2. ข้อมูลปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่เอื้ออำนวยด้านนโยบายของรัฐบาล เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านบทบาทของเอกชนด้านสถาบันการศึกษา และด้านความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ตามลำดับ 3. ปัญหาพื้นฐานของผู้สูงอายุที่มีผลต่อความต้องการสวัสดิการสังคม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาพื้นฐานของผู้สูงอายุ ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหา ด้านเศรษฐกิจ เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ปัญหาสุขภาพ และปัญหาด้านสังคม ตามลำดับ

4. ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ด้านบริการทางสังคมทั่วไป เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการมีงานทำและการมีรายได้ ด้านนันทนาการ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านกระบวนการยุติธรรมและด้านการศึกษา ตามลำดับ

รัตนติกานต์ อินทร์สุข (2564) การศึกษาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกำแพงดิน อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร สรุปผลการวิจัยพบว่า 1.โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านประกันสังคมด้านสุขภาพอนามัย อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการบริการสังคมทั่วไป ด้านนันทนาการและกีฬา ด้านที่อยู่อาศัย อยู่ในระดับมาก และด้านการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง 2.การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกำแพงดิน อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร ผู้สูงอายุของที่มี เพศ อายุ จำนวนเบี้ยยังชีพที่ได้รับ สถานภาพสมรส ลักษณะที่อยู่อาศัย การศึกษาและรายได้ต่อเดือนโดยประมาณ โรคประจำตัวต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกำแพงดิน อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3.จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยการเลือกแบบจำเพาะเจาะจง ผู้วิจัยสรุปแนวทางในการจัดสวัสดิการทางสังคมเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้สูงอายุในพื้นที่ ดังนี้แนวทางในการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกำแพงดินนั้น ต้องเน้นการจัดสวัสดิการให้ผู้สูงอายุเพื่อเป็นการพัฒนาสุขภาพทางกาย ทางสังคม ทางจิต และทางปัญญาให้ดีขึ้น ควรดำเนินการตามแนวทางในการจัดสวัสดิการทางสังคมเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้สูงอายุในพื้นที่ ดังนี้ -การจัดสวัสดิการทางสังคมเพื่อการส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพของผู้สูงอายุด้วยตัวของท่านเอง -การจัดสวัสดิการทางสังคมเพื่อการส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพของผู้สูงอายุโดยครอบครัว -การจัดสวัสดิการทางสังคมเพื่อการส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพของผู้สูงอายุโดยหน่วยงานในท้องถิ่น -การจัดสวัสดิการทางสังคมเพื่อการส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพของผู้สูงอายุโดยชุมชน ดังนั้นแนวทางในการดูแลผู้สูงอายุทั้ง 4.แนวทางเป็นแนวทางในการจัดสวัสดิการทางสังคมเพื่อดูแลผู้สูงอายุ เน้นในการดูแลช่วยเหลือ และพัฒนาผู้สูงอายุแบบด้วยตนเอง ครอบครัวและมีส่วนร่วม แต่ทั้งนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการดำเนินการจัดทำแผนชุมชนในการจัดการดูแลและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรดำเนินการร่วมกับหน่วยงานหรือองค์กรที่มีการดำเนินการด้านการดูแลและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในแต่ละชุมชน เช่น ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ โรงเรียนผู้สูงอายุ อาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ชมรมผู้สูงอายุ สถาบันวิชาการในแต่ละชุมชนด้วย เพื่อเป็นแนวทางสำหรับดูแลผู้สูงอายุในชุมชนต่อไป

ธนัชฐา บุญพล (2563) ศึกษาเรื่องการเข้าถึงสิทธิของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลท่าพล อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ สรุปผลการวิจัยพบว่า พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ เฉพาะผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวน 310 รายโดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 60-69 ปี มีสถานภาพสมรส ซึ่งส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับประถมศึกษา และไม่มี

อาชีพ มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 1,000 บาท จากเบี้ยยังชีพจากทางราชการ ในส่วนของจำนวนและสมาชิกที่อาศัยในครัวเรือนนั้น กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน และอาศัยอยู่กับบุตรมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างมีการเข้าถึงสิทธิของผู้สูงอายุในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 กลุ่มตัวอย่างมีการเข้าถึง สามารถแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ ดังนี้ 1. สิทธิที่กลุ่มตัวอย่างเข้าถึงได้ในระดับมากที่สุด คือ สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม 2. สิทธิที่กลุ่มตัวอย่างเข้าถึงได้ในระดับมาก คือ สิทธิการบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข 3. สิทธิที่กลุ่มตัวอย่างเข้าถึงได้ในระดับน้อย ได้แก่ สิทธิการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ยานพาหนะหรือการบริการสาธารณะอื่น สิทธิการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม การรวมกลุ่มในลักษณะเครือข่ายหรือชุมชนสิทธิการจัดที่พักอาศัย อาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง สิทธิการสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี สิทธิการศึกษาการศาสนาและข้อมูลข่าวสาร สิทธิการให้คำแนะนำปรึกษาดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในทางคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาคือครอบครัว และสิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรมหรือถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือถูกทอดทิ้ง 4. สิทธิที่กลุ่มตัวอย่างเข้าถึงได้ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ สิทธิการอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม สิทธิการช่วยเหลือด้านค่าโดยสารยานพาหนะตามความเหมาะสม และสิทธิการยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ

ศศิวิมล กองทรัพย์เจริญ (2563) ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตตำบลตาสิทธิ์ อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง สรุปผลการวิจัยพบว่า 1. ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 60-64 ปี สถานภาพสมรส มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด และประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผู้สูงอายุที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพจะมีรายได้ 10,000-15,000 บาทต่อเดือน โดยที่มาของรายได้หลักมาจากการประกอบอาชีพ, จากหน่วยงานราชการ ที่พักอาศัยบ้านของบุตร, หลาน ส่วนใหญ่จำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 คนขึ้นไป และผู้สูงอายุมีความสามารถในการช่วยเหลือตัวเองอยู่ในภาวะพึ่งพาปานกลาง 2. ข้อมูลการศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัวด้านที่พักอาศัย ด้านรายได้ ด้านนันทนาการ ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน ตามลำดับ

พันธวิทย์ เลิศดี (2562) ศึกษาเรื่องช่องทางในการรับรู้ข่าวสารของประชาชน : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล ระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี สรุปผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลการศึกษาช่องทางการรับรู้ข่าวสารของประชาชน ประกอบด้วย (1) สื่อออนไลน์ (2) หอกระจายข่าว (3) เสียงตามสายหมู่บ้าน (4) ผ่านทางผู้นำชุมชน (5) รถประชาสัมพันธ์ โดยสรุปรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก จากการศึกษากล่องทางการรับรู้ข่าวสารของประชาชนผู้ที่ตอบแบบสอบถามรายด้านสูงสุดพบว่า ด้านหอกระจายข่าว ข้อมูลการศึกษาช่องทางการรับรู้ข่าวสารของประชาชน อยู่ในระดับมากที่สุด

วรัชญา ทิพย์มัลย์ (2562) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสิทธิของผู้สูงอายุผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ สรุปผลการวิจัยพบว่า 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน

300 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 65 - 69 ปี มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 11,001 - 13,000 บาท และระยะเวลาที่เป็นสมาชิกสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ดอกคำดวน ตำบลท่าข้าม อยู่ระหว่าง 1 - 3 ปี 2.กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ประเภท เฟสบุ๊ก (Facebook) โดยใช้ผ่านโทรศัพท์มือถือ มีจุดประสงค์ในการใช้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อติดต่อเพื่อนเก่า/ครอบครัว โดยใช้ในช่วงกลางวัน เวลา 11.01-15.00 น. ความถี่น้อยกว่า 3 ครั้งต่อสัปดาห์ และเข้าใช้ครั้งละ 1-2 ชั่วโมง 3.กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยรับรู้ข้อมูลข่าวสารสิทธิของผู้สูงอายุผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์แต่สัดส่วนไม่ต่างจากผู้ที่ไม่เคยรับรู้เล็กน้อย (เคยรับรู้ 52% ไม่เคยรับรู้ 48%) และกลุ่มตัวตัวอย่างทั้งหมดต้องการรับรู้จากเพื่อน/คนรู้จัก มากที่สุด รองลงมา คือ รายการข่าวทางโทรทัศน์ และจากการประชุมร่วมกับอบต./กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน 4. ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสิทธิของผู้สูงอายุ อยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรก ได้แก่ สิทธิด้านการช่วยเหลือเงินเบี้ยยังชีพ สิทธิด้านการบริการด้านการแพทย์และสาธารณสุข และ สิทธิด้านความสะดวกและความปลอดภัยในอาคารสถานที่ ยานพาหนะและบริการสาธารณะ ตามลำดับ 5.ปัญหาและอุปสรรคในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสิทธิของผู้สูงอายุผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์พบว่า มีปัญหาและอุปสรรค 5.1.ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ เนื่องจากบางรายใช้ไม่เป็น และบางรายต้องรอลูกหลานช่วยในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ 5.2.ด้านการเข้าถึงเครือข่ายสังคมออนไลน์ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างบางรายไม่ได้ใช้โทรศัพท์แบบสมาร์ทโฟน และบางรายไม่มีอินเทอร์เน็ตในการเข้าใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ และบางรายไม่สะดวกในการที่จะต้องชำระค่าใช้จ่ายในเรื่องดังกล่าว 5.3.ด้านการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสิทธิของผู้สูงอายุผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างรู้สึกว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสิทธิของผู้สูงอายุผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ มีความยุ่งยากเมื่อเปรียบเทียบกับ การพูดคุยกับเพื่อนหรือคนรู้จัก หรือจากข่าวทางโทรทัศน์ หรือจากการประชุมร่วมกับอบต./กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ที่มีความสะดวกกว่า

ศिला อยู่เป็นสุข (2562) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลวังเหนือ อำเภอด่านช้าง จังหวัดลำปาง สรุปผลการวิจัยพบว่า 1.ลักษณะข้อมูลทั่วไปของประชากรส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง และระดับการศึกษาที่สำเร็จสูงสุด ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 6 2. ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลวังเหนือ อำเภอด่านช้าง จังหวัดลำปาง โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ด้านสุขภาพอนามัย อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการสร้างความคุ้นเคย อยู่ในระดับมาก ด้านการบริการสังคมอยู่ในระดับมาก ด้านนันทนาการอยู่ในระดับมาก ด้านปัจจัยพื้นฐานอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านอาชีพและรายได้ อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ 3. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลวังเหนือ อำเภอด่านช้าง จังหวัดลำปาง จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษาดังนี้ เพศต่างกัน พบว่า ผู้สูงอายุ มีความพึงพอใจต่อการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ในภาพรวม แตกต่างกัน และรายด้าน พบว่า ด้านสุขภาพอนามัย ด้านอาชีพและรายได้ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Scheffe พบว่า

ด้านสุขภาพอนามัย ผู้สูงอายุที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีความพึงพอใจในการจัดสวัสดิการของเทศบาลตำบลวังเหนือ กับผู้สูงอายุที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความพึงพอใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านอาชีพและรายได้ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่าผู้สูงอายุที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความพึงพอใจในการจัดสวัสดิการของเทศบาลตำบลวังเหนือ กับผู้สูงอายุที่มีการศึกษาระดับ ปริญญาตรี มีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมชาย เพชรรัตน์ (2562) คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี สรุปผลการวิจัยพบว่า 1.ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข ที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 380 คน พบว่าผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 60-65 ปี แหล่งรายได้ปัจจุบันโดยมากมาจากการค้าขาย/จากกิจการส่วนตัว จำนวนสมาชิกในครอบครัวระหว่าง 1 - 3 คน ส่วนใหญ่มีสิทธิในบ้านพักอาศัยเป็นของตนเอง 2.การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ของเทศบาลเมืองแสนสุข พบว่าผู้สูงอายุ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ของเทศบาลเมืองแสนสุข โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านนั้นสามารถเรียงลำดับความต้องการจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านนันทนาการ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านรายได้ ด้านบริการทางสังคม ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความมั่นคงทางสังคม และด้านที่อยู่อาศัย ตามลำดับ โดยทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3.คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข พบว่าผู้สูงอายุ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับคุณภาพชีวิต โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกประเด็น สามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ด้านจิตใจ รองลงมาคือด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านร่างกาย ตามลำดับ 4.การศึกษาเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ผู้สูงอายุที่มีเพศ, อายุ, รายได้ ต่อเดือน , แหล่งรายได้ปัจจุบัน, จำนวนสมาชิกในครอบครัว และสิทธิในบ้านพักอาศัยต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัย 5.การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ของเทศบาลเมืองแสนสุข กับระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่า การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ของเทศบาลเมืองแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีในภาพรวม, ด้านสุขภาพอนามัย, ด้านรายได้, ด้านบริการทางสังคม, และด้านนันทนาการมีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พระครูภัทรปัญญาคุณ (เวียง แซ่อ้อย) (2560) การศึกษาความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลหัวไทร อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช สรุปผลการวิจัยพบว่า 1.ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีอายุ 60 - 69 ปี สถานภาพการอยู่อาศัยอยู่กับครอบครัว มีระดับการศึกษาประถมศึกษา มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท มีโรคประจำตัว 2.จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลหัวไทร อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ผู้สูงอายุ มีระดับความต้องการได้รับสวัสดิการสังคม โดยรวม ทั้ง 7 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น

รายด้าน พบว่าผู้สูงอายุมีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีความ ต้องการได้รับสวัสดิการสังคมด้านความมั่นคงทางสังคม มากที่สุด รองลงมา คือ ด้านสุขภาพอนามัย ส่วนด้านที่อยู่อาศัย มีความต้องการน้อยที่สุด ตามลำดับ 3.ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบ ระดับความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลหัวไทร ที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส สถานภาพการอยู่อาศัย ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และภาวะการณ์มีโรค ประจำตัว ต่างกัน มีดังนี้ - เพศ ต่างกัน พบว่า มีระดับความต้องการได้รับสวัสดิการสังคม โดยรวมทั้ง 7 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมด้านบริการสังคม และ ด้านนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 -อายุ ต่างกัน พบว่า มีระดับ ความต้องการได้รับ สวัสดิการสังคม โดยรวมทั้ง 7 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธ สมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับความต้องการได้รับสวัสดิการสังคม ด้านบริการสังคม และด้านนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 -สถานภาพ การสมรส ต่างกัน พบว่า มีระดับความต้องการได้รับสวัสดิการสังคม โดยรวมทั้ง 7 ด้าน ไม่แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมด้านสุขภาพอนามัยและด้านความมั่นคงทางสังคม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 -สถานภาพการการอยู่อาศัย ต่างกัน พบว่า มีระดับความต้องการได้รับสวัสดิการสังคม โดยรวมทั้ง 7 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับความต้องการได้รับ สวัสดิการสังคมด้านนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 -ระดับการศึกษา ต่างกัน พบว่า มีระดับความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมโดยรวมทั้ง 7 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า ระดับ ความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมด้านบริการสังคม และด้านนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 -รายได้ต่อเดือน ต่างกัน พบว่า มีระดับ ความต้องการได้รับสวัสดิการ สังคมโดยรวมทั้ง 7 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน ที่ตั้งไว้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมด้านที่อยู่อาศัย ด้านบริการสังคม และ ด้านนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 -ภาวการณ์มีโรคประจำตัว ต่างกัน พบว่า มีระดับความต้องการได้รับ สวัสดิการสังคมโดยรวม ทั้ง 7 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธ สมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับความต้องการได้รับสวัสดิการสังคม ด้านบริการสังคม และ ด้าน นันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 บริการสังคม และด้าน นันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยศึกษาแนวความคิดและค้นคว้าข้อมูลเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและใช้แบบสอบถามทำการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับ “บทบาทของกำนันผู้ใหญ่บ้านในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่อำเภอชายแดนของจังหวัดเชียงราย” ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการนำเสนอวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ศึกษาเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่มีเขตปกครองในหมู่บ้าน/ชุมชน ที่อยู่ในพื้นที่อำเภอชายแดน ของจังหวัดเชียงราย รวม 7 อำเภอ 50 ตำบล 672 หมู่บ้าน แยกเป็น กำนัน 50 คน ผู้ใหญ่บ้าน 622 คน ประชากรทั้งสิ้น 672 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอชายแดน ของจังหวัดเชียงราย จำนวน 250 คน ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างและวิธีการดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างและวิธีการดำเนินการสุ่มตัวอย่างตามวิธีการของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับและกำหนดค่าความเชื่อมั่น 95 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Taro Yamane ดังนี้

จากสูตร
$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ

n แทน จำนวนขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้

N แทน จำนวนประชากรทั้งหมด 672 คน

e แทน ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้น (กำหนด e = .05)

แทนค่าสูตร $n = 672 / (1 + 672 \times (0.05)^2) = 672 / 2.68 = 250.7462$

ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่การคำนวณและตัวอย่างที่ได้สามารถเป็นตัวแทนของประชาชนได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 250 คน

การสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มแบบสัดส่วน เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างมาน้อยตามสัดส่วนของจำนวนประชากรในแต่ละอำเภอ ซึ่งสามารถหาค่าจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ตามสัดส่วนของแต่ละประเภทประชากร และกลุ่มตัวอย่างดังนี้

$$\text{กลุ่มตัวอย่าง} = \frac{(\text{ค่าที่ได้จากการคำนวณของกลุ่มตัวอย่าง (ยามาเน่)} \times \text{จำนวนประชากรแต่ละอำเภอ})}{\text{จำนวนประชากรรวมทั้งหมด}}$$

ตารางที่ 3.1 ตารางจำนวนประชากร (กำนัน) ใน 7 อำเภอชายแดนของจังหวัดเชียงราย

ลำดับที่	ชื่ออำเภอ	จำนวนกำนัน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	อำเภอแม่จัน	11	4
2	อำเภอแม่ฟ้าหลวง	4	1
3	อำเภอแม่สาย	8	3
4	อำเภอเชียงแสน	6	3
5	อำเภอเชียงของ	7	3
6	อำเภอเวียงแก่น	4	1
7	อำเภอเทิง	10	4
รวม		50	19

ตารางที่ 3.2. ตารางจำนวนประชากร (ผู้ใหญ่บ้าน) ใน 7 อำเภอชายแดนของจังหวัดเชียงราย

ลำดับที่	ชื่ออำเภอ	จำนวนผู้ใหญ่บ้าน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	อำเภอแม่จัน	128	48
2	อำเภอแม่ฟ้าหลวง	73	27
3	อำเภอแม่สาย	79	29
4	อำเภอเชียงแสน	64	24
5	อำเภอเชียงของ	95	35
6	อำเภอเวียงแก่น	37	14
7	อำเภอเทิง	146	54
รวม		622	231

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอชายแดนของจังหวัดเชียงราย สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งจนถึงปัจจุบัน ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 บทบาทของกำนันผู้ใหญ่บ้านในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่อำเภอชายแดนของจังหวัดเชียงราย หมายถึงการเคยผ่านการอบรมการทำงาน การร่วมกิจกรรม ตามนโยบายด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด 5 ด้านหลัก (คณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด, 2559, หน้า 3) ประกอบด้วย 1. ด้านการป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด 2. ด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด 3. ด้านการสร้างและพัฒนาระบบรองรับการคืนคนดีให้สังคม 4. ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด 5. ด้านการมีส่วนร่วมภาคประชาชน ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ระบุระดับบทบาทของกำนันผู้ใหญ่บ้านในการดำเนินงานตามนโยบายด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่อำเภอชายแดนของจังหวัดเชียงราย ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดคะแนนในการตอบแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาบทบาทของกำนันผู้ใหญ่บ้านในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่อำเภอชายแดนของจังหวัดเชียงราย ลักษณะแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Form)

3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

เพื่อให้เครื่องมือในการวิจัยมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับกรอบแนวคิดของการวิจัยมากที่สุด ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือการวิจัย ดังนี้

1. ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร นิยามศัพท์เฉพาะ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งระเบียบวิธีวิจัย เพื่อหาแนวทางในการกำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม และข้อคำถาม

2. สร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยจากการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยนำคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มากำหนดเป็นตัวแปรอิสระ และนำบทบาทของกำนันผู้ใหญ่บ้านในด้านการปฏิบัติงานตามนโยบายด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดตามแนวคิด

ของคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอชายแดนของ จังหวัดเชียงราย มากำหนดเป็นตัวแปรตาม

3. กำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของข้อคำถามโดยการสังเคราะห์จาก บทบาทของกำนันผู้ใหญ่บ้านในการดำเนินงานตามนโยบายด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามแนวคิดของ คณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (2559: 3) และ แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด พ.ศ. 2558–2562 ของสำนักยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด(2558: 21-69) ยกเว้นยุทธศาสตร์การควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด ยุทธศาสตร์ความร่วมมือ ระหว่างประเทศ และยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอย่างบูรณาการ ออกมาเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพตามนโยบายด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ในพื้นที่อำเภอชายแดนของ จังหวัดเชียงราย

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอกรรมการ ที่ปรึกษางานค้นคว้าอิสระ เพื่อตรวจสอบข้อมูลในแบบสอบถาม เพื่อรับทราบคำแนะนำ ข้อเสนอแนะ

5. นำแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษางานค้นคว้าอิสระที่ได้รับคำแนะนำแล้ว มาปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง

6. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสมบูรณ์ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และการใช้สำนวนภาษา (Wording) เพื่อพิจารณาแก้ไข ข้อคำถามในแบบสอบถาม (Format) ให้มีข้อความที่เหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้ โดยมีผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย 1. พระราชันท์วัชร บัณฑิต, รศ.ดร. (ธรรมวัตร, สกุล ณ น่าน) ตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดพระธาตุแช่แห้ง, รองเจ้าคณะจังหวัดน่าน , ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์นครน่านเฉลิมพระเกียรติฯ 2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.วรปรัชญ์ คำพงษ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต เลขาธิการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิทยาลัยสงฆ์ นครน่านเฉลิมพระเกียรติฯ 3. พ.อ.ดร.พงศ์ศิริ พงศ์อาริยะมงคล อาจารย์พิเศษประจำคณะรัฐศาสตร์และ อาจารย์พิเศษหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยสงฆ์นครน่านเฉลิมพระเกียรติฯ

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามตัวแปร โดยมีเกณฑ์ การพิจารณา ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามตรงหรือสอดคล้องกับนิยามตัวแปร

0 เมื่อไม่แน่ใจหรือข้อคำถามมีลักษณะคลุมเครือไม่ชัดเจน

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่ตรงหรือไม่สอดคล้องกับนิยามตัวแปร

จากนั้นนำมาหาค่าตรงรชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม (Index of Item Objective

Congruence : IOC)

$$\text{โดยใช้สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item congruency)

R หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนทรงคุณวุฒิ

โดยเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 (ค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่ายอมรับได้ อ้างอิง สุทธิสา ลิ้มชัยกิจ (2560) การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) ส่วนข้อใดมีค่าน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ดังนั้น ข้อคำถามทุกข้อ จึงผ่านความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านที่ได้ตรวจสอบและเห็นว่ามีความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา ครอบคลุมในแต่ละด้านและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้ว

7. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาจำนวน 30 ชุด คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา

8. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ต้องมากกว่า 0.70 (ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ดีควรมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป แหล่งอ้างอิง บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2550) จึงจะถือว่าแบบสอบถามนั้นใช้ได้ โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังนี้

8.1 แบบสอบถามภาพรวมทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่น 1.00

8.2 แบบสอบถามบทบาทของกำนันผู้ใหญ่บ้านในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่อำเภอชายแดนของจังหวัดเชียงราย ได้ค่าความเชื่อมั่น 1.00

9. นำแบบสอบถามดังกล่าว ที่ผ่านการทดลองใช้ และหาค่าความเชื่อมั่นมาทำการปรับปรุงเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัยจากสถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก ถึงกำนันทุกตำบลในพื้นที่อำเภอชายแดนของจังหวัดเชียงราย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอชายแดนของจังหวัดเชียงราย จำนวน 250 คน

2. นำแบบสอบถามไปให้ผู้ที่เกี่ยวข้องพร้อมชี้แจงรายละเอียดความมุ่งหมายของการออกแบบสอบถามนี้ เพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกันในการตอบแบบสอบถาม

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยหน่วยทหารพรานในพื้นที่และการลงพื้นที่จริง เพื่อนำแบบสอบถามไปให้กำนันผู้ใหญ่บ้านตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 50 ตำบล 672 หมู่บ้าน รวมทั้งสิ้น 250 คน พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียด ความมุ่งหมายของการออก

แบบสอบถาม (ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเก็บไปอำเภอละ 5 ชุด เพื่อป้องกันแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์)

4. ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำแบบสอบถามไปประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยทำการคำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยดำเนินการ ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถาม
2. ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วลงรหัส (Coding form)
3. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1) การวิเคราะห์คุณลักษณะส่วนบุคคล ตามแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequencies) และร้อยละ (Percentage)

3.2) การวิเคราะห์ระดับบทบาทของกำนันผู้ใหญ่บ้านในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่อำเภอชายแดนของจังหวัดเชียงราย ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคำถามเป็นรายข้อและรายด้าน โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายตามแนวคิดของ Best (1993, หน้า 55 อ้างถึงใน สีน พันธุ์พินิจ, 2554, หน้า 155) ดังนี้

- 4.51-5.00 หมายถึง มีบทบาทในระดับมากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง มีบทบาทในระดับมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง มีบทบาทในระดับปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง มีบทบาทในระดับน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง มีบทบาทในระดับน้อยที่สุด

3.3) การทดสอบสมมติฐาน เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบบทบาทของกำนันผู้ใหญ่บ้านในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่อำเภอชายแดนจังหวัดเชียงรายเมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติค่า t ชนิด One Sample t-test และ F-test ชนิดการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

3.6 สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การหาคุณภาพของเครื่องมือ ใช้สถิติเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยผู้เชี่ยวชาญและใช้ค่าดัชนี IOC (Index of Item-objective congruence) หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation)

และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3. การวิเคราะห์ระดับบทบาทของกำนันผู้ใหญ่บ้านในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่อำเภอชายแดนของจังหวัดเชียงราย ใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบบทบาทของกำนันผู้ใหญ่บ้านในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่อำเภอชายแดนของจังหวัดเชียงราย แตกต่างกันหรือไม่อย่างไรตามคุณลักษณะส่วนบุคคล ผู้วิจัยใช้สถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทาง สถิติ .05 กรณีที่ตัวแปรอิสระมี 2 กลุ่ม และใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีที่ตัวแปรอิสระมีมากกว่า 2 กลุ่ม เมื่อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe, s test)

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ในครั้งนี้ดำเนินการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Rescarch) เพื่อให้ทราบถึงการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ โดยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 343 ชุด ได้แบบสอบถามกลับมาครบ เพื่อนำข้อมูลมาประมวลผลและวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้วิธีทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

F	แทน	ความถี่
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Average)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่คำนวณจาก t-test
f	แทน	ค่าสถิติที่คำนวณจาก F-test หรือ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

(One-way ANOVA)

SS	แทน	ผลรวมของค่าความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
Df	แทน	ระดับความเป็นอิสระ (degrees of freedom)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมของความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Squares)
Sig	แทน	แตกต่างกัน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์สรุปผลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุ

ตอนที่ 2 การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุ

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ คำถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร จำนวน 343 คน ผลการศึกษา ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม (n = 343)

	ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ	หญิง	213	62.10
	ชาย	130	37.90
	รวม	343	100
อายุ	อายุ 60-69 ปี	201	58.60
	อายุ 70-79 ปี	128	37.32
	อายุ 80 ปีขึ้นไป	14	4.08
	รวม	343	100
อาชีพ	รับจ้าง/อาชีพอิสระ	42	12.24
	ค้าขาย	51	14.87
	นายจ้าง/ผู้ประกอบการ	13	3.79
	เกษตรกร	76	22.16
	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	159	46.36
	ข้าราชการบำนาญ	2	0.58
	รวม	343	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้ศึกษา	44	12.83
ประถมศึกษา	271	79
มัธยมศึกษาตอนต้น	23	6.71
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	0	0
อนุปริญญา/ปวส.	0	0
ปริญญาตรี	5	1.46
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0
รวม	343	100
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้ศึกษา	44	12.83
ประถมศึกษา	271	79
มัธยมศึกษาตอนต้น	23	6.71
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	0	0
อนุปริญญา/ปวส.	0	0
ปริญญาตรี	5	1.46
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0
รวม	343	100

จากตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม สามารถอธิบายได้ว่า **เพศ** ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 62.10 และเพศชาย มีจำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 37.90

อายุ ส่วนใหญ่มีอายุ 60-69 ปี มีจำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 58.6 รองลงมาอายุ 70-79 ปี มีจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 37.32 และอายุ 80 ปีขึ้นไป มีน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.08

อาชีพ ส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีจำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 46.36 รองลงมา อาชีพเกษตรกร มีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 22.16 และอาชีพค้าขาย มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 14.87 และอาชีพรับจ้าง/อาชีพอิสระ มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 12.24 และอาชีพ นายจ้าง/ผู้ประกอบการ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.79 และข้าราชการบำนาญ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.58

ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับ ประถมศึกษา มีจำนวน 271 คน คิดเป็นร้อยละ 79 รองลงมาไม่ได้รับการศึกษา มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.83 และมีการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.71 และมีการศึกษาระดับ ปริญญาตรี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.46

ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ส่วนใหญ่รับรู้จากเสียงตามสายหมู่บ้าน มีจำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 62.1 รองลงมารับรู้จากสื่อ ออนไลน์ มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 15.16 และรับรู้จากผู้นำชุมชน มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 13.12 และรับรู้จากหอกระจายข่าว มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.62

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวม

การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.สิทธิการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข	2.66	1.32	ปานกลาง
2.สิทธิการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสาร	2.66	1.18	ปานกลาง
3.สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม	2.82	1.04	ปานกลาง
4.สิทธิการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม	3.56	1.18	มาก
5.สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่	2.93	1.47	ปานกลาง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวม

การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
6.สิทธิการช่วยเหลือค่าโดยสารยานพาหนะ	2.14	1.27	น้อย
7.สิทธิการยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ	2.59	1.43	ปานกลาง
8.สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกรังแก	2.25	1.28	น้อย
9.สิทธิการให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาคอขวด	2.06	1.15	น้อย
10.สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น	2.52	1.23	ปานกลาง
11.สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพตามขั้นบันได	4.52	0.73	มากที่สุด
12.สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี	3.32	1.31	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	2.84	1.40	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 ระดับการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายสิทธิเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า การรับรู้สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพตามขั้นบันได อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) รองลงมาคือ การรับรู้สิทธิการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$) การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$) การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.82$) การรับรู้สิทธิการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.66$) การรับรู้สิทธิสิทธิการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.66$) การรับรู้สิทธิการยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.59$) การรับรู้สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น อยู่ในระดับรับรู้ปานกลาง ($\bar{X} = 2.52$) การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตราย

จากการถูกทารุณกรรม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.25$) การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือค่าโดยสาร ยานพาหนะ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.14$) การรับรู้สิทธิการให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดีหรือทาง การแก้ไขปัญหาครอบครัว อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.06$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และ ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามเพศในภาพรวม

การรับรู้สิทธิสวัสดิการ ภาครัฐของผู้สูงอายุ	หญิง		ชาย		t	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.สิทธิการบริการทางการแพทย์และ สาธารณสุข	2.71	1.25	2.56	1.42	1.005	0.004*
2.สิทธิการศึกษา การศาสนา และข้อมูล ข่าวสาร	2.42	1.07	3.05	1.25	-4.945	0.340
3.สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่ เหมาะสม	2.74	1.0	2.95	1.09	-1.804	0.522
4.สิทธิการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมทางสังคม	3.51	1.05	3.65	1.36	-1.048	0.000*
5.สิทธิการอำนวยความสะดวก และความ ปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่	2.83	1.49	3.10	1.43	-1.671	0.329
6.สิทธิการช่วยเหลือค่าโดยสารยานพาหนะ	2.12	1.23	2.16	1.35	-0.278	0.105
7.สิทธิการยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ	2.59	1.42	2.58	1.46	0.091	0.781

ตารางที่ 4.3 (ต่อ) การเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามเพศในภาพรวม

การรับรู้สิทธิสวัสดิการ ภาครัฐของผู้สูงอายุ	หญิง		ชาย		t	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
8.สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับ อันตรายจากการถูกทารุณกรรม	2.37	1.25	2.06	1.29	2.182	0.855
9.สิทธิการให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดี หรือทางการแก้ไขปัญหาครอบครัว	1.95	1.03	2.24	1.31	-2.113	0.000*
10.สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหารและ เครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น	2.41	1.14	2.70	1.35	-2.097	0.063
11.สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพตาม ชั้นบันได	4.50	.74	4.55	.71	-0.631	0.312
12.สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตาม ประเพณี	3.16	1.25	3.58	1.35	-2.901	0.013*
ภาพรวม	2.77	0.75	2.93	0.90	-1.725	0.074

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การเปรียบเทียบระดับการรับรู้สิทธิของผู้สูงอายุ ที่มีเพศต่างกันในการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า 1. การรับรู้สิทธิการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข เพศหญิง ($\bar{X} = 2.71$) รับรู้มากกว่า เพศชาย ($\bar{X} = 2.56$) 2. การรับรู้สิทธิการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เพศชาย ($\bar{X} = 3.65$) รับรู้มากกว่า เพศหญิง ($\bar{X} = 3.51$) 3. การรับรู้สิทธิการให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาครอบครัว เพศชาย ($\bar{X} = 2.24$) รับรู้มากกว่า เพศหญิง ($\bar{X} = 1.95$) 4. การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี เพศชาย ($\bar{X} = 3.58$) รับรู้มากกว่า เพศหญิง ($\bar{X} = 3.16$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามอายุในภาพรวม

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	f	Sig
1.การรับรู้สิทธิการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข	ระหว่างกลุ่ม	9.355	2	4.678	2.714	0.068
	ภายในกลุ่ม	586.050	340	1.724		
	รวม	595.405	342			
2.การรับรู้สิทธิการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	3.678	2	1.839	1.311	0.271
	ภายในกลุ่ม	477.091	340	1.403		
	รวม	480.770	342			
3.การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	7.134	2	3.567	3.311	0.038*
	ภายในกลุ่ม	366.294	340	1.077		
	รวม	373.429	342			
4.การรับรู้สิทธิการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	20.320	2	10.160	7.541	0.000*
	ภายในกลุ่ม	458.082	340	1.347		
	รวม	478.402	342			
5.การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	15.562	2	7.781	3.630	0.028*
	ภายในกลุ่ม	728.759	340	2.143		
	รวม	744.321	342			
6.การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือค่าโดยสารยานพาหนะ	ระหว่างกลุ่ม	3.681	2	1.840	1.132	0.324
	ภายในกลุ่ม	552.879	340	1.626		
	รวม	556.560	342			
7.การรับรู้สิทธิการยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	20.582	2	10.291	5.111	0.007*
	ภายในกลุ่ม	684.631	340	2.014		
	รวม	705.213	342			
8.การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรม	ระหว่างกลุ่ม	9.023	2	4.512	2.779	0.063
	ภายในกลุ่ม	551.910	340	1.623		
	รวม	560.933	342			

ตารางที่ 4.4 (ต่อ) การเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามอายุในภาพรวม

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	f	Sig
9.การรับรู้สิทธิการให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไข	ระหว่างกลุ่ม	17.438	2	8.719	6.764	0.001*
	ภายในกลุ่ม	438.276	340	1.289		
	รวม	455.714	342			
ปัญหาครอบครัว						
10.การรับรู้สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น	ระหว่างกลุ่ม	4.595	2	2.298	1.511	0.222
	ภายในกลุ่ม	516.991	340	1.521		
	รวม	521.586	342			
11.การรับรู้สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพตามขั้นบันได	ระหว่างกลุ่ม	5.950	2	2.975	5.694	0.004*
	ภายในกลุ่ม	177.636	340	.522		
	รวม	183.586	342			
12.การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี	ระหว่างกลุ่ม	40.590	2	20.295	12.681	0.000*
	ภายในกลุ่ม	544.133	340	1.600		
	รวม	584.723	342			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4.294	2	2.147	3.274	0.039*
	ภายในกลุ่ม	223.009	340	.656		
	รวม	227.304	342			

จากตารางที่ 4.4 ผลการเปรียบเทียบ การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุต่างกัน พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่า การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม,การรับรู้สิทธิการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม,การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่,การรับรู้สิทธิการยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ,การรับรู้สิทธิการให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาครอบครัว,การรับรู้สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพตามขั้นบันได,การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) ในภาพรวม จำแนกตามอายุ

	อายุ	อายุ		
		อายุ 60-69 ปี	อายุ 70-79 ปี	อายุ 80 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	2.87	2.83	2.30
1.อายุ 60-69 ปี	2.87	-	0.04	0.57*
2.อายุ 70-79 ปี	2.83	-	-	0.53*
3.อายุ 80 ปีขึ้นไป	2.30	-	-	-

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60-69 ปี และ อายุ 70-79 ปี มีความคิดเห็นมากกว่า อายุ 80 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม จำแนกตามอายุ

	อายุ	อายุ		
		อายุ 60-69 ปี	อายุ 70-79 ปี	อายุ 80 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	2.92	2.72	2.29
1.อายุ 60-69 ปี	2.92	-	0.20	0.63*
2.อายุ 70-79 ปี	2.72	-	-	0.43
3.อายุ 80 ปีขึ้นไป	2.29	-	-	-

จากตารางที่ 4.6 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60-69 ปี มีความคิดเห็นมากกว่า อายุ 80 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการพัฒนาดตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม จำแนกตามอายุ

	อายุ		อายุ	
	$\bar{X}$	อายุ 60-69 ปี	อายุ 70-79 ปี	อายุ 80 ปีขึ้นไป
		3.48	3.80	2.64
1.อายุ 60-69 ปี	3.48	-	-0.32*	0.84*
2.อายุ 70-79 ปี	3.80	-	-	1.16*
3.อายุ 80 ปีขึ้นไป	2.64	-	-	-

จากตารางที่ 4.7 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิการพัฒนาดตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60-69 ปี มีความคิดเห็นน้อยกว่า อายุ 70-79 ปี

จากตารางที่ 4.7 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิการพัฒนาดตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60-69 ปี และ อายุ 70-79 ปี มีความคิดเห็นมากกว่า อายุ 80 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ จำแนกตามอายุ

	อายุ	อายุ		
	$\bar{X}$	อายุ 60-69 ปี	อายุ 70-79 ปี	อายุ 80 ปีขึ้นไป
		3.01	2.91	1.93
1.อายุ 60-69 ปี	3.01	-	0.10	1.08*
2.อายุ 70-79 ปี	2.91	-	-	0.98*
3.อายุ 80 ปีขึ้นไป	1.93	-	-	-

จากตารางที่ 4.8 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60-69 ปี และ อายุ 70-79 ปี มีความคิดเห็นมากกว่า อายุ 80 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ จำแนกตามอายุ

	อายุ	อายุ		
	$\bar{X}$	อายุ 60-69 ปี	อายุ 70-79 ปี	อายุ 80 ปีขึ้นไป
		2.49	2.84	1.71
1.อายุ 60-69 ปี	2.49	-	-0.35*	0.78*
2.อายุ 70-79 ปี	2.84	-	-	1.13*
3.อายุ 80 ปีขึ้นไป	1.71	-	-	-

จากตารางที่ 4.9 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิการยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60-69 ปี มีความคิดเห็นน้อยกว่า อายุ 70-79 ปี

จากตารางที่ 4.9 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ

การยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60-69 ปี และ อายุ 70-79 ปี มีความคิดเห็นมากกว่า อายุ 80 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาครอบครัว จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	อายุ		
		อายุ 60-69 ปี	อายุ 70-79 ปี	อายุ 80 ปีขึ้นไป
		2.25	1.81	1.64
1.อายุ 60-69 ปี	2.25	-	0.44*	0.61
2.อายุ 70-79 ปี	1.81	-	-	0.17
3.อายุ 80 ปีขึ้นไป	1.64	-	-	-

จากตารางที่ 4.10 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60-69 ปี มีความคิดเห็นมากกว่า อายุ 70-79 ปี

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพตามขั้นบันได จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	อายุ		
		อายุ 60-69 ปี	อายุ 70-79 ปี	อายุ 80 ปีขึ้นไป
		4.51	4.61	3.93
1.อายุ 60-69 ปี	4.51	-	-0.10	0.58*
2.อายุ 70-79 ปี	4.61	-	-	0.68*
3.อายุ 80 ปีขึ้นไป	3.93	-	-	-

จากตารางที่ 4.11 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพตามขั้นบันได แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60-69 ปี และ อายุ 70-79 ปี มีความคิดเห็นมากกว่า อายุ 80 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	อายุ		
		อายุ 60-69 ปี	อายุ 70-79 ปี	อายุ 80 ปีขึ้นไป
		3.61	2.89	3.14
1.อายุ 60-69 ปี	3.61	-	0.72*	0.47
2.อายุ 70-79 ปี	2.89	-	-	-0.25
3.อายุ 80 ปีขึ้นไป	3.14	-	-	-

จากตารางที่ 4.12 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60-69 ปี มีความคิดเห็นมากกว่า อายุ 70-79 ปี

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามอาชีพในภาพรวม

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	f	Sig
1.การรับรู้สิทธิการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข	ระหว่างกลุ่ม	36.631	5	7.326	4.418	0.000*
	ภายในกลุ่ม	558.774	337	1.658		
	รวม	595.405	342			
2.การรับรู้สิทธิการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	16.381	5	3.276	2.377	0.039*
	ภายในกลุ่ม	464.389	337	1.378		
	รวม	480.770	342			
3.การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	30.890	5	6.178	6.078	0.000*
	ภายในกลุ่ม	342.539	337	1.016		
	รวม	373.429	342			
4.การรับรู้สิทธิการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	1.336	5	.267	.189	0.967
	ภายในกลุ่ม	477.066	337	1.416		
	รวม	478.402	342			
5.การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	71.186	5	14.237	7.128	0.000*
	ภายในกลุ่ม	673.134	337	1.997		
	รวม	744.321	342			
6.การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือค่าโดยสารยานพาหนะ	ระหว่างกลุ่ม	32.530	5	6.506	4.184	0.001*
	ภายในกลุ่ม	524.030	337	1.555		
	รวม	556.560	342			
7.การรับรู้สิทธิการยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	21.721	5	4.344	2.142	0.060
	ภายในกลุ่ม	683.492	337	2.028		
	รวม	705.213	342			

ตารางที่ 4.13 (ต่อ) การเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามอาชีพในภาพรวม

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	f	Sig
8.การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรม	ระหว่างกลุ่ม	25.541	5	5.108	3.215	0.008*
	ภายในกลุ่ม	535.392	337	1.589		
	รวม	560.933	342			
9.การรับรู้สิทธิการให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	46.881	5	9.376	7.729	0.000*
	ภายในกลุ่ม	408.833	337	1.213		
	รวม	455.714	342			
10.การรับรู้สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น	ระหว่างกลุ่ม	21.840	5	4.368	2.946	0.013*
	ภายในกลุ่ม	499.746	337	1.483		
	รวม	521.586	342			
11.การรับรู้สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพตามขั้นบันได	ระหว่างกลุ่ม	3.366	5	.673	1.259	0.281
	ภายในกลุ่ม	180.220	337	.535		
	รวม	183.586	342			
12.การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี	ระหว่างกลุ่ม	57.994	5	11.599	7.421	0.000*
	ภายในกลุ่ม	526.729	337	1.563		
	รวม	584.723	342			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	13.861	5	2.772	4.377	0.000*
	ภายในกลุ่ม	213.442	337	.633		
	รวม	227.304	342			

จากตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบ การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอาชีพต่างกัน พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่า การรับรู้สิทธิการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข,การรับรู้สิทธิการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสาร,การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม,การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ ,การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือค่าโดยสารยานพาหนะ,การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรม,การรับรู้สิทธิการให้คำปรึกษา

ช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาคอขวด,การรับรู้สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น,การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) ในภาพรวม จำแนกตามอาชีพ

	อาชีพ		อาชีพ				
	$\bar{X}$	รับจ้าง/ อาชีพ อิสระ	ค้าขาย	นายจ้าง/ ผู้ประกอบการ	เกษตรกร	ไม่ได้ ประกอบ อาชีพ	ข้าราชการ บำนาญ
		2.96	3.06	3.10	3.00	2.62	2.58
1.รับจ้าง/อาชีพอิสระ	2.96	-	-0.1	-0.14	-0.04	0.34*	0.38
2.ค้าขาย	3.06	-	-	-0.04	0.06	0.44*	0.48
3.นายจ้าง/ ผู้ประกอบการ	3.10	-	-	-	0.1	0.48*	0.52
4.เกษตรกร	3.00	-	-	-	-	0.38*	0.42
5.ไม่ได้ประกอบอาชีพ	2.62	-	-	-	-	-	0.04
6.ข้าราชการบำนาญ	2.58	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.14 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกันในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพ รับจ้าง/อาชีพอิสระ,ค้าขาย,นายจ้าง/ผู้ประกอบการ และเกษตรกร มีความคิดเห็นมากกว่า ไม่ได้ประกอบอาชีพ

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) ด้านการแพทย์และสาธารณสุข จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	อาชีพ						
	$\bar{X}$	รับจ้าง /อาชีพ อิสระ	ค้าขาย	นายจ้าง/ ผู้ประกอบการ	เกษตรกร	ไม่ได้ ประกอบ อาชีพ	ข้าราชการ บำนาญ
		2.71	3.10	3.15	2.89	2.36	1.00
1.รับจ้าง/อาชีพอิสระ	2.71	-	-0.39	-0.44	-0.18	0.35	1.71
2.ค้าขาย	3.10	-	-	-0.05	0.21	0.74*	2.10*
3.นายจ้าง/ ผู้ประกอบการ	3.15	-	-	-	0.26	0.79*	2.15*
4.เกษตรกร	2.89	-	-	-	-	0.53*	1.89*
5.ไม่ได้ประกอบอาชีพ	2.36	-	-	-	-	-	1.36
6.ข้าราชการบำนาญ	1.00	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.15 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพ ค้าขาย,นายจ้าง/ผู้ประกอบการ และเกษตรกร มีความคิดเห็นมากกว่า ไม่ได้ประกอบอาชีพ

จากตารางที่ 4.15 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพ ค้าขาย,นายจ้าง/ผู้ประกอบการ และเกษตรกร มีความคิดเห็นมากกว่า ข้าราชการบำนาญ

ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามอาชีพ

	อาชีพ		อาชีพ				
	$\bar{X}$	รับจ้าง /อาชีพ อิสระ	ค้าขาย	นายจ้าง/ ผู้ประกอบการ	เกษตรกร	ไม่ได้ ประกอบ อาชีพ	ข้าราชการ บำนาญ
		2.93	2.98	2.62	2.75	2.45	3.00
1.รับจ้าง/อาชีพอิสระ	2.93	-	-0.05	0.31	0.18	0.48*	-0.07
2.ค้าขาย	2.98	-	-	0.36	0.23	0.53*	-0.02
3.นายจ้าง/ ผู้ประกอบการ	2.62	-	-	-	-0.13	0.17	-0.38
4.เกษตรกร	2.75	-	-	-	-	0.3	-0.25
5.ไม่ได้ประกอบอาชีพ	2.45	-	-	-	-	-	-0.55
6.ข้าราชการบำนาญ	3.00	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.16 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพรับจ้าง/อาชีพอิสระ และค้าขาย มีความคิดเห็นมากกว่า ไม่ได้ประกอบอาชีพ

ตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	อาชีพ						
	$\bar{X}$	รับจ้าง	ค้าขาย	นายจ้าง/ ผู้ประกอบการ	เกษตรกร	ไม่ได้ ประกอบอาชีพ	ข้าราชการ บำนาญ
		/อาชีพ อิสระ					
		3.02	3.22	3.15	2.97	2.55	1.00
1.รับจ้าง/อาชีพอิสระ	3.02	-	-0.2	-0.13	0.05	0.47*	2.02*
2.ค้าขาย	3.22	-	-	0.07	0.25	0.67*	2.22*
3.นายจ้าง/ ผู้ประกอบการ	3.15	-	-	-	0.18	0.6*	2.15*
4.เกษตรกร	2.97	-	-	-	-	0.42*	1.97*
5.ไม่ได้ประกอบอาชีพ	2.55	-	-	-	-	-	1.55*
6.ข้าราชการบำนาญ	1.00	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.17 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพรับจ้าง/อาชีพอิสระ, ค้าขาย, นายจ้าง/ผู้ประกอบการ และเกษตรกร มีความคิดเห็นมากกว่า ไม่ได้ประกอบอาชีพ

จากตารางที่ 4.17 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพรับจ้าง/อาชีพอิสระ, ค้าขาย, นายจ้าง/ผู้ประกอบการ ,เกษตรกร และ ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความคิดเห็นมากกว่า ข้าราชการบำนาญ

ตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ จำแนกตามอาชีพ

	อาชีพ		อาชีพ				
	$\bar{X}$	รับจ้าง /อาชีพ อิสระ	ค้าขาย	นายจ้าง/ ผู้ประกอบการ	เกษตรกร	ไม่ได้ ประกอบ อาชีพ	ข้าราชการ บำนาญ
		2.79	3.25	3.08	3.61	2.55	1.00
1.รับจ้าง/อาชีพอิสระ	2.79	-	-0.46	-0.29	-0.82*	0.24	1.79
2.ค้าขาย	3.25	-	-	0.17	-0.36	0.7*	2.25*
3.นายจ้าง/ ผู้ประกอบการ	3.08	-	-	-	-0.53	0.53	2.08
4.เกษตรกร	3.61	-	-	-	-	1.06*	2.61*
5.ไม่ได้ประกอบอาชีพ	2.55	-	-	-	-	-	1.55
6.ข้าราชการบำนาญ	1.00	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.18 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพรับจ้าง/อาชีพอิสระ มีความคิดเห็นน้อยกว่า อาชีพเกษตรกร

จากตารางที่ 4.18 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพค้าขาย และ เกษตรกร มีความคิดเห็นมากกว่า ไม่ได้ประกอบอาชีพ

จากตารางที่ 4.18 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญ

น้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพค้าขาย และ เกษตรกร มีความคิดเห็นมากกว่า ข้าราชการบำนาญ

ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือค่าโดยสารยานพาหนะ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	อาชีพ						
	$\bar{X}$	รับจ้าง /อาชีพ อิสระ	ค้าขาย	นายจ้าง/ ผู้ประกอบการ	เกษตรกร	ไม่ได้ ประกอบ อาชีพ	ข้าราชการ บำนาญ
		2.57	2.55	2.62	1.80	2.00	3.00
1.รับจ้าง/อาชีพอิสระ	2.57	-	0.02	-0.05	0.77*	0.57*	-0.43
2.ค้าขาย	2.55	-	-	-0.07	0.75*	0.55*	-0.45
3.นายจ้าง/ ผู้ประกอบการ	2.62	-	-	-	0.82*	0.62	-0.38
4.เกษตรกร	1.80	-	-	-	-	-0.2	-1.2
5.ไม่ได้ประกอบอาชีพ	2.00	-	-	-	-	-	-1
6.ข้าราชการบำนาญ	3.00	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.19 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือค่าโดยสารยานพาหนะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพรับจ้าง/อาชีพอิสระ, ค้าขาย และ นายจ้าง/ผู้ประกอบการ มีความคิดเห็นมากกว่า อาชีพเกษตรกร

จากตารางที่ 4.19 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือค่าโดยสารยานพาหนะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพรับจ้าง/อาชีพอิสระ และ ค้าขาย มีความคิดเห็นมากกว่า ไม่ได้ประกอบอาชีพ

ตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรม จำแนกตามอาชีพ

	อาชีพ		อาชีพ				
	$\bar{X}$	รับจ้าง /อาชีพ อิสระ	ค้าขาย	นายจ้าง/ ผู้ประกอบการ	เกษตรกร	ไม่ได้ ประกอบ อาชีพ	ข้าราชการ บำนาญ
		2.48	2.67	2.54	2.36	1.98	3.00
1.รับจ้าง/อาชีพอิสระ	2.48	-	-0.19	-0.06	0.12	0.5*	-0.52
2.ค้าขาย	2.67	-	-	0.13	0.31	0.69*	-0.33
3.นายจ้าง/ ผู้ประกอบการ	2.54	-	-	-	0.18	0.56	-0.46
4.เกษตรกร	2.36	-	-	-	-	0.38*	-0.64
5.ไม่ได้ประกอบอาชีพ	1.98	-	-	-	-	-	-1.02
6.ข้าราชการบำนาญ	3.00	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.20 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรม แตกต่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพรับจ้าง/อาชีพอิสระ, ค้าขาย และ เกษตรกร มีความคิดเห็นมากกว่า ไม่ได้ประกอบอาชีพ

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาคอรัว จำแนกตามอาชีพ

	อาชีพ		อาชีพ				
	$\bar{X}$	รับจ้าง /อาชีพ อิสระ	ค้าขาย	นายจ้าง/ ผู้ประกอบการ	เกษตรกร	ไม่ได้ ประกอบ อาชีพ	ข้าราชการ บำนาญ
		2.43	2.20	2.62	2.45	1.68	3.00
1.รับจ้าง/อาชีพอิสระ	2.43	-	0.23	-0.19	-0.02	0.75*	-0.57
2.ค้าขาย	2.20	-	-	-0.42	-0.25	0.52*	-0.8
3.นายจ้าง/ ผู้ประกอบการ	2.62	-	-	-	0.17	0.94*	-0.38
4.เกษตรกร	2.45	-	-	-	-	0.77*	-0.55
5.ไม่ได้ประกอบอาชีพ	1.68	-	-	-	-	-	-1.32
6.ข้าราชการบำนาญ	3.00	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.21 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาคอรัว แตกต่างกันอย่างน้อยนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพรับจ้าง/อาชีพอิสระ, ค้าขาย, นายจ้าง/ผู้ประกอบการ และ เกษตรกร มีความคิดเห็นมากกว่า ไม่ได้ประกอบอาชีพ

ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	อาชีพ						
	$\bar{X}$	รับจ้าง	ค้าขาย	นายจ้าง/	เกษตรกร	ไม่ได้	ข้าราชการ
		/อาชีพ		ผู้ประกอบการ		ประกอบ	การ
		อิสระ		การ		อาชีพ	บำนาญ
		2.90	2.86	2.92	2.26	2.41	2.00
1.รับจ้าง/อาชีพอิสระ	2.90	-	0.04	-0.02	0.64 [*]	0.49 [*]	0.9
2.ค้าขาย	2.86	-	-	-0.06	0.6 [*]	0.45 [*]	0.86
3.นายจ้าง/ ผู้ประกอบการ	2.92	-	-	-	0.66	0.51	0.92
4.เกษตรกร	2.26	-	-	-	-	-0.15	0.26
5.ไม่ได้ประกอบอาชีพ	2.41	-	-	-	-	-	0.41
6.ข้าราชการบำนาญ	2.00	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.22 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น แตกต่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพรับจ้าง/อาชีพอิสระ และ ค้าขายมีความคิดเห็นมากกว่า อาชีพเกษตรกร

จากตารางที่ 4.22 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น แตกต่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพรับจ้าง/อาชีพอิสระ และ ค้าขาย มีความคิดเห็นมากกว่า ไม่ได้ประกอบอาชีพ

ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	อาชีพ						
	$\bar{X}$	รับจ้าง /อาชีพ อิสระ	ค้าขาย	นายจ้าง/ ผู้ประกอบการ	เกษตรกร	ไม่ได้ ประกอบ อาชีพ	ข้าราชการ บำนาญ
		3.57	3.61	3.85	3.79	2.89	4.00
1.รับจ้าง/อาชีพอิสระ	3.57	-	-0.40	-0.28	-0.22	0.68*	-0.43
2.ค้าขาย	3.61	-	-	-0.24	-0.18	0.72*	-0.39
3.นายจ้าง/ ผู้ประกอบการ	3.85	-	-	-	0.06	0.96*	-0.15
4.เกษตรกร	3.79	-	-	-	-	0.90*	-0.21
5.ไม่ได้ประกอบอาชีพ	2.89	-	-	-	-	-	-1.11
6.ข้าราชการบำนาญ	4.00	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.23 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพรับจ้าง/อาชีพอิสระ, ค้าขาย, นายจ้าง/ผู้ประกอบการ และ เกษตรกร มีความคิดเห็นมากกว่า ไม่ได้ประกอบอาชีพ

ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามระดับการศึกษาในภาพรวม

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	f	Sig
1.การรับรู้สิทธิการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข	ระหว่างกลุ่ม	20.448	3	6.816	4.019	0.008*
	ภายในกลุ่ม	574.957	339	1.696		
	รวม	595.405	342			
2.การรับรู้สิทธิการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	10.666	3	3.555	2.564	0.055
	ภายในกลุ่ม	470.104	339	1.387		
	รวม	480.770	342			
3.การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	16.163	3	5.388	5.112	0.002*
	ภายในกลุ่ม	357.265	339	1.054		
	รวม	373.429	342			
4.การรับรู้สิทธิการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	42.137	3	14.046	10.914	0.000*
	ภายในกลุ่ม	436.265	339	1.287		
	รวม	478.402	342			
5.การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	19.217	3	6.406	2.995	0.031*
	ภายในกลุ่ม	725.104	339	2.139		
	รวม	744.321	342			
6.การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือค่าโดยสารยานพาหนะ	ระหว่างกลุ่ม	10.877	3	3.626	2.253	0.082
	ภายในกลุ่ม	545.682	339	1.610		
	รวม	556.560	342			
7.การรับรู้สิทธิการยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	13.046	3	4.349	2.130	0.096
	ภายในกลุ่ม	692.166	339	2.042		
	รวม	705.213	342			
8.การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกรังแก	ระหว่างกลุ่ม	17.810	3	5.937	3.705	0.012*
	ภายในกลุ่ม	543.123	339	1.602		
	รวม	560.933	342			

ตารางที่ 4.24 (ต่อ) การเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามระดับการศึกษาในภาพรวม

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	f	Sig
9.การรับรู้สิทธิการให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	8.622	3	2.874	2.179	0.090
	ภายในกลุ่ม	447.092	339	1.319		
	รวม	455.714	342			
10.การรับรู้สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น	ระหว่างกลุ่ม	21.107	3	7.036	4.766	0.003*
	ภายในกลุ่ม	500.479	339	1.476		
	รวม	521.586	342			
11.การรับรู้สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพตามขั้นบันได	ระหว่างกลุ่ม	.317	3	.106	.195	0.900
	ภายในกลุ่ม	183.269	339	.541		
	รวม	183.586	342			
12.การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี	ระหว่างกลุ่ม	21.043	3	7.014	4.219	0.006*
	ภายในกลุ่ม	563.680	339	1.663		
	รวม	584.723	342			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.116	3	.705	1.062	0.365
	ภายในกลุ่ม	225.188	339	.664		
	รวม	227.304	342			

จากตารางที่ 4.24 ผลการเปรียบเทียบ การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่าการรับรู้สิทธิการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข, การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม, การรับรู้สิทธิการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม, การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่, การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกละเมิดกรรม, การรับรู้สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น และ การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ระดับการศึกษา				
	$\bar{X}$	ไม่ได้ศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	ปริญญาตรี
		3.02	2.56	3.26	1.80
1.ไม่ได้ศึกษา	3.02	-	0.46*	-0.24	1.22*
2.ประถมศึกษา	2.56	-	-	-0.7*	0.76
3.มัธยมศึกษาตอนต้น	3.26	-	-	-	1.46*
4.ปริญญาตรี	1.80	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.25 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุไม่ได้ศึกษา มีความคิดเห็นมากกว่า ประถมศึกษา

จากตารางที่ 4.25 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นน้อยกว่า มัธยมศึกษาตอนต้น

จากตารางที่ 4.25 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุไม่ได้ศึกษา และ มัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นมากกว่า ปริญญาตรี

ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม จำแนกตามระดับการศึกษา

	ระดับการศึกษา		ระดับการศึกษา		
	$\bar{X}$	ไม่ได้ศึกษา	ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษาตอน ต้น	ปริญญาตรี
		2.68	2.91	2.09	2.40
1.ไม่ได้ศึกษา	2.68	-	-0.23	0.59*	0.28
2.ประถมศึกษา	2.91	-	-	0.82*	0.51
3.มัธยมศึกษาตอนต้น	2.09	-	-	-	-0.31
4.ปริญญาตรี	2.40	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.26 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุไม่ได้ศึกษา และ ประถมศึกษา มีความคิดเห็นมากกว่า มัธยมศึกษาตอนต้น

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม จำแนกตามระดับการศึกษา

	ระดับการศึกษา		ระดับการศึกษา		
	$\bar{X}$	ไม่ได้ศึกษา	ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษาตอน ต้น	ปริญญาตรี
		3.68	3.66	2.26	3.40
1.ไม่ได้ศึกษา	3.68	-	0.02	1.42*	0.28
2.ประถมศึกษา	3.66	-	-	1.4*	0.26
3.มัธยมศึกษาตอนต้น	2.26	-	-	-	-1.14*
4.ปริญญาตรี	3.40	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.27 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุไม่ได้ศึกษา และประถมศึกษา มีความคิดเห็นมากกว่า มัธยมศึกษาตอนต้น

จากตารางที่ 4.27 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นน้อยกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ระดับการศึกษา				
	$\bar{X}$	ไม่ได้ศึกษา	ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษาตอน ต้น	ปริญญาตรี
		3.20	2.83	3.65	2.40
1.ไม่ได้ศึกษา	3.20	-	0.37	-0.45	0.8
2.ประถมศึกษา	2.83	-	-	-0.82*	0.43
3.มัธยมศึกษาตอนต้น	3.65	-	-	-	1.25
4.ปริญญาตรี	2.40	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.28 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นน้อยกว่า มัธยมศึกษาตอนต้น

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ระดับการศึกษา				
	$\bar{X}$	ไม่ได้ศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	ปริญญาตรี
		2.05	2.31	1.74	3.60
1.ไม่ได้ศึกษา	2.05	-	-0.26	0.31	-1.55*
2.ประถมศึกษา	2.31	-	-	0.57*	-1.29*
3.มัธยมศึกษาตอนต้น	1.74	-	-	-	-1.86*
4.ปริญญาตรี	3.60	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.29 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นมากกว่า มัธยมศึกษาตอนต้น

จากตารางที่ 4.29 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุไม่ได้ศึกษา ,ประถมศึกษา และ มัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นน้อยกว่า ปริญญาตรี

ตารางที่ 4.30 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ระดับการศึกษา				
	$\bar{X}$	ไม่ได้ศึกษา	ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษาตอน ต้น	ปริญญาตรี
		3.02	2.48	1.91	3.00
1.ไม่ได้ศึกษา	3.02	-	0.54*	1.11*	0.02
2.ประถมศึกษา	2.48	-	-	0.57*	-0.52
3.มัธยมศึกษาตอนต้น	1.91	-	-	-	-1.09
4.ปริญญาตรี	3.00	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.30 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น แตกต่างกันอย่างน้อยนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุไม่ได้ศึกษา มีความคิดเห็นมากกว่า ประถมศึกษา

จากตารางที่ 4.30 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น แตกต่างกันอย่างน้อยนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุไม่ได้ศึกษา และ ประถมศึกษา มีความคิดเห็นมากกว่า มัธยมศึกษาตอนต้น

ตารางที่ 4.31 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ระดับการศึกษา				
	$\bar{X}$	ไม่ได้ศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	ปริญญาตรี
		3.27	3.24	4.09	4.40
1.ไม่ได้ศึกษา	3.27	-	0.03	-0.82*	-1.13
2.ประถมศึกษา	3.24	-	-	-0.85*	-1.16*
3.มัธยมศึกษาตอนต้น	4.09	-	-	-	-0.31
4.ปริญญาตรี	4.40	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.31 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุไม่ได้ศึกษา และ ประถมศึกษา มีความคิดเห็นน้อยกว่า มัธยมศึกษาตอนต้น

จากตารางที่ 4.31 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นน้อยกว่า ปริญญาตรี

ตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในภาพรวม

รายการ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	DF	MS	f	Sig
1.การรับรู้สิทธิการบริการ ทางการแพทย์และ สาธารณสุข	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	84.258 511.147 595.405	3 339 342	28.086 1.508	18.627	0.00*
2.การรับรู้สิทธิการศึกษา การศาสนา และข้อมูล ข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	16.496 464.273 480.770	3 339 342	5.499 1.370	4.015	0.008*
3.การรับรู้สิทธิการประกอบ อาชีพหรือฝึกอาชีพที่ เหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	33.091 340.337 373.429	3 339 342	11.030 1.004	10.987	0.00*
4.การรับรู้สิทธิการพัฒนา ตนเองและการมีส่วนร่วมใน กิจกรรมทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	43.050 435.353 478.402	3 339 342	14.350 1.284	11.174	0.00*
5.การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความ ปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุใน อาคารสถานที่	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	92.160 652.161 744.321	3 339 342	30.720 1.924	15.969	0.00*
6.การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือ ค่าโดยสารยานพาหนะ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	20.194 536.365 556.560	3 339 342	6.731 1.582	4.254	0.006*
7.การรับรู้สิทธิการยกเว้นค่า เข้าชมสถานที่ของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	10.340 694.873 705.213	3 339 342	3.447 2.050	1.681	0.17
8.การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือ ผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตราย จากการถูกทารุณกรรม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	73.340 487.593 560.933	3 339 342	24.447 1.438	16.997	0.00*

ตารางที่ 4.32 (ต่อ) การเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามระดับช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในภาพรวม

รายการ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	DF	MS	f	Sig
9.การรับรู้สิทธิการให้ คำปรึกษาช่วยเหลือด้าน คดีหรือทางการแก้ไข ปัญหาครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	25.614 430.100 455.714	3 339 342	8.538 1.269	6.730	0.00*
10.การรับรู้สิทธิการจัดที่ พักอาศัยอาหารและ เครื่องนุ่งห่มให้ตามความ จำเป็น	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	7.117 514.469 521.586	3 339 342	2.372 1.518	1.563	0.198
11.การรับรู้สิทธิการ จ่ายเงินเบี้ยยังชีพตาม ขั้นบันได	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	23.258 160.328 183.586	3 339 342	7.753 .473	16.393	0.00*
12.การรับรู้สิทธิการ สงเคราะห์จัดงานศพตาม ประเพณี	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	27.353 557.370 584.723	3 339 342	9.118 1.644	5.545	0.001*
รวม	ระหว่างกลุ่ม	21.216	3	7.072	11.633	0.00*
	ภายในกลุ่ม	206.087	339	.608		
	รวม	227.304	342			

จากตารางที่ 4.32 ผลการเปรียบเทียบ การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกัน พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่า การรับรู้สิทธิการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข, การรับรู้สิทธิการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสาร, การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม, การรับรู้สิทธิการพัฒนาตนเอง และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม, การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่, การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือค่าโดยสารยานพาหนะ, การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรม, การรับรู้สิทธิการให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาครอบครัว, การรับรู้สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพตามขั้นบันได, การรับรู้สิทธิ การสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.33 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) ในภาพรวม จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	$\bar{X}$	ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร			
		สื่อออนไลน์	หอกระจายข่าว	เสียงตามสายหมู่บ้าน	ผ่านทางผู้นำชุมชน
		3.29	2.70	2.67	3.14
1.สื่อ ออนไลน์	3.29	-	0.59*	0.62*	0.15
2.หอกระจายข่าว	2.70	-	-	0.03	-0.44*
3.เสียงตามสายหมู่บ้าน	2.67	-	-	-	-0.47*
4.ผ่านทางผู้นำชุมชน	3.14	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.33 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกันในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สื่อ ออนไลน์ มีความคิดเห็นมากกว่า หอกระจายข่าว

จากตารางที่ 4.33 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกันในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สื่อ ออนไลน์ มีความคิดเห็นมากกว่า เสียงตามสายหมู่บ้าน

จากตารางที่ 4.33 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกันในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร หอกระจายข่าว และ เสียงตามสายหมู่บ้าน มีความคิดเห็นน้อยกว่า ผ่านทางผู้นำชุมชน

ตารางที่ 4.34 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร				
	$\bar{X}$	สื่อ	หอกระจาย	เสียงตามสาย	ผ่านทางผู้นำ
		ออนไลน์	ข่าว	หมู่บ้าน	ชุมชน
		3.40	2.61	2.31	3.47
1.สื่อ ออนไลน์	3.40	-	0.79*	1.09*	-0.07
2.หอกระจายข่าว	2.61	-	-	0.3	-0.86*
3.เสียงตามสายหมู่บ้าน	2.31	-	-	-	-1.16*
4.ผ่านทางผู้นำชุมชน	3.47	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.34 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สื่อ ออนไลน์ มีความคิดเห็นมากกว่า หอกระจายข่าว

จากตารางที่ 4.34 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สื่อ ออนไลน์ มีความคิดเห็นมากกว่า เสียงตามสายหมู่บ้าน

จากตารางที่ 4.34 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร หอกระจายข่าว และ เสียงตามสายหมู่บ้าน มีความคิดเห็นน้อยกว่า ผ่านทางผู้นำชุมชน

ตารางที่ 4.35 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	$\bar{X}$	ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร			
		สื่อออนไลน์	หอกระจายข่าว	เสียงตามสายหมู่บ้าน	ผ่านทางผู้นำชุมชน
		3.10	2.67	2.51	2.87
1.สื่อ ออนไลน์	3.10	-	0.43	0.59*	0.23
2.หอกระจายข่าว	2.67	-	-	0.16	-0.2
3.เสียงตามสายหมู่บ้าน	2.51	-	-	-	-0.36
4.ผ่านทางผู้นำชุมชน	2.87	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.35 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สื่อ ออนไลน์ มีความคิดเห็นมากกว่า เสียงตามสายหมู่บ้าน

ตารางที่ 4.36 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	$\bar{X}$	ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร			
		สื่อออนไลน์	หอกระจายข่าว	เสียงตามสายหมู่บ้าน	ผ่านทางผู้นำชุมชน
		3.54	2.73	2.65	2.82
1.สื่อ ออนไลน์	3.54	-	0.81*	0.89*	0.72*
2.หอกระจายข่าว	2.73	-	-	0.08	-0.09
3.เสียงตามสายหมู่บ้าน	2.65	-	-	-	-0.17
4.ผ่านทางผู้นำชุมชน	2.82	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.36 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สื่อ ออนไลน์ มีความคิดเห็นมากกว่า หอกระจายข่าว

จากตารางที่ 4.36 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สื่อ ออนไลน์ มีความคิดเห็นมากกว่า เสียงตามสายหมู่บ้าน

จากตารางที่ 4.36 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สื่อ ออนไลน์ มีความคิดเห็นมากกว่า ผ่านทางผู้นำชุมชน

ตารางที่ 4.37 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการพัฒนาดตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	$\bar{X}$	ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร			
		สื่อออนไลน์	หอกระจายข่าว	เสียงตามสายหมู่บ้าน	ผ่านทางผู้นำชุมชน
		4.12	3.03	3.64	2.96
1.สื่อ ออนไลน์	4.12	-	1.09*	0.48*	1.16*
2.หอกระจายข่าว	3.03	-	-	-0.61*	0.07
3.เสียงตามสายหมู่บ้าน	3.64	-	-	-	0.68*
4.ผ่านทางผู้นำชุมชน	2.96	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.37 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การพัฒนาดตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สื่อ ออนไลน์ มีความคิดเห็นมากกว่า หอกระจายข่าว

จากตารางที่ 4.37 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การพัฒนาดตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สื่อ ออนไลน์ มีความคิดเห็นมากกว่า เสียงตามสายหมู่บ้าน และ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูล หอกระจายข่าว มีความคิดเห็นน้อยกว่า เสียงตามสายหมู่บ้าน

จากตารางที่ 4.37 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การพัฒนาดตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สื่อ ออนไลน์ และ เสียงตามสายหมู่บ้าน มีความคิดเห็นมากกว่า ผ่านทางผู้นำชุมชน

ตารางที่ 4.38 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	$\bar{X}$	ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร			
		สื่อออนไลน์	หอกระจายข่าว	เสียงตามสายหมู่บ้าน	ผ่านทางผู้นำชุมชน
		3.81	2.52	2.62	3.69
1.สื่อ ออนไลน์	3.81	-	1.29*	1.19*	0.12
2.หอกระจายข่าว	2.52	-	-	-0.1	-1.17*
3.เสียงตามสายหมู่บ้าน	2.62	-	-	-	-1.07*
4.ผ่านทางผู้นำชุมชน	3.69	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.38 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สื่อ ออนไลน์ มีความคิดเห็นมากกว่า หอกระจายข่าว

จากตารางที่ 4.38 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สื่อ ออนไลน์ มีความคิดเห็นมากกว่า เสียงตามสายหมู่บ้าน

จากตารางที่ 4.38 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร หอกระจายข่าว และ เสียงตามสายหมู่บ้าน มีความคิดเห็นน้อยกว่า ผ่านทางผู้นำชุมชน

ตารางที่ 4.39 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือค่าโดยสารยานพาหนะ จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	$\bar{X}$	ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร			
		สื่อออนไลน์	หอกระจายข่าว	เสียงตามสายหมู่บ้าน	ผ่านทางผู้นำชุมชน
		2.35	2.21	1.97	2.64
1.สื่อ ออนไลน์	2.35	-	0.14	0.38	-0.29
2.หอกระจายข่าว	2.21	-	-	0.24	-0.43
3.เสียงตามสายหมู่บ้าน	1.97	-	-	-	-0.67*
4.ผ่านทางผู้นำชุมชน	2.64	-	-	-	-

ตารางที่ 4.39 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือค่าโดยสารยานพาหนะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เสียงตามสายหมู่บ้าน มีความคิดเห็นน้อยกว่า ผ่านทางผู้นำชุมชน

ตารางที่ 4.40 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกรังแกหรือการถูกรังแก จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	$\bar{X}$	ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร			
		สื่อออนไลน์	หอกระจายข่าว	เสียงตามสายหมู่บ้าน	ผ่านทางผู้นำชุมชน
		3.19	2.36	1.93	2.60
1.สื่อ ออนไลน์	3.19	-	0.83*	1.26*	0.59*
2.หอกระจายข่าว	2.36	-	-	0.43	-0.24
3.เสียงตามสายหมู่บ้าน	1.93	-	-	-	-0.67*
4.ผ่านทางผู้นำชุมชน	2.60	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.40 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกละเมิดกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สื่อ ออนไลน์ มีความคิดเห็นมากกว่า หอกระจายข่าว

จากตารางที่ 4.40 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกละเมิดกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สื่อ ออนไลน์ มีความคิดเห็นมากกว่า เสียงตามสายหมู่บ้าน

จากตารางที่ 4.40 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกละเมิดกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สื่อ ออนไลน์ มีความคิดเห็นมากกว่า ผ่านทางผู้นำชุมชน และ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เสียงตามสายหมู่บ้าน มีความคิดเห็นน้อยกว่า ผ่านทางผู้นำชุมชน

ตารางที่ 4.41 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาครอบครัว จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	$\bar{X}$	ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร			
		สื่อ	หอกระจาย	เสียงตามสาย	ผ่านทางผู้นำ
		ออนไลน์	ข่าว	หมู่บ้าน	ชุมชน
		2.44	2.30	1.85	2.44
1.สื่อ ออนไลน์	2.44	-	0.14	0.59*	0
2.หอกระจายข่าว	2.30	-	-	0.45*	-0.14
3.เสียงตามสายหมู่บ้าน	1.85	-	-	-	-0.59*
4.ผ่านทางผู้นำชุมชน	2.44	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.41 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาคอขวด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สื่อ ออนไลน์ และ หอกระจายข่าว มีความคิดเห็นมากกว่า เสียงตามสายหมู่บ้าน

จากตารางที่ 4.41 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาคอขวด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เสียงตามสายหมู่บ้าน มีความคิดเห็นน้อยกว่า ผ่านทางผู้นำชุมชน

ตารางที่ 4.42 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพตามขั้นบันได จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	$\bar{X}$	ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร			
		สื่อ	หอกระจาย	เสียงตาม	ผ่านทางผู้นำ
		ออนไลน์	ข่าว	สายหมู่บ้าน	ชุมชน
		4.88	3.82	4.54	4.53
1.สื่อ ออนไลน์	4.88	-	1.06*	0.34*	0.35*
2.หอกระจายข่าว	3.82	-	-	-0.72*	-0.71*
3.เสียงตามสายหมู่บ้าน	4.54	-	-	-	0.01
4.ผ่านทางผู้นำชุมชน	4.53	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.42 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพตามขั้นบันได แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สื่อ ออนไลน์ มีความคิดเห็นมากกว่า หอกระจายข่าว

จากตารางที่ 4.42 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพตามขั้นบันได แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สื่อ ออนไลน์ มีความคิดเห็นมากกว่า เสี่ยงตามสายหมู่บ้าน และ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร หอกระจายข่าว มีความคิดเห็นน้อยกว่า เสี่ยงตามสายหมู่บ้าน

จากตารางที่ 4.42 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพตามขั้นบันได แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สื่อ ออนไลน์ มีความคิดเห็นมากกว่า ผ่านทางผู้นำชุมชน และ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร หอกระจายข่าว มีความคิดเห็นน้อยกว่า ผ่านทางผู้นำชุมชน

ตารางที่ 4.43 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	$\bar{X}$	ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร			
		สื่อออนไลน์	หอกระจายข่าว	เสี่ยงตามสายหมู่บ้าน	ผ่านทางผู้นำชุมชน
		3.27	3.18	3.20	4.04
1.สื่อ ออนไลน์	3.27	-	0.09	0.07	-0.77*
2.หอกระจายข่าว	3.18	-	-	-0.02	-0.86*
3.เสี่ยงตามสายหมู่บ้าน	3.20	-	-	-	-0.84*
4.ผ่านทางผู้นำชุมชน	4.04	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.43 พบว่าผู้สูงอายุตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน การรับรู้สิทธิ การสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (least significant difference : LSD) พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สื่อ ออนไลน์, หอกระจายข่าว และ เสี่ยงตามสายหมู่บ้าน มีความคิดเห็นน้อยกว่า ผ่านทางผู้นำชุมชน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ในครั้งนี้ดำเนินการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อให้ทราบถึงการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ โดยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 343 ชุด จากผลการวิเคราะห์สรุปผลการศึกษา ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

1. ลักษณะข้อมูลทั่วไปของประชากรส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 62.10 , อายุ ส่วนใหญ่มีอายุ 60-69 ปี คิดเป็นร้อยละ 58.6 , อาชีพ ส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 46.36 , ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 79 และ ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ส่วนใหญ่รับรู้จากเสียงตามสายหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 62.1

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายสิทธิเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า การรับรู้สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพตามขั้นบันได อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) รองลงมาคือ การรับรู้สิทธิการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$) การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$) การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.82$) การรับรู้สิทธิการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.66$) การรับรู้สิทธิสิทธิการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.66$) การรับรู้สิทธิการยกเว้นค่าเช่าชมสถานที่ของรัฐ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.59$) การรับรู้สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.52$) การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกรุณกรรมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.25$) การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือค่าโดยสารยานพาหนะ

อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.14$) การรับรู้สิทธิการให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาคriminal อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.06$) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระดับการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตาม เพศ , อายุ , อาชีพ , ระดับการศึกษา และ ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

เพศที่ต่างกันในการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้สูงอายุ มีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในการรับรู้สิทธิการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข, การรับรู้สิทธิการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม, การรับรู้สิทธิการให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาคriminal และการรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อายุที่ต่างกัน พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่า การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม, การรับรู้สิทธิการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม, การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุ ในอาคารสถานที่, การรับรู้สิทธิการยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ, การรับรู้สิทธิการให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาคriminal, การรับรู้สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพตามขั้นบันได, การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อาชีพที่ต่างกัน พบว่า ในภาพรวม แตกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่า การรับรู้สิทธิการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข, การรับรู้สิทธิการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสาร, การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม, การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่, การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือค่าโดยสารยานพาหนะ, การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรม, การรับรู้สิทธิการให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาคriminal, การรับรู้สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น, การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระดับการศึกษาที่ต่างกัน พบว่า การรับรู้สิทธิการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข, การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม, การรับรู้สิทธิการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม, การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุ ในอาคารสถานที่, การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรม, การรับรู้สิทธิการจัดที่พักอาศัยอาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น และ การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ต่างกัน พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่า การรับรู้สิทธิการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข, การรับรู้สิทธิการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสาร, การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม, การรับรู้สิทธิการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม, การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก

สะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่, การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือค่าโดยสารยานพาหนะ, การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรม, การรับรู้สิทธิการให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาครอบครัว, การรับรู้สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพตามขั้นบันได, การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 อภิปรายผล

ผลการศึกษา การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ โดยนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ในภาพรวมแล้ว ผู้สูงอายุมีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อยู่ในระดับปานกลาง สามารถอภิปรายเป็นรายด้าน ดังนี้

การรับรู้สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพตามขั้นบันได การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะ ผู้ใหญ่บ้านและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอนประชาสัมพันธ์เสียงตามสายทุกเดือนเพราะผู้สูงอายุในตำบลท่าตอน ทั้ง 15 หมู่บ้าน ยังมีผู้สูงอายุบางส่วนที่รับเงินสดซึ่งต้องไปจ่ายเบี้ยยังชีพตามหมู่บ้านทุกเดือน จึงได้มีการประชาสัมพันธ์อยู่บ่อยครั้งเป็นประจำทุกเดือน ทำให้ผู้สูงอายุได้รับรู้สิทธิตัวเองตามขั้นบันได สอดคล้องกับงานวิจัยของวรวิญา ทิพย์มาลัย (2562) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารสิทธิของผู้สูงอายุผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้ข้อมูลข่าวสารสิทธิของผู้สูงอายุ ด้าน สิทธิ "การช่วยเหลือเงินเบี้ยยังชีพ" ในระดับมากที่สุด เพราะว่าผู้สูงอายุนั้นจะเลือกรับข้อมูลข่าวสารที่มีสาระตรงกับความสนใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ที่อยู่ใกล้ตัวมากที่สุดและได้รับประโยชน์ง่ายที่สุด หรือตรงกับความต้องการของตนเอง โดยเฉพาะสิทธิด้านการเกี่ยวกับการช่วยเหลือเงินเบี้ยยังชีพ ดังที่ ธนิษฐา บุญพูล (2563) ศึกษาเรื่องการเข้าถึงสิทธิของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลท่าพล อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการที่ผู้สูงอายุซึ่งมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ สัญชาติไทย ไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่ได้จัดให้เป็นประจำ จะได้รับการช่วยเหลือเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนตลอดชีวิต ซึ่งพบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับการประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนสำหรับผู้สูงอายุ ในระดับมากที่สุด ซึ่งการที่กลุ่มตัวอย่างเข้าถึงสิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมนั้น

การรับรู้สิทธิการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน กองการศึกษาได้จัดโครงการโรงเรียนผู้สูงอายุ เป็นประจำทุกเดือน ซึ่งได้จัดทำหนังสือส่งภายนอกประชาสัมพันธ์ให้ทางผู้นำชุมชน ผู้ใหญ่บ้าน และ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ทราบเพื่อประชาสัมพันธ์เสียงตามสาย

ให้ผู้สูงอายุที่ได้รับรู้ข่าวสาร และผู้สูงอายุได้บอกต่อกันไปในกลุ่มผู้สูงอายุที่สนใจไปโรงเรียนผู้สูงอายุเป็นประจำทุกเดือน จึงทำให้ผู้สูงอายุในตำบลท่าตอนมีการรับรู้บ่อยครั้งในการจัดกิจกรรมทางสังคมในครั้งนี้ ในแต่ละปีงานพัฒนาชุมชนจะมีโครงการให้ผู้สูงอายุไปดูงานตามโครงการพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุ ให้เกิดการเรียนรู้ ประสบการณ์ใหม่ๆ ได้รับความรู้มาถ่ายทอดต่อผู้สูงอายุภายในชุมชนต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิลา อยู่เป็นสุข (2562) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลวังเหนือ อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง พบว่า ด้านนันทนาการ ความพึงพอใจในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลวังเหนืออำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะเทศบาลตำบลวังเหนือพาผู้สูงอายุไปทัศนศึกษา ดูงานนอกสถานที่ มีจัดกิจกรรมการเล่นดนตรี ฟ้อนรำ เพื่อความสนุกสนานและผ่อนคลาย ในช่วงวันเทศกาลสงกรานต์ จัดกิจกรรมสำคัญ อาทิ วันเข้าพรรษา วันลอยกระทง ดังที่ ปาริฉัตร พันธุ์รักดี (2564) ศึกษาเรื่อง ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ที่มีภูมิลำเนาและอาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ด้านนันทนาการ โดยภาพรวม ในระดับมาก ซึ่งการจัดกิจกรรมให้ผู้สูงอายุได้ทำในเวลาว่าง ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน และผ่อนคลายความเหนื่อยเมื่อยล้าทางร่างกายจิตใจและสมอง ผ่อนคลายความตึงเครียด การทำให้ชีวิตสดชื่น ก่อให้เกิดการพัฒนาหรือความเจริญงอกงามทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของบุคคล และสอดคล้องกับ ศศิวิมล กองทรัพย์เจริญ (2563) ศึกษาเรื่อง ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตตำบลตาสีห์ อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง พบว่า ด้านนันทนาการความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตตำบลตาสีห์ อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง อยู่ในระดับมาก ซึ่งตำบลตาสีห์ มีนโยบายและให้ความสำคัญกับการจัดหางบประมาณส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมชมรมผู้สูงอายุและการจัดทัศนศึกษาแหล่งศึกษาทางธรรมชาติ และจัดกิจกรรมนันทนาการงานรื่นเริงตามวันสำคัญ

เป็นที่น่าสังเกตสิทธิอื่นๆ อีก 10 ด้าน กลุ่มตัวอย่างรับรู้ในระดับปานกลาง และระดับน้อย ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากหลายปัจจัย ทั้งในด้านของสภาพพื้นที่ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ตลอดจนลักษณะส่วนบุคคลของผู้สูงอายุและครอบครัวเองด้วย ปรากฏได้ ดังนี้

การรับรู้สิทธิการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสาร ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะ การเรียนการสอน อาจจะไปตอบสนองกับคนในพื้นที่เพราะผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่สนใจที่จะศึกษาต่อและบริบทพื้นที่เป็นชนบทอาจไม่เอื้ออำนวยต่อการศึกษา ถึงแม้้องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอนจะมีโรงเรียนผู้สูงอายุก็ตามแต่เน้นการทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ในด้านสุขภาพร่างกาย ทางด้านอาชีพ จัดเกมการเล่นและกีฬาเพื่อให้ผู้สูงอายุได้รู้จักกันและผ่อนคลายสอดคล้องกับงานวิจัยของนางสาว ปาริฉัตร พันธุ์รักดี (2564) ศึกษาเรื่อง ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ที่มีภูมิลำเนาและอาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ อยู่ในระดับปานกลาง ผู้สูงอายุต้องการให้มีศูนย์ความรู้ในชุมชนที่ตรงกับความต้องการของผู้สูงอายุ ต้องการได้รับความรู้และทักษะเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต ต้องการได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ต้องการได้รับการศึกษาอบรม

เกี่ยวกับความรู้ที่จำเป็นต่อการเป็นผู้สูงอายุที่มีคุณภาพ และต้องการได้รับการการศึกษาอบรมอย่างต่อเนื่อง ดังที่ รัตนติกานต์ อินทร์สุข (2564) ศึกษาเรื่อง การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกำแพงดิน อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร พบว่า ด้านการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ควรมีการดำเนินการจัดทำแผนชุมชนในการจัดการดูแลและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรดำเนินการร่วมกับหน่วยงานหรือองค์กรที่มีการดำเนินการด้านการดูแลและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในแต่ละชุมชน เช่น ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ โรงเรียนผู้สูงอายุอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ชมรมผู้สูงอายุ สถาบันวิชาการในแต่ละชุมชนด้วย เพื่อเป็นแนวทางสำหรับดูแลผู้สูงอายุในชุมชนต่อไป

การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกละเมิดกรรม ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะ ผู้สูงอายุในตำบลท่าตอนมีการช่วยเหลือจากงานพัฒนาชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน รับรู้แต่การช่วยเหลือการให้เงินซ่อมแซมบ้านสำหรับผู้สูงอายุ แต่การรับรู้เรื่องช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากถูกละเมิดกรรมหน่วยงานรัฐอาจจะมีการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง ซึ่งผู้สูงอายุอาจไม่ทราบถึงสิทธินี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรัชญา ทิพย์มาลัย (2562) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสิทธิของผู้สูงอายุผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสิทธิของผู้สูงอายุ อยู่ในระดับน้อย พบว่า สิทธิด้านการช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ถูกทารุณกรรม ถูกแสวงหาประโยชน์หรือถูกทอดทิ้ง จากการรับรู้ข่าวสารสิทธิของผู้สูงอายุ ส่วนมากผ่านการพูดคุยกับเพื่อน/คนรู้จัก เนื่องจากการรับข่าวสารผ่านการพูดคุยกับเพื่อน/คนรู้จักนั้น ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงได้ง่าย ประกอบกับผู้สูงอายุมักจะเคยชินกับรูปแบบการรับรู้ข่าวสารแบบเดิม เช่น การบอกเล่าแบบไม่เป็นทางการจากผู้นำชุมชน การพูดคุยกับเพื่อนบ้าน หรือญาติ มากกว่าการรับรู้ข่าวสารจากทางหน่วยงานรัฐ อาจจะทำให้ข้อมูลต่อการรับรู้คลาดเคลื่อนและไม่ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า สิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 มี 12 ด้าน ซึ่งผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงสิทธิประโยชน์ในแต่ละด้านได้มากน้อยแตกต่างกันไปตามแต่ปัจจัยด้านต่างๆ ทั้งจากการรับรู้สิทธิผู้สูงอายุเอง ข้อจำกัดด้านพื้นที่และระยะทางของที่อยู่อาศัย และปัจจัยการจัดบริการของหน่วยงานที่มีการเกี่ยวข้อง ซึ่งการจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุมีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ฯลฯ รวมไปถึงองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

จากผลการเปรียบเทียบ เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับการเข้าถึงสิทธิของผู้สูงอายุ พบว่า อายุ และ อาชีพ ที่แตกต่างกันมีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาริฉัตร พันธุ์ภักดี (2564) ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ที่มีภูมิลำเนาและอาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี ที่พบว่า

ผู้สูงอายุที่มีภูมิลาเนาและอาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรีที่มีอายุ และ อาชีพ แตกต่างกัน มีความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ที่แตกต่างกันมีการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของพันธิวิทย์ เลิศดี (2562) ศึกษาเรื่องช่องทางการรับรู้ข่าวสารของประชาชน : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี พบว่า ช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ด้านสื่อออนไลน์ ด้านหอกระจายข่าว ด้านเสียงตามสายหมู่บ้าน ด้านผ่านทางผู้นำชุมชน และด้านรถประชาสัมพันธ์ แตกต่างกันไป ผลต่อการรับรู้ข่าวสารของประชาชนของชุมชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในขณะที่เพศ ที่แตกต่างกันมีการเข้าถึงสิทธิของผู้สูงอายุในภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของธนิษฐา บุญพล (2563) ศึกษาเรื่องการเข้าถึงสิทธิของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลท่าพล อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ศึกษากลุ่มตัวอย่างมีการเข้าถึงผู้สูงอายุ พบว่า การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศกับการเข้าถึงสิทธิของผู้สูงอายุในภาพรวม พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า เพศที่ต่างกันมีการเข้าถึงสิทธิของผู้สูงอายุในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันมีการเข้าถึงสิทธิของผู้สูงอายุในภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของศศิวิมล กองทรัพย์เจริญ (2563) ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตตำบลตาสีห์ อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง ที่พบว่า การวิเคราะห์ความแตกต่างความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความต้องการสวัสดิการสังคมในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอ แม่เอย จังหวัดเชียงใหม่ โดยส่งเสริมให้ผู้สูงอายุรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐ ให้มีความเหมาะสมกับเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งการพัฒนาผู้สูงอายุควรส่งเสริมให้ครอบคลุมในทุกๆ สิทธิ ได้แก่ 1. การรับรู้สิทธิการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข 2. การรับรู้สิทธิการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสาร 3. การรับรู้สิทธิการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม 4. การรับรู้สิทธิการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม 5. การรับรู้สิทธิการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ 6. การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือค่าโดยสารยานพาหนะ 7. การรับรู้สิทธิการยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ 8.การรับรู้สิทธิการช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรม 9. การรับรู้สิทธิการให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านคดีหรือทางการแก้ไขปัญหาครอบครัว 10. การรับรู้สิทธิการจัดที่พักอาศัย อาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น 11. การรับรู้สิทธิการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพตามขั้นบันได และ 12. การรับรู้สิทธิการสงเคราะห์จัดงานศพตามประเพณี เมื่อผู้สูงอายุได้รับรู้สิทธิดังกล่าว จะมีการพัฒนาและส่งผลถึงวิถีความเป็นอยู่ที่ในระดับที่ดีขึ้น คาดว่าในปี 2576 คาดว่า ประชากรสูงอายุจะเพิ่มขึ้น 3.5 % ต่อปีและมีจำนวนสูงขึ้นถึง 28 % และจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุระดับสุดยอด การรับรู้

สิทธิสวัสดิการภาครัฐทำให้ผู้สูงอายุได้รับสิทธิสวัสดิการจากรัฐบาลอย่างทั่วถึง ส่วนเรื่องสวัสดิการอื่นๆเป็นสิ่งที่เสริมเข้าไปไม่จำเป็นต้องจากภาครัฐ ซึ่งมีหลายส่วนที่จะเข้ามาเติมเต็มในเรื่องของสวัสดิการ เช่น การออมที่เป็นสำรองเลี้ยงชีพ เป็นต้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษา ในครั้งนี้ มีประเด็นที่น่าสนใจ ในการเสนอแนะปรับปรุงเพิ่มเติม ในการจัดสวัสดิการภาครัฐ ผู้สูงอายุในชุมชนหลายระดับ ทั้งทางนโยบายการบริหาร การปฏิบัติงาน รวมไปถึงข้อเสนอแนะ ในการศึกษาครั้งต่อไป มีรายละเอียด ดังนี้

1. ระดับนโยบายการบริหาร

1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่น แต่ละชุมชน เห็นถึงความสำคัญสิทธิสวัสดิการผู้สูงอายุในชุมชน หรือจัดสิทธิสวัสดิการด้านอื่นๆ เพื่อให้เกิดการจัดสวัสดิการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ และทั่วถึงประชาชนในพื้นที่ ควรกำหนดนโยบาย จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี และของงบประมาณสนับสนุนสวัสดิการด้านอื่นๆ สำหรับผู้สูงอายุในพื้นที่ เพื่อกระจายและส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุ

2) องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นควรประชาสัมพันธ์ ข่าวสารงานสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุในหลายๆช่องทาง เช่น แผ่นพับ ใบปลิว ป้ายประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ผู้สูงอายุได้รับทราบข่าวสารต่อสวัสดิการสังคมที่ตนเองจะได้รับ และประชาสัมพันธ์โรงเรียนผู้สูงอายุ กลุ่มสหกรณ์ออมทรัพย์ต่างๆในหมู่บ้าน

3) องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นควรจัดเจ้าหน้าที่เข้าไปร่วมพูดคุยตามบ้านของผู้สูงอายุให้อย่างต่อเนื่องเพื่อจะได้รับทราบปัญหาการเข้าถึงและรับรู้สิทธิสวัสดิการมากขึ้น ให้เจ้าหน้าที่ให้บริการผู้สูงอายุตามแนวทางการพัฒนาการให้บริการแบบ Service Mind เพื่อให้การบริการของเจ้าหน้าที่มีคุณภาพ สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กร และการให้บริการกับผู้สูงอายุควรเป็นมาตรฐานเดียวกันเพื่อให้ผู้สูงอายุเกิดความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการสวัสดิการทางสังคมสำหรับผู้สูงอายุ

2. ระดับปฏิบัติงาน

1) เจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน สิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุตามที่กฎหมายกำหนด และจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่ผู้สูงอายุในชุมชนที่ไม่ได้มีโอกาสเดินทางออกมาติดต่อกับหน่วยงานราชการ ได้รับรู้ และเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิที่ตนพึงได้รับอย่างถูกต้อง

2) ควรส่งเสริมและมีการรณรงค์ ชักจูงให้ผู้สูงอายุ เข้ามามีส่วนร่วม มีบทบาทในการทำกิจกรรม ของกลุ่มผู้สูงอายุให้มากขึ้น ทั้งระดับชุมชน หรือระดับประเทศ

3) ควรมีการประสานเครือข่ายในชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนสวัสดิการผู้สูงอายุ เช่น ให้ผู้นำชุมชนประชาสัมพันธ์สิทธิผู้สูงอายุผ่านเสียงตามสายภายในชุมชนบ่อยครั้ง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้เข้าถึงสิทธิของผู้สูงอายุ ระหว่างผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตัวเมืองจังหวัดเชียงใหม่ กับผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ในชนบทจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้ทราบความแตกต่างของปัญหาและข้อจำกัดของแต่ละพื้นที่ สำหรับการกำหนดนโยบาย/โครงการ/ กิจกรรมที่เหมาะสมกับความแตกต่างของพื้นที่

2. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อความต่อเนื่องของการศึกษา ครั้งถัดไปควรศึกษาเรื่อง ความต้องการต่อสิทธิสวัสดิทางสังคมของผู้สูงอายุ กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อนำมาพัฒนาตัวโครงการในนโยบายให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้สูงอายุมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กมลวัฒน์ ยะสารวรรณ. (2547). การรับรู้ภาวะเปียบของพนักงานท่าเรือแหลมฉบัง. วิทยานิพนธ์ ร.ม.(นโยบายสาธารณะ). ชลบุรี : วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กรมประชาสัมพันธ์. (2542). **ปฏิญญาผู้สูงอายุไทย**. กรุงเทพฯ : กรมประชาสัมพันธ์ กระทรวง แรงงานและสวัสดิการสังคม
- กรมกิจการผู้สูงอายุ. (2564). **สรุปสาระสำคัญพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม**. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2567, จาก<https://www.dop.go.th/th/know/15/652>
- กนกนันต์ หยกสกุล. (2551). **การมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุในการจัดกิจกรรมเพื่อสุขภาพ**. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การส่งเสริมสุขภาพ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กันยา สุวรรณแสง. (2542). **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : อักษรพิทยา.
- กันยา สุวรรณแสง. (2552). **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : บารุงสาส์น.
- กลุ่มการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ. (2553). **คู่มือการปฏิบัติงานของอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน**. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2567, จาก <https://www.dop.go.th/th/know/5/page=1>
- งานวิเคราะห์นโยบายและแผน ฝ่ายยุทธศาสตร์และงบประมาณ สำนักปลัด. (2567). **แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2566 – 2570**. [เชียงใหม่] : องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน.
- ใจชนก ภาคอิต. (2555). **การรับรู้และการมีส่วนร่วมของบุคลากรสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ในการพัฒนาคุณภาพสถาบันสู่ความเป็นเลิศ ตามเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ**. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ธนัชฐา บุญพูล. (2563). **การเข้าถึงสิทธิของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลท่าพล อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์** (วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- นภาพรณ หะวานนท์ และธีรวัลย์ วรรณโณทัย. (2552). **ทิศทางใหม่ในการพัฒนาการอยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ในสังคมไทย**. กรุงเทพมหานคร: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- บุหลัน ทองกลีบ. (2550). **บทบาทภาครัฐในการจัดสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร (บัณฑิตวิทยาลัย) มหาวิทยาลัยรามคำแหง**.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปาริฉัตร พันธุ์ศักดิ์. (2564). **ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ที่มีภูมิลำเนาและอาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะคร้ำเอน อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี (มหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศิลปากร**
- พันธิวิทย์ เลิศดี. (2562). **ช่องทางในการรับรู้ข่าวสารของประชาชน : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล ระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี**. คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พระครูภัทรปัญญาคุณ (เวียง แซ่ฮ่วย) (2560). การศึกษาความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลหัวไทร อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช. การพัฒนาสังคม, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- รจรี นพเกตุ. (2548). จิตวิทยาการรับรู้. กรุงเทพฯ : สำนักงานพิมพ์ประกายพริก.
- รัชดา อุดมวิทิต. (2540). การรับรู้การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทผลิตกระแสไฟฟ้า. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (จิตวิทยาอุตสาหกรรม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รัตน์ติกันต์ อินทร์สุข. (2564). การศึกษาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกำแพงดิน อำเภอสว่างมั่ง จังหวัดพิจิตร : มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- วรลักษณ์ ชีระโมกษ์. (2548). พฤติกรรมศาสตร์การสื่อสาร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- วรัชญา ทิพย์มาลัย. (2562). ศึกษาพฤติกรรมและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสิทธิของผู้สูงอายุผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ (วิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร
- วิเชียร วิทย์อุดม. (2547). พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ: ชีระพลม และไซเท็กซ์ จำกัด.
- ศศิวิมล กองทรัพย์เจริญ. (2563). ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตตำบลตาสิทธิ์ อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง (วิทยานิพนธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา
- ศศิพัฒน์ ยอดเพชร. (2549). แนวคิดและวิธีการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์, สวัสดิการสังคม (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2). (น.36). กรุงเทพมหานคร : มิเตอร์ก๊อปปี้.
- ศิลา อยู่เป็นสุข. (2562). ความพึงพอใจในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลวังเหนือ อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง (วิทยานิพนธ์หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต). สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก
- สมชาย เพชรรัตน์. (2562). คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุรกุล เจนอบรม. (2541). วิสัยทัศน์ผู้สูงอายุและการศึกษานอกระบบสำหรับผู้สูงอายุไทย. (น.6-7). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิชนแอตเวอร์ไทยซิงกรุ๊ป.
- สิทธิโชค วรานุสันติกุล. (2546). จิตวิทยาสังคม ทฤษฎีและการประยุกต์ .กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ, กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2566). สิทธิผู้สูงอายุ. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2567, จาก <https://www.happymoveonline.com/content/7951>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุดารัตน์ สุดสมบูรณ์. (2557). สวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในประเทศไทย.วารสารเทคโนโลยี (น.75 – 77)
- แสงเดือน ทวีสิน. (2545). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยแสง.
- อัญชิษฐา ศิริคำเพ็ง และภักดี โพธิ์สิงห์. (2560). การดูแลผู้สูงอายุระยะยาวที่มีภาวะพึ่งพิงในยุคประเทศไทย 4.0. **Dhammathas Academic Journal**. ปีที่ 17 (ฉบับที่ 3).
- Anthony, O.C. (2010). **Managing Behavior and Emotional Issues in Older People**, The Social Science. 5(5), 401 – 413
- Cronbach, L. (1990). **Essentials of psychology testing**. New York: Harper Collins Publishers.
- Guralnik, David B. (1986). **Webster's New World Dictionary of America Language**. Second Edition. Cleveland, Ohio : Prentice-Hall Press.
- Roebuck, J. (1979). **“When does “old age begin” ? : The Evolution of the English Defiition”**.
- Schermerhorn, J. R. (2005). **Management** (7th ed.). New York: John Wiley & Sons.
- Uotinen, V., Rantanen, T. & Suutama, T. (2005). **Perceived age as a predictor of old age mortality** : A 13 year prospective study. Age and Ageing.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่

คำอธิบาย แบบสอบถามชุดนี้เป็นงานวิจัยในหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิกแบบสอบถามนี้มีจำนวน 4 หน้า แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับคำตอบของท่านเพียงคำตอบเดียว

1. เพศ

☐ 1.หญิง ☐ 2.ชาย

2. อายุ

☐ 1.อายุ 60-69 ปี ☐ 2.อายุ 70-79 ปี ☐ 3.อายุ 80 ปีขึ้นไป

3. อาชีพ

☐ 1.รับจ้าง/อาชีพอิสระ ☐ 2.ค้าขาย ☐ 3.นายจ้าง/ผู้ประกอบการ
☐ 4.เกษตรกร ☐ 5.ไม่ได้ประกอบอาชีพ ☐ 6.ข้าราชการบำนาญ

4. ระดับการศึกษา

☐ 1.ไม่ได้ศึกษา ☐ 2.ประถมศึกษา ☐ 3.มัธยมศึกษาตอนต้น
☐ 4.มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ☐ 5.อนุปริญญา/ปวส. ☐ 6.ปริญญาตรี
☐ 7.สูงกว่าปริญญาตรี

5. ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

☐ 1.สื่อ ออนไลน์ ☐ 2.หอกระจายข่าว ☐ 3.เสียงตามสายหมู่บ้าน
☐ 4.ผ่านทางผู้นำชุมชน ☐ 5.รถประชาสัมพันธ์

ตอนที่ 2 ระดับการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลท่า
ดอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 ตามมาตรา 11

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของ
ผู้สูงอายุ ของท่านเพียงระดับเดียว

ข้อคำถาม	ระดับการรับรู้				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
1.ท่านทราบหรือไม่ว่ามีบริการด้านการแพทย์ และสาธารณสุข เช่น การดูแลสุขภาพ การฟื้นฟู และการดูแลระยะท้ายที่สามารถขอรับได้					
2.ท่านทราบหรือไม่ว่ามีโอกาสในการศึกษาและ กิจกรรมทางศาสนาที่เป็นประโยชน์สำหรับ ผู้สูงอายุ เช่น การเรียนการสอนและการเข้าร่วม กิจกรรมทางศาสนา					
3.ท่านทราบหรือไม่ว่ามีโอกาสในการฝึกอาชีพ หรือขอรับการอบรมทักษะอาชีพที่เหมาะสม สำหรับผู้สูงอายุ					
4.ท่านทราบหรือไม่ว่ามีกิจกรรมทางสังคม เช่น ชมรมผู้สูงอายุ หรือการถ่ายทอดภูมิปัญญาที่ท่าน สามารถเข้าร่วมได้					
5.ท่านทราบหรือไม่มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ลิฟท์ ราวจับบันได หรือทางลาดใน อาคารเพื่อความสะดวกและความปลอดภัยของ ผู้สูงอายุ					
6.ท่านทราบหรือไม่มีส่วนลดค่าโดยสารสำหรับ ผู้สูงอายุ เช่น รถเมล์ รถไฟ เรือ รถทัวร์ หรือ ระบบขนส่งสาธารณะอื่นๆ					

ข้อความคำถาม	ระดับการรับรู้				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
7.ท่านทราบหรือไม่ว่าผู้สูงอายุสามารถเข้าชมสถานที่สำคัญของรัฐ เช่น พิพิธภัณฑ์หรืออุทยานแห่งชาติได้ฟรี					
8.ท่านทราบหรือไม่ว่ามีการช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาด้านความปลอดภัย เช่น ถูกทอดทิ้ง หรือถูกทำร้าย และมีบริการช่วยเหลือด้านที่พักอาศัยและการฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ					
9.ท่านทราบหรือไม่ว่ามีบริการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือด้านคดีความหรือปัญหาครอบครัวสำหรับผู้สูงอายุ					
10.ท่านทราบหรือไม่ว่ามีการช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีปัญหาด้านที่พักอาศัย อาหาร หรือเครื่องนุ่งห่ม โดยได้รับเงินช่วยเหลือในวงเงินจำกัด					
11.ท่านทราบหรือไม่ว่าผู้สูงอายุสามารถได้รับเงินเบี้ยยังชีพรายเดือนตามขั้นบันได					
12.ท่านทราบหรือไม่ว่ามีเงินช่วยเหลือสำหรับการจัดงานศพตามประเพณีเมื่อผู้สูงอายุเสียชีวิต โดยต้องมีคุณสมบัติตามบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ข้อเสนอแนะแนวทางการรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามค่ะ

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีระ พันธุ์งาม
 - ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต
 - มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
 - อาจารย์ประจำหลักสูตร
 - รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
 - สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา สามัคคีธรรม
 - รัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต
 - มหาวิทยาลัยบูรพา
 - อาจารย์ประจำหลักสูตร
 - รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
 - สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก
3. ดร.สุชาติ ใจภักดี
 - การศึกษาดุษฎีบัณฑิต
 - มหาวิทยาลัยนเรศวร
 - อาจารย์ประจำหลักสูตร
 - รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
 - สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

ภาคผนวก ค

แบบประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

แบบประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม หรือ IOC ของผู้ทรงคุณวุฒิ
แบบสอบถามเรื่อง การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วน
ตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่

ผู้ศึกษา นางสาวอนันตยา จันทร์หอม นักศึกษา หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์
 คณะวิทยาการจัดการ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

ผู้ทรงคุณวุฒิ 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีระ พันธุ์งาม

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา สามัคคีธรรม

3. ดร.สุชาติ ใจรักดี

หลักเกณฑ์การตรวจสอบค่า IOC

การวิเคราะห์เครื่องมือ (แบบสอบถาม) ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามการวิจัย IOC คือ ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม หรือค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ หรือ เนื้อหา (IOC : Index of item objective congruence) แล้วประเมินผลเครื่องมือ ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้นำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตร

$$\text{สูตรการหาค่า IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

โดยกำหนดให้

IOC = ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับแบบทดสอบ

$\sum R$ = ผลรวมของคะแนนการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนกรรมการผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์

1. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้
2. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

ตารางวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อแบบสอบถามในการหาประสิทธิภาพ

(รวม 3 ท่าน)

การรับรู้สิทธิสวัสดิการภาครัฐของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน

อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่

ผู้ศึกษา นางสาวอนันตยา จันทร์หอม นักศึกษา หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

รายการขอความคิดเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
1. ท่านทราบหรือไม่ว่ามีบริการด้านการแพทย์และสาธารณสุข เช่น การดูแลสุขภาพ การฟื้นฟู และการดูแลระยะท้ายที่สามารถขอรับได้	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
2. ท่านทราบหรือไม่ว่ามีโอกาสในการศึกษาและกิจกรรมทางศาสนาที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้สูงอายุ เช่น การเรียนการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
3. ท่านทราบหรือไม่ว่ามีโอกาสในการฝึกอาชีพหรือขอรับการอบรมทักษะอาชีพที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
4. ท่านทราบหรือไม่ว่ามีกิจกรรมทางสังคม เช่น ชมรมผู้สูงอายุ หรือการถ่ายทอดภูมิปัญญาที่ท่านสามารถเข้าร่วมได้	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
5. ท่านทราบหรือไม่ว่ามีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ลิฟท์ ราวจับบันได หรือทางลาดในอาคารเพื่อความสะดวกและความปลอดภัยของผู้สูงอายุ	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้

รายการขอความคิดเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
6. ท่านทราบหรือไม่ว่ามีส่วนลดค่าโดยสารสำหรับผู้สูงอายุ เช่น รถเมล์ รถไฟ เรือ รถทัวร์ หรือระบบขนส่งสาธารณะอื่นๆ	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
7. ท่านทราบหรือไม่ว่าผู้สูงอายุสามารถเข้าชมสถานที่สำคัญของรัฐ เช่น พิพิธภัณฑ์หรืออุทยานแห่งชาติได้ฟรี	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
8. ท่านทราบหรือไม่ว่ามีการช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาด้านความปลอดภัย เช่น ถูกทอดทิ้ง หรือถูกทำร้าย และมีบริการช่วยเหลือด้านที่พักอาศัย และการฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
9. ท่านทราบหรือไม่ว่ามีบริการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือด้านคดีความ หรือปัญหาครอบครัวสำหรับผู้สูงอายุ	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
10. ท่านทราบหรือไม่ว่ามีการช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีปัญหาด้านที่พักอาศัย อาหาร หรือเครื่องนุ่งห่มโดยได้รับเงินช่วยเหลือในวงเงินจำกัด	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
11. ท่านทราบหรือไม่ว่าผู้สูงอายุสามารถได้รับเงินเบี้ยยังชีพรายเดือนตามขั้นบันได	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้

รายการขอความคิดเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
12. ท่านทราบหรือไม่ว่ามีเงินช่วยเหลือสำหรับการจัดงานศพตามประเพณีเมื่อผู้สูงอายุเสียชีวิต โดยต้องมีคุณสมบัติตามบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้

$$\begin{aligned} \text{ค่า IOC} &= \frac{1+1+1+1+1+1+1+1+1+1+1+1}{12} \\ &= 1 \end{aligned}$$

สรุปว่า นำไปใช้ได้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	อนันตยา จันทร์หอม
วัน เดือน ปีเกิด	6 มกราคม พ.ศ.2535
ที่อยู่ปัจจุบัน	57 หมู่ที่ 3 ตำบลท่าตอน อำเภอแม่เอย จังหวัดเชียงใหม่ 50280
ที่ทำงานปัจจุบัน	องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน 559 หมู่ที่ 3 ตำบลท่าตอน อำเภอแม่เอย จังหวัดเชียงใหม่ 50280
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2523	ประถมศึกษา โรงเรียนบ้านท่าตอน อำเภอแม่เอย จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ.2529	มัธยมศึกษาตอนต้น-ตอนปลาย โรงเรียนฝางชนูปถัมภ์ อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2553	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอกพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย